Direnen Filistin halkı yalnız değildir!
İsrail ordusu vahşette sınır tanımıyor... Saldırgan İsrail Devlet'i terörist yöntemlerle Filistin halkını katlediyor.

toplumsal özgürlük

facebook.com/ToplumsalOzgurlukPartiGirisimi twitter.com/toplmsalozgrlk 2 TL / Temmuz 2014

Ortadoğu'dan Pasifik'e...

IŞİD bölge ülkelerinin ve emperyalist güçlerin etkisinden bağımsız ele alınamaz.

Murat ÇAKIR

Irak ve Şam (Büyük Suriye) İslam Devleti (IŞİD) adlı islamist terör çetesinin Irak'ta başlattığı büyük taarruz ve Musul başta olmak üzere, bazı önemli kentleri kontrolü altına alması, bir taraftan yeniden "İslami terör" tartışmalarını alevlendirirken, diğer yandan da Birinci Dünya Savaşı sonrasında Arap coğrafyasında cetvelle çizilen sınırların değişmekte olduğu iddialarının yükselmesine yol açtı.
Devamı 8. sayfada

Unutmayacağız

Mehmet Kaydi Yılmaz/Kadir yoldaşımızın Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde 1963 yılında başlayan yaşamı, Belçika'nın Antwerpen şehrinde son buldu. 12 Eylül'ün en karanlık yıllarında örgütçü ve savaşçı olarak faşizme karşı direnen yoldaşımız, hareketimizin kurucuları arasında yer almıştı. O, her zaman kurucu olan ve bükülmeyen iradesini sakin ve soğukkanlı duruşuyla bütünleyen bir komünistti. İnşaat işçisi-boyacı olarak taşıdığı işçi sınıfı militanlığı, sürekli yoldaşlarını düşünen ve her seferinde kahramanca öne atılan sağlam karakteriyle, hepimizin en sevdiğiydi. Onu çok erken kaybettik, üzgünüz. Anısı bize ışık tutacak.

Oylar Demirtaş'a!

Demirtaş, halkın devletin hizmetkarı, kulu, kölesi olduğu oligarşik ve totaliter rejim yerine, devletin küçülüp halkın öne çıkacağı ve devletin halkın hizmetkarı olacağı bir rejimi savunuyor.

Cumhurbaşkanlığı seçimleri, ülkede sürekli daha gergin bir konuma yükselen toplumsal ve politik ortamın içinde yaşanıyor. Gerginliğin tarafları seçimlere farklı hedeflerle giriyorlar. Erdoğan, kurmaya çalıştığı yeni rejimin son hamlelerini yapıp, ABD güdümlü bir "ılımlı İslam" kimliğini toplumsal ve siyasal yaşamın egemen ve totaliter ruhu haline yerleştirmek istiyor.
Bu totaliter kimlik, anayasal güvenceye kavuşturulacak, geri dönüşün önü kapatılacak.
Yasama ve yargının doğrudan yürütmeye bağlandığı, zirvesine de Erdoğan'ın "muhteşem" bir padişah gibi oturduğu oligarşik bir sistemin de çarkları çevrilmeye başlanacak.
Yeni olarak, eskinin "Kemalizm" kimliğinin yerine "ılımlı İslam", zirvedeki Ordu'nun yerine de Erdoğan'ın geçtiği bir rejim kurulacak. Ama, eskinin oligarşik ve totaliter yapısı yeni rejimde daha da darlaştırılıp sivriltilerek devam ettirilecek. Erdoğan, başkanlığı bu hedeflere ulaşabilmek için istiyor.

xxx

CHP ve MHP ise, İhsanoğlu'nu aday göstererek, AKP'nin kurucu öncülüğünü yaptığı sermayenin yeni rejimine dahil olduklarını göstermiş oldular. Artık sorun kurulan rejimin kendisi değil, onu kimin yöneteceği ve AKP karşıtlıkları da "iktidar pastasından" kim daha fazlasını yiyebilecek noktasında.
İhsanoğlu, açıkça ABD-İngiltere ekseninin adayı ve ABD büyükelçisi de diplomatik kuralları yüzsüzce çiğneyerek desteğini açıkladı.
İhsanoğlu, Erdoğan'ın son dönemde göze batan ve kendi kurduğu rejimi tehlikeye sokan kusurlarını giderecek, ama çıktığı yolu farklı bir üslupla aynen sürdürecek.

xxx

İşte, ikisi de "kayıkçı dövüşü" yapan ama aynı yolun yolcusu olan adayın karşısında, demokratik bir duruş olarak Demirtaş öne çıkıyor.
Demirtaş, oligarşinin karşısına halkın seçtiği yerel meclislerin söz, yetki ve karar sahibi olduğu "demokratik" bir duruşu; "totalitarizmin" karşısına da farklılıkların özgürce kendisini ifade edip örgütleyebileceği bir "özgürlükçü" bir tutumu savunuyor.
Demirtaş, halkın devletin hizmetkarı, kulu, kölesi olduğu oligarşik ve totaliter rejim yerine, devletin küçülüp halkın öne çıkacağı ve devletin halkın hizmetkarı olacağı bir rejimi savunuyor.
Demirtaş, etnik ve inanç farklılıklarını toplumun zenginliği olarak görüyor ve herkesin özgürce kendi kimliğini ifade edip yaşayabileceğini savunuyor.
Demirtaş, ekolojik dengeleri gözetiyor ve kadınların ezilen cins olmasını kabullenmeyip cinsler arası eşitliği savunuyor.
Oylar Demirtaş'a!

Bonzai üretimi durdurulmalı!
Kapitalizmin "mutluluğu" içi boş ve hapla desteklenen yalancı haz duyguları...
2

Rojava başka bir ülkede mi?
"Çözümün" bir "an" değil "süreç" olarak kavranılması gerektiği bir kez daha görüldü.
5

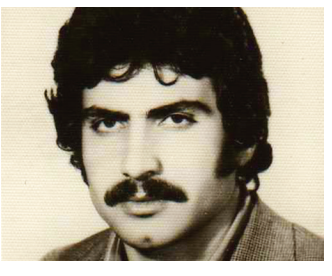

Kenan Olmak
Kenan'a sözümüz sınıfın hareketinin içinde konumlanmak, yaratıcı ve sonuç alıcı hamle yapmak demekti.
11

Direnişin ustası cam işçileri

Pelin KAHİL

Haziran ayaklanmasıyla üzerindeki ölü toprağını atan Türkiye'de, sınıf saflarındaki hareketlilik artıyor. Faturası işçi sınıfı ve emekçilere kesilmeye çalışılan kriz, hak gasplarını beraberinde getiriyor. İşçi sınıfı, kendisine dayatılan baskıya, sömürüye ve kölece çalışma koşullarına Türkiye'nin her yerinden yükselttiği işgal ve direnişlerle cevap veriyor. Greif'te, Feniş'te, Yatağan' da örgütsüzlüğe, hiçleştirmeye, güvencesizliğe karşı sınıfın iradesini ve kararlığını yansıtıyor.
Devamı 11. sayfada

IŞİD yol açıyor İsrail vuruyor

IŞİD vahşi bir saldırganlıkla halklar üzerinde dehşet fırtınası estirirken; emperyalist merkezlerde, yaşananların "despotik ve mezhepçi" Maliki'ye karşı bir Sünni ayaklanması olduğu yorumları yapılıyor.

Cenk AĞCABAY

Ortadoğu, IŞİD'in Musul'u işgali ve Bağdat'a doğru ilerlemesiyle dünya gündeminde baş sıraya oturdu. Birkaç bin kişilik bir kuvvete sahip Işid, nüfusu 2 milyona yaklaşan Musul'u ve başka bir kaç şehri çok kısa zamanda, zorlanmadan ele geçirdi. Ortada kelimenin gerçek anlamında bir "tuhaflık" vardı. Nasıl olmuştu da, Irak ordusuna ait birlikler silahlarını da Işid'e bırakarak koca şehirleri terk etmişti?
Tüm dünya Musul'un şokunu yaşarken, olayın Işid'in boyunu aştığı, eski Baas unsurları ve bazı Sünni aşiretlerin de Işid'le birlikte hareket ettiği anlaşıldı. Işid vahşi bir saldırganlıkla halklar üzerinde bir dehşet fırtınası estirirken; emperyalist merkezlerde yaşanılanların "despotik ve mezhepçi" Maliki yönetimine karşı bir Sünni ayaklanması olduğu yolunda yorumlar yapılmaya başladı.
12 Aralık 2011'de Maliki ile yan yana oturan Obama, "Hükümran, kendine güvenli, demokratik Irak'ın seçilmiş lideri Başbakan Maliki'ye hoş geldin demekten gurur duyuyorum." sözleriyle başladığı konuşmasında, Irak'ın etkileyici demokratik gelişmesini ve Maliki'nin bu sürece katkılarını uzun uzun övmüştü.
Peki nasıl olmuştu da, emperyal merkezler açısından "Irak'ın etkileyici demokratik gelişmesini sağlayan lider" kısa bir süre sonra "mezhepçi bir despota" dönüşmüştü.
Devamı 16. sayfada

POLİTİKA

Yeni dönemin koşullarına uygun ve anti kapitalit hareketlerden güç alan demomokratik devrim öne çıkarılmalı ve güncelleştirilmeli.

Demokratik Devrimin şafağı sökecek

Yeni bir toplumun doğuşuna su veren güçlerle Kürt halkının özgürlük arayışının ortak bir siyasal-toplumsal alanda birleşip özneleşerek sermayenin tüm fraksiyonlarına karşı kendi iradelerini dayatmasının zamanı gelmedi mi artık?

Juliana GÖZEN

İktidara geldiği günden beri kendisine "Durmak yola devam!" şiarını yapıştıran ve kendi kitlesinin motivasyonunu buradan sağlayan Erdoğan'ın, şimdi artık bu şiarının onu yok edebilecek başka bir tarafı var.
Kurmaya çalıştığı yeni rejimle birlikte ahtapot misali her yerini saran rejimin krizlerini de birlikte yaratan Erdoğan, şimdi o krizler tarafından her yanı sarılmış durumda. Elleriyle savurmaya, ötelemeye, ezmeye, kendine hijyenik bir alan sağlamaya çalışsa da artık nafile...
Durduğunda çökecek ve ensesinde bitilecek Erdoğan' ın, en ufak bir iktidar boşluğu veya zaafı büyüyerek genişleyecektir.
Cumhurbaşkanlığı seçimleri üzerinden şekillenen politik atmosfer, sermayenin tam hakimiyetinde yeni rejimin kurulmasındaki ilerleyişinin -her ne kadar sancılı da olsa- üzerini kapatıyor.
Erdoğan Cumhurbaşkanı olsa bile AKP ile kurulan düzen, var olan krizleri çözmek bir yana tam tersine krizleri büyütmeye ve hatta yeni krizler üretmeye devam edecek.
Salt iktidar güçlerini dönüştürmekle sınırlı kalmayan bu süreç, sistem içi güçleri de "ya istediğim gibi olacaksın ya da yok olacaksın" politikasıyla terbiye etti, hizaya çekti. Hoş, zaten politika üretme basiretinden dahi yoksun bir sistem içi muhalefetten daha fazlası olur muydu, o da başka bir konu.

Sıkıştırılan Erdoğan

Haziran direnişinden itibaren hiçbir şeyin stabil kalmadığı, taşların yerinden sık sık oynadığı ve oynamakta olduğu bir zeminde, halen anayasal güvence altına alınamayan rejimi tehdit eden güçler de, takdir edersiniz ki yerinde durmaz, büyür, yayılır ve manevra alanını arttırır. Nitekim böyle de olmakta.
Yaptığı hamleler küresel güç dengelerinin bölgedeki çıkarlarıyla uyuşmayınca Ortadoğu' nun mayınlı coğrafyasında yalnız kalan AKP, şimdi yaptığı hamlelerin

bumerang gibi kendisine dönme tehdidi ile karşı karşıya.
İktidarın tasfiye ve oyalama projesi olarak yürütmeye çalıştığı "Çözüm Süreci"nde kendi meşruiyet alanını genişleten, yerel seçimlerden sonra demokratik özerkliğin inşasına soyunan ve en son Cumhurbaşkanlığı seçimleri ile masaya daha güçlü oturan Kürt Hareketi, Devrimci Halk Savaşı' nın Rojava' da somutlaştığı eksenle buluşunca, iktidarın uykusuz geceleri tam da orada başlıyor.
Yarattığı toplumsal direnç ve gerilim ağlarıyla her tarafını sarıp sarmayalan iktidarı sürekli baskılayan ve yayıldığı tüm alanlara isyan etme yeteneğini kazandıran Haziran İsyanı da, yeni rejimin kurulu tüm dengelerini sarsmaya devam ediyor.
Yeni bir toplumun doğuşuna su veren bu güçlerle Kürt halkının özgürlük arayışının ortak bir siyasal-toplumsal alanda birleşip özneleşerek sermayenin tüm fraksiyonlarına karşı kendi iradelerini dayatmasının zamanı gelmedi mi artık?

Nereden başlamalı?

Yeni bir tarihsellik yaratan Gezi, şimdi komünistlerin görev listesini bir hayli kabartmış durumda.
Güncel gerilimler içerisine hapsolmuş vaziyette politika üreten devrimci güçlerin o duvarları yıkıp, doğmaya çalışan yeni toplumun kendine özgü dinamiklerini ve potansiyellerini açığa çıkarmaya odaklanması en acil görev.
Yoksa, başka güçlerin tekerlek izlerini takip eden devrimci güçlerin zemininin başkalaşacağını şimdiden görmek işten bile değil.
Gezi'den sonra ancak yeni doğmakta olan toplumun devrimci-halkçı potansiyellerinin gerçekleşmesi halinde kalıcı karakter kazanabilecek olan tüm hareketlerin bakışı, güncel gerilimlerin ötesine taşınmalıdır.
Artık güncel taktiklerin ötesinde, o taktiklerin bağlandığı hedefleri de öne çıkarmak gerekiyor.
Şimdinin koşullarına uygun bir yapıya kavuşturulması gereken ve anti kapitalist hareketlerden güç alan demokratik devrimin öne çıkartılması ve güncelleştirilmesi, komünistlerin şimdiki görevidir.
Haziran şehitleri ile birlikte haykırdığımız sokağın manifestosu çoktan yazıldı, şimdi sıra halkın özgürlük arayışının siyasi ve örgütsel olarak iradeleşerek kendini dayatması ve siyasal düzeni hedef almasında... /07.07.14

AKP'nin yeni soluk boruları

AKP bu yeni durumda tüm öznelere değen onları iten, geriye çeken, hiza verme ve hegemonya kurma derdinde olacaktır.

Barış ÖZER

AKP, onu zirveye çıkartıp 12 yıla yakın orada kalmasını sağlayan gerekli güç alanları sayesinde iktidarda tutundu ve aksamadan ilerledi.
Dahasıbu yürüyüşü gerçekleştirebilmek için yapması gerekenleri; başarılı ittifaklar kurma, hegemonya mücadelesinde üste çıkma ve meşruluk üretme gibi kritik görevleri başarı ile yürüttü.
Ama, gün oldu, devran döndü!
Velhasıl o şaşalı "ustalık dönemi" sekteye uğradı.
Gezi süreci ve sonrasında iktidar bloğunda yaşanan Cemaat çatlağı ile daralan ve düşüş yaşayan AKP, uzun bir süredir "Erdoğan fraksiyonu" olma gerçekliğinin ötesine geçmenin gayreti içinde.
İç dengelerini şimdilik bir düzleme oturtmuş görünmekte.
Adeta ip üstünde ilerleyen ve gerilimi irili ufaklı tüm öznelerce hissedilen bu siyasi atmosferde, yakaladığı iç huzuru her an kaybedebilir ve iç kaosa, parçalanmaya kadar uzayabilecek bir çıkmaza sürüklenebilir.
Bunun için, çarklar AKP için hep ileri dönmek zorunda.
Hele ki eski dostlar düşman olmuşken!

Balyoz, Ergenekon ve KCK

Yeni rejimin dönüşümü, yasal statüye kavuşması meselesi yakıcılığı ile ortada.
Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden yerel seçimlere bu yakıcılık ve derin dönüşüm an be an hissediliyor.
Böylesi önemli dönemeçlerde yalnızlaşan ama yıkılmayan AKP, şimdi yeniden ve yeni ittifaklarla güç dengeleri oluşturma peşinde.
AKP, kendi hegemonyasında yeni bir ittifak alanını inşa etmek için tahliyeleri devreye sokuverdi.
Bahsi geçen davaların AKP'nin daimi ortağı olduğu Cemaat güçlerinin devletin tümüne yönelik kurmak istediği hegemonyada araçsallaştırdığı noktanın davalar olması tesadüf değil.
AKP eski defterleri açıyor, bugüne sarkan noksanlıkları didikleyip kendisine uygun hale getiriyor.
Şimdi, AKP'nin mecburiyeti veya tahliye olan güçlerin "maşa" olduğu yönünde iki ayrı uca sapan görüşlerle ayrışarak, yeni durumda ortaya çıkan bu gerçekliğin kendisine konsantre olmalıyız.
AKP bu yeni durumda tüm öznelere değen, onları iten, hiza verme ve hegemonya kurma derdinde olacaktır.
Diğer güçlerin ise yeni oluşan durumla birlikte topa girmelerinden başka alternatiflerinin olmadığı ortadadır. Lakin boyunlarını vurdurmaya, kuzu kuzu teslim olmaya geliyor değiller, tüm bu süreçte gelişmelere göre alınabilecek uygun pozisyonu kollayacaklardır.
Muhalefet güçlerinin devreye girmesi, cumhurbaşkanlığı seçimleri ve Cemaat-AKP gerilimindeki gelişmeler ve ortaya çıkabilecek yeni dengelere göre çıkış yapabilecek pozisyonlar yakalayabilir, yeni/başka ittifaklar doğurabilirler.

KCK, Kürtler ve AKP

Diğer tahliye süreçlerinde olduğu gibi KCK'de de, AKP yine kendisine oyun alanı açma maksadını güdecektir. Fakat yaşanan bu durum diğer dava süreçlerine göre farklı. Öncelikle AKP karşısında konum alan ve uzun bir süredir "çözüm süreci" adı altında yürütülen pazarlığın tarafı olan KÖH; KCK tahliyelerinde elde ettiği kazanımla devrede.
Öte yandan dönemin yakıcılığının en yakından hissedileceği zemin olan Kürt sorunu ve çözüm süreci, masanın her iki tarafında oturan güçler açısından risk barındırmakta.
KCK tahliyeleri AKP'nin politik ortamda tahliyelerle yarattığı yeni durumla paralellik gösterse de özü itibari ile bambaşka bir zemine oturmakta. AKP'nin içine girdiği her yeni durum ona farklı politik manevra alanları sunsa da, aldığı riskler ve gerilimler ortada. KCK tahliyeleri bu gerilimli ve riskli süreçlerinin en net görünen yüzü. Kürt meselesi, AKP'nin aldığı riskler arasında kaderini belirleyecek çapta ve güçte olan baş konu. /5.7.14

Bonzai ölümleri artıyor, yetkililer göz yumuyor!

Sistemin çarkını döndürülebilmesi için yalnızlaşan, ürettiğine yabancılaşan, örgütlenemeyip parçalanan ve özgür düşünce üretemeyen insanlar, mutluluk adına ancak içi boş ve hapla desteklenen kısa süreli haz duyguları yaşayabiliyor.

Dr. Emine AYHAN

Psikoaktif maddeler, asıl olarak beyinde etkisini gösteren ve beynin işlevlerini değiştirerek algıda, ruh hâlinde, bilinçte ve davranışta geçici değişikliklere neden olan kimyasal maddeler.
1997'den bu yana 200'den fazla yeni psikoaktif madde tanımlandı. Bunlardan JWH olarak bilinenleri, 2004'ten bu yana piyasada bulunabilir hale geldi ve yasal kafa yapıcı madde arayanlar arasında popüler oldu.
Bu yeni nesil uyuşturuculardan ülkemizde en yaygını, sentetik kannabinoidler (SK). İlki 1960'larda geliştirilmiş, 2000'lerin sonunda ise karaborsada satışı başlamış. Yüzlerce farklı isim ve marka söz konusu olsa da, temel olarak beş farklı tipte üretilen bu maddeler, ülkemizde ilk kez "bonzai" amblemli paketlerde satıldığı için bu isimle yaygınlaştı.

Temini çok kolay

SK'lerin bir kısmı Mayıs 2013 yasa dışı madde olarak ilan edilse de, etken kimyasal maddeler internet sitelerinden kolaylıkla satın alınabilmekte. Kimyasallar (SK), bitki materyaline (ada çayı, yavşan otu ve damiana çayı gibi bitkiler) sprey şeklinde sıkılarak hazırlanmakta.
Bitki maddesi nutrition store' dan (aktar benzeri doğal bitkisel ürün satılan yer) satın alınır.
Yüksek kazanç ile satılır. Genellikle paketin içinde olduğu söylenen bitkileri içermez. Sıklıkla ve yasal olarak benzin istasyonlarında bulunabilir, ya da internetten ısmarlanabilir.
Paketlerde ''herbal"(bitkisel) özellikte olduğu belirtiliyor. Böylece uzun süre Avrupa'da ve Balkanlarda yasal olarak yaygınlaşarak sağlığa zararlı olmadığı imajı verilebildi. Fiyatı esrarın sokak fiyatına yakın olan bu maddeyi, ülkemizde lise öğrencilerinin %11,4'ünün geçen yıl kullandığı saptanmış. SK'ların bir kısmı, sigaranın içerisinde bir gram civarında maddenin konulması ve akabinde dumanının çekilmesi şeklinde kullanılıyor. ''Şaşal" olarak tabir ettikleri ve nargileye benzer pet şişelerden oluşturulan düzenekler de olabiliyor.

Etkileri

İçildikten sonraki etkileri ölüme kadar varabiliyor: Nabız sayısı ve kan basıncı yükselir. Sara nöbetine benzer nöbetler, anksiyete atakları, halüsinasyonlar, intihar düşüncesi ve girişimi gibi sonuçlar doğuruyor.
Birkaç aylık düzenli yoğun kullanım sonrası; • Şiddetli hafıza sorunları • Konsantrasyonu sağlamakta zorluklar • Ölüm korkusu • Uykusuzluk • Nefes almakta zorluk • Kabızlık, bulantı, yemede zorluk, kilo kaybı gibi sonuçlar oluşuyor.
Bu kadar ölümcül tehlikesi bulunan ve lise çağındaki gençlerde de kullanımı yaygın olan bu kimyasalların nasıl üretildiği, piyasaya sürüldüğü ve denetlenebileceği elbette önemlidir, ama asıl sorun neden kullanıldıklarıdır.
Bugün bonzai olarak öne çıkan bu uyuşturucunun, başka çeşitleriyle zenginleşerek ve üstelik zaman içinde denetimli serbestlikle yasallaşmış bir şekilde karşımıza çıkması öngörülüyor.

Kapitalizmde haz duygusu

Kapitalizm dayattığı mutluluk anlayışı, tüketmek ve ona bağlı olarak haz duygusuna ulaşmak. Mutluluk sadece haz duygusuna indirgenmiştir. Kapitalizmin sunduğu mutluluk araçları, iyi bir ev, araba, ayakkabı gibi eşyaları ve sevgisiz seks ve uyuşturucu gibi anlık haz veren şeyleri tüketmek.
Gerçek mutluluk için, ihtiyacımız olan üretmek, emek vermek ve karşılığını görmek, "piyasalarda" önemsenmez. Üretmeden ve kendini geliştirmeden yaşamaksa, mutsuzluğa neden olur. Sistem, tam da bu noktada, o mutsuzluğun öfkeli isyanlara yol açmaması için uyuşturucu ve fuhuş gibi olgulara başvurur.
Yoksul semtlerde, tümüyle devlet kontrolünde dağıtımına göz yumularak, gencecik insanların bu batağa düşmesine zemin hazırlanıyor. İşte sistemin insanlara sunduğu alınyazısı: Sistemin çarkını döndürülebilmesi için yalnızlaşan, ürettiğine yabancılaşan, örgütlenemeyip parçalanan ve özgür düşünce üretemeyen insanlar, mutluluk adına ancak içi boş ve hapla desteklenen kısa süreli haz durumları yaşayabiliyor.

Demirtaş, tüm sosyalist, sosyal demokrat ve demokratik güçler tarafından desteklenebilecek bir aday.

Ezilenlerin adayı Selahattin Demirtaş

Türkiye halkları nezdinde, sandık her ne kadar 2014 Belediye seçimlerinde meşruiyetini yitirmeye başladıysa da, meclis hala bir siyasi merkez.

Meral ÇİNAR

Devrimciler, seçimlere ve meclise burjuva demokrasisinin işleyişini devam ettirmek için girmezler. Seçimleri, Devrimci Demokrasi/ Demokratik Cumhuriyet mücadelesindeki araçlardan biri olarak görürler. Seçimlerde alacakları tavrı da, o günün ve mekânın politik durumu belirler. Dolayısıyla, hâlihazırda var olan nesnel durumun analizini yapmayan bir seçim değerlendirmesi, temeli atılmadan yapılmış bir binadan farksız olacaktır.

Türkiye'nin ahvali ne halde?

Sınır kapılarımıza kadar dayanmış IŞID terörü, ekonomik krizin yarattığı işsizlik ve yoksulluk, her gün artan kadın cinayetleri, kentsel dönüşüm adı altında yürütülen ekolojik talan, milliyetçi ve muhafazakar politikalarla halkların ve inançların katline varan inkârı…

Biraz acı ama gerçek bu değil mi? Her güne yeni bir kadın cinayeti, işçi cinayeti, IŞİD saldırısı, Alevi ve Kürt ölümleri ile uyanmayan varsa bilin ki hala uyuyordur.

Ayrıca şunun tespitini yapalım; Türkiye halkları nezdinde, sandık her ne kadar 2014 Belediye seçimlerinde meşruiyetini yitirmeye başladıysa da, meclis hala bir siyasi merkezdir. Demokratik hakları korumak ve geliştirmek için orada halkın temsilcilerinin varlığı önemlidir.

İşte bu şartlar altında halk oylamasıyla gerçekleştirilecek Cumhurbaşkanlığı seçimleri de büyük önem taşıyor.

İslamcı Kemalizm mi? Kemalist İslam mı?

Adaylıklar açıklanır açıklanmaz burjuva medyası, algımızı birbirinin benzeri iki seçenekle sınırlandırma çalışmalarına başladı. Erdoğan mı? Ekmeleddin İhsanoğlu mu? Aradaki fark ne? Aynanın karşısına geçtiğinizde ve elinizde yazılı bir kâğıt tutuğunuzda, harflerin ters göründüğünü fark edersiniz. Bunun sebebi aynanın ışığı soğurup dağıtmadan yansıtması ve sağ çaprazdan gelen ışınları sol çapraza yönlendirmesinden kaynaklıdır.

Burada, Erdoğan ve İhsanoğlu ya da temsil ettikleri siyasal ideolojileri için bir ayna benzetmesi yapmak, abesle iştigal etmek olmaz sanırım. "İslamcı Kemalizm" ve "Kemalist İslam" kavramları, aynadan ters okunan kelimeler, ama özü itibariyle "Aynı tas aynı hamam" havası taşımıyor mu? Baskıcı bir güce dönüşme ve otoriterleşme eğilimi içindeki bir Erdoğan, salt AKP karşıtlığı üzerinden muhalefet yapan ve onun kurmaya çalıştığı yeni rejime karşı olmayan aksine yönetmeye talip olan bir CHP-MHP ittifakı…

CHP, eskisi gibi Erdoğan karşıtlığı üzerinden önerilecek her türlü isime "eyvallah" denileceğini ve muhalefeti kapsayıp sindirebileceğini düşünüyor. Gezi direnişini yaşamış, halk meclisleri işlevi gören forumlar oluşturmuş bir halkın, kendi muhalefetini yaratamayacağını ve kolayca CHP'nin arkasına yedekleneceğini düşünmek akıl karı değil. Eminim ki, Gezi kitlesinin ulusalcı kesimi ve hala CHP den medet uman sol-sosyal demokrat güçler bile şimdiki durumda iki kere düşüneceklerdir.

Ezilenlerin adayı Demirtaş'tır

Devrimciler için bu seçimlerde, ezilen "sınıfın, cinsin, inancın, halkların" tarafında olan, özgürlükçü ve kapsayıcı bir adayın varlığı açıktır.

Demirtaş'ın kişiliği dışında siyasi kimliği, Kürt Özgürlük mücadelesi içinden gelmesi ve adaylığının bir ayağı sokakta olan mücadeleyle bir bütün olması, O'nu devrimcilerin adayı yapıyor.

Demirtaş, tüm sosyalist, sosyal demokrat ve demokratik güçler tarafından desteklenebilecek bir aday.

Sadece AKP karşıtlığı üzerinden muhalefet yürütülmemeli, aksine yeni rejimin kendisini karşısına alan ve Demokratik Cumhuriyet hedefini adaylık kampanyasının merkezine yerleştiren politik bir hamle yapılmalıdır.

Bunu yaptığı takdirde; Demirtaş'ın adaylığı, halkın örgütlenmesinin önünü açacak bir siyasetle Gezi güçlerini ve Kürt Hareketi'ni bir araya getirebilir ve en geniş ittifak zeminini yakalayıp birinci turu geçebilir.

Demirtaş'ın birinci turu geçememesi halinde, devrimciler için ikinci turda desteklenebilecek hiçbir aday yok.

Nasıl ki, devrimcilerin destekleyebileceği bir adayın ve güncel politik durumların varlığını görmezden gelip boykot çağrısı yapmak, "sol çocukluk hastalığıysa"; devrimci bir aday yokken ve halkın seçimlere karşı örgütlenmesinin önü bu kadar açıkken, aktif boykot örgütlememekte reformizmdir. Demirtaş'ın ikinci tura geçememesi durumunda "aktif boykot" örgütlemekten başka seçeneğimiz yok.

AKP cephesinde sürpriz yok

Erdoğan'ın seçimi Erdoğan!

Cumhurbaşkanlığı sınırlı bir iktidar alanını temsil ediyor gibi görünse de, Erdoğan'ın olası cumhurbaşkanlığı fiili "Geniş Yetkili Devlet Başkanlığı"na dönüşecek gibi.

Hasan DURKAL

Ve beklenen oldu. AKP'nin Cumhurbaşkanı adayı Başbakan Erdoğan oldu. Aylardır beklenen, ancak bir türlü açıklanamayan bu adaylık süreci, AKP açısından oldukça sancılı geçti. Sancının yol olduğunu söyleyebilmemiz mümkün değil.

Halk tarafından seçilmiş ilk cumhurbaşkanı unvanını almaya hazırlanan Erdoğan, böylece T.C. tarihinin unutulmazları arasına girmeyi planlıyor. Atatürk Orman Çiftliği içerisine inşa ettirdiği "Ak Saray"ı yeni cumhurbaşkanlığı köşkü olarak kullanacağı söyleniyor. Bu durumda Çankaya Köşkünün müzeye çevrilmesi gündemde.

Böylece Kemalist devletle girdiği zorlu savaşım sürecinde düşmanına psikolojik etkisi yüksek olan bir darbe daha indirmiş olacak. Kemalist rejime ait simgeleri ortadan kaldırarak kendi rejiminin simgelerini inşa edecek.

Parti içinde bunalım

Elbette ki, böylesi gösterişli siyasetin çeşitli riskleri var. Mayıs ayı içerisinde açıklanması gereken cumhurbaşkanı adayı ancak Temmuz ayının başında açıklanabildi. Çünkü parti içerisindeki dengeler oldukça hassastı. Erdoğan cumhurbaşkanı adayı olacaktı ama partinin başına kim geçecekti?

Aslında akla gelebilecek birçok isim olsa da, muhtemelen Erdoğan'ın parti içerisinde bir pazarlık malzemesi olarak kullandığı parti tüzüğündeki üç dönem siyaset yapma engeli bu isimlerden çoğunu saf dışı bırakıyor.

Erdoğan, partiyi emanet edebileceği bir kukla genel başkan arayışında. Bahsi geçen birçok adayın kendi özgün tavrını partiye yansıtma riski Erdoğan'ı düşündürüyor.

Erdoğan'ı düşündüren noktalardan biri, kendisinden sonra partinin dağılma riski.

Tarihteki örneklerin tekrarlamasından ürken Erdoğan, pratik çözümlere yoğunlaşıyor. Bulduğu en pratik yöntem ise partiyi cumhurbaşkanı olarak yönetmek. Erdoğan'ın olası cumhurbaşkanlığı TC tarihinde eşi pek de görülmemiş bir dönemi başlatacak. Cumhurbaşkanı hem partiyi, hem hükümeti, hem de ülkeyi yönetecek. Tüm ülke yönetimi, yasama, yürütme ve yargı tek bir kişinin kontrolünde olacak.

Cumhurbaşkanlığı sınırlı bir iktidar alanını temsil ediyor gibi görünse de, sırtını yasama-yürütme ve yargıya aynı anda yaslamış bir Erdoğan için durum hiç de öyle değil. Olası cumhurbaşkanlığı fiili bir "Geniş Yetkili Devlet Başkanlığı"na dönüşecek gibi. Belki sistem içi ya da sistem dışı muhalefet Erdoğan'ın yetkilerle donatılmış bir devlet başkanlığını engelleyebilir. Ancak Erdoğan'ın bu durumu fiilen uygulayabilmesi için önünde şimdilik hiçbir engel yok.

Erdoğan, adaylığının açıklandığı toplantıda yaptığı konuşmada dualara, ayetlere yer veren, yokluk edebiyatını da eksik etmedi. Alışılagelen argümanları bolca kullanan Erdoğan, cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde de bu stratejiden vazgeçmeyeceğini gösterdi. Bolca din sömürüsüyle harmanlanmış mağdur edebiyatı.

İnkarcılık tam gaz

Konuşmadaki bir diğer önemli nokta ise, konuşmanın neredeyse tamamen milliyetçi-muhafazakâr kitleye hitap eden bir konuşma olması. Anlaşılan o ki, Aleviler ve Kürtler artık Erdoğan'ın hedef kitlesi içerisinde yok.

Bu durum bir niyet göstergesi olarak da okunabilir. Erdoğan bu konuşmayla (olası) cumhurbaşkanlığı döneminde inkârcılıktan, yok saymaktan, çözümsüzlükten, kapsayıcılıktan uzak bir politika izleyeceğinin sinyallerini verdi.

Bir yanda Erdoğan'ın ne pahasına olursa olsun kaybetmeyi göze alamadığı bir kitle, diğer tarafta desteğini hiçbir zaman kazanamayacağı bir kitle.

Ve bu iki kesim arasındaki iflah olmaz psikolojik kopuş, derin uçurum.

İkiye bölünmüş bir toplum iki partili başkanlık sistemi için ideal mi dediniz? Eğer "Gezi" gibi bir güzelliği yaşamasaydık ve canlı bir "Kürt Özgürlük hareketi" olmasaydı bu gerçekçi bir değerlendirme olabilirdi. Erdoğan'ın kapsamaktan aciz olduğu bu kesimin önemli bir kısmı, CHP-MHP-Cemaat ittifakı tarafından kapsanmaktan çok uzak. / 10.07.14

CHP-MHP-Cemaat ittifakı ve İhsanoğlu

Merkez sağa yaslanmış milliyetçi muhafazakâr politika zeminini hiçbir itirazda bulunmadan kabul eden ittifak, seçimlerde bir tokat daha yemeye hazırlanıyor.

Hasan DURKAL

Sınırlı bir iktidar alanını temsil etse de, Cumhurbaşkanlığı seçimi ülke gündeminin bir numarası. Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığını önleme siyaseti üzerinden şekillenen muhalefetin adayı, Ekmeleddin İhsanoğlu olarak açıklandı.

Özellikle CHP tabanında, İhsanoğlu'nun adaylığı anlamlandırılamadı. Kaset komplolarıyla birlikte CHP yönetimi küresel düzene hızlı bir uyum sürecine girse de, anlaşılan tabanı daha yavaş bir uyum süreci içerisinde. Çünkü CHP-MHP-Cemaat üçlüsünün adeta bir teknokrasi ittifakına dönüştüğünü halen idrak edemeyen hatırı sayılır bir kitle var. Solun dikkatine.

Bu ittifak, başarılı olması halinde, Erdoğanlı AKP'nin inşa ettiği, ancak içinde eriyip bitme noktasına geldiği yeni rejimde bayrağı devralarak, sermaye güçlerinin yolunu dümdüz edecek, aksayan sermaye akışını düzenleyecek, bozulan dengeleri onaracak bir ittifak olma yolunda ilerlemek istiyor.

İlerlemek istiyor ama ilerleyemiyor. Erdoğan'ın yüzde ellisine karşılık bir yüzde elli oluşturamıyor. Çünkü Gezi ile birlikte oluşan yeni toplumsal doku, zaten hâlihazırdaki "ben yaptım oldu" zihniyetine bir tepki olarak doğdu. Ve CHP'nin bu kesimi, bu politikayla ikna etmesi çok mümkün görünmüyor.

Yeni rejimin siyasal iklimi şekillenirken

CHP yönetimi AKP tarafından oluşturulan siyasal iklimin sınırlarının dışına çıkmaktan aciz. Zavallı bir halde AKP'nin belirlediği milliyetçi-muhafazakâr politikalardan medet umuyor.

Muhafazakâr-milliyetçi bir adayın alternatifi, milliyetçi-muhafazakâr bir aday oluyor. Ve buradan bir başarı bekleniyor. Gezi kitlesi aşağılanıyor, küçümseniyor. Onların oyu nasılsa cepte deniyor. Dahası, Erdoğan AKP'sinin çizdiği yeni siyasal iklimi hiçbir itirazda bulunmadan kabul ediyor. Merkez sağa yaslanmış ve milliyetçi muhafazakâr politika zeminini hiçbir itirazda bulunmadan kabul eden bu ittifak, seçimlerde okkalı bir tokat daha yemeye hazırlanıyor. Bile bile lades!

AKP'nin kurduğu yeni rejime hızlı bir adaptasyonun yanı sıra, peşinden sürüklemeye çalıştığı kitleleri de (Aleviler, Gençler, Laikler, Kadınlar, İşçiler vs) hızla bu rejime adapte etmeye çalışıyor. Gezi'de açığa çıkan radikal kalkışmanın öznelerinin devrimci enerjisini emip etkisizleştirmeye çalışıyor.

İhsanoğlu kimdir?

İhsanoğlu TC'dir, 12 Eylül'dür, Türk-İslam'dır. En önemlisi Ortadoğu'da nüfuz sahibi sadık müttefiktir. Devletin resmi ideolojisinin teorisyenlerinden olan İhsanoğlu, birçok İslami vakıfta, Türkçü ocakta yöneticilik yapmış, İslami coğrafyada oldukça iyi tanınan birisi.

Geçmişine bakıldığında, Mısır ayaklanması sonrası tarih sahnesine yeniden çıkan İhvan'ın (Müslüman Kardeşler) savunucusuyken, darbe sonrası hızlı bir uyum sürecinden geçerek bu örgütle köprüleri attığını görmekteyiz. Erdoğan'ın yaptığı hatayı yapmayan ve ABD ile uyumlu bir İhsanoğlu görmekteyiz.

İhsanoğlu'nun Ortadoğu'da tanınması, El Ezher mezunu olması, İslami Cemaatlerce "iyi" bilinmesi ve Türkiye'nin bozulan Ortadoğu ilişkilerini yeniden onarabilme potansiyeline sahip olması bakımından tercih edildiği düşünülebilir.

Dış destek bakımından üçlü ittifakın önünü açabilecek bir potansiyele sahip olsa da, İhsanoğlu'nun iç destekte tıkayıcı bir potansiyeli var. Milliyetçi muhafazakâr devlet yapısından, zaten bunalan Aleviler, Kürtler böylesi bir adayı neden desteklesin? Üstelik yerel seçimler sürecinde yürüttükleri sükûnet politikasından vazgeçen Ulusalcı tabanın homurtuları da cabası.

İhsanoğlu'nun adaylığı ittifaka sağ oyları açıyor olabilir. Ama özellikle CHP tabanında bir aşınmayı beraberinde getirme potansiyeli taşıyor. Gezi güçlerinin-solun ve en çok da Kürtlerin konumlanması belirleyici olacaktır.

POLİTİKA

HDK'nin yeniden inşasına soyunmak ve tartışmaları derinleştirmek üzere

HDK-HDP Kongre izlenimleri

Kongreden beklenti, çokça söylenen "yarın artık bugündür" şiarında olduğu gibi, dönemin ihtiyacı olan tartışmalara cevap olabilecek, çubuğun örgütlenme ve program meselesine büküldüğü bir derinleşme idi. Ancak, HDK-HDP ilişkisinin dahi tatışıl(a)madığı bir kongre gerçekleşti.

Perihan KOCA

HDK 4. Olağan Genel Kurulu ve HDP 2. Olağanüstü Genel Kurulu, 21-22 Haziran tarihlerinde Ankara'da gerçekleşti.
Kongreler öncesi yazılan çizilen, öngörülen onca tartışma ardından, çözüm gücü ol(a)mayan, yeni HDP modelinin program ve örgütlenme tartışmalarının geçiştirildiği bir kongre sürecini yaşadık hep birlikte.
Kongrelerin ikisinin de, önceden bir yerlerde alınmış kararların ilan edildiği, deyim yerindeyse göstermelik birer mizansenden ibaret ve hatta usul gereği yapılmış bir karar onaylatma toplantısı olduğu apaçık ortadaydı.
Kürt Özgürlük Hareketinin ve Türkiye Devrimci Hareketi'nden kimi ekiplerin de sıkça vurguladığı üzere; içinde yaşadığımız süreç hassas ve kritik, dolayısıyla her adım yeni bir "yol ayrımı" na denk düşüyor. İşte, bu kongre de o yol ayrımlarından birine işaret ediyordu.
Kongre öncesi, TÖPG olarak sürece dair eleştirilerimizi ve dayanışmamızı sunarak HDP'den çekilmiş, HDK fikriyatının önemine dikkat çekmiş ve "demokratik cumhuriyet"i kurma yolunda tüm bileşenleri ve HDK dışındaki güçleri, HDK zeminini yeniden inşa etmeye çağırmıştık. Benzer gerekçelerle, EMEP de, HDP'den HDK zeminine çekilmişti.

Kongreden beklenenler

Dolayısıyla kongreden beklenti, çokça söylenen "yarın artık bugündür" şiarında olduğu gibi, dönemin ihtiyacı olan tartışmalara cevap olabilecek, çubuğun örgütlenme ve program meselesine büküldüğü bir yoğunlaşma/derinleşme idi.
Ancak, HDK-HDP ilişkisinin dahi tatışıl(a)madığı bir kongre gerçekleşti.
Öyle ki, HDK ve HDP'nin eş anlamlı olarak kullanıldığı ve birbirine geçirildiği hegemonik ve dayatmacı konuşmalar kürsüden inatla dillendirildi.
Önceden planlanmış olan gündem ve kararları delegelere onaylatmak, eş başkanların demokratik usulle seçilmemiş olması, kürsünün kullanım tarzı, sosyalistlerin kendi elleriyle yarattığı bürokratik ve hiyerarşik ilişki ve oturuş biçimlerinden, kongrenin planlanmasına kadar epey şey yazıldı çizildi kongre izlenimlerine dair…
Evet, her biri ayrı ayrı önemlidir ve biliyoruz, sol/sosyalist güçler kimi dönemlerde önceden yapılan uzlaşmalar üzerine de kongreler düzenleyebilirler/düzenlemişlerdir de, siyasi hamlelere bunlar da içkindir; ancak asıl tartışılması gereken mesele başka.
Mesele, kongre havasının(!) bozulmaması için üstü kapatılarak geçiştirilen tartışmaların ta kendisi…
Nitekim gördük, HDK fikriyatının özüne uygun düşmeyen bir yaptırımla, tartışmalar kongre sonrası belirsiz bir tarihe ertelendi ve genel meclis toplantılarına sevk edildi. Ancak, en üst organ kongre değil miydi?

Kongreden gelen ipuçları

Peki, şu "komünistleri HDP ile ıslah edelim" kampanyası, yahut "tarihsel konumlanmadan hafifçe kopuverip "bugüne/ana sıkışma" hastalığı nereden geliyor?

Kongrede, sanki tüm bileşenler ağaç kovuğundan bugün ve aniden çıkmışçasına, ortama dayatılan "yeni döneme yürüme telaşı" içinde, Marksist-Leninist zeminde konumlanan komünist örgütleri deyim yerindeyse "ıslah etme" çabasına girişilmişti.
Sosyalist örgütlerin bayrakları, sloganları, programları, iddiaları ve aslında varlıkları, sanki sürecin önündeki tek engelmişcesine; HDP'ye ve Marksizmi aşma iddiasındaki "Radikal Demokrasiye" yapılan davetler, son derece tepeden bir üslupla "ah şu Marksistler, komünistler siz yok musunuz siz" edasındaydı…
Evet elbette, Türkiye Devrimci Hareketi(TDH) yeniden yapılanmak zorundadır; ancak bu dönüşüm sürecinde, Kürt Özgürlük Hareketi'ne denk düşen taktik ve stratejik hamlelerin zorunlu olarak sosyalistlere de denk düşeceği anlamına gelmez. Yeni süreç ile ilgili yapılacak derinlikli tartışmalar, doğru stratejik, taktik yönelimlere yoğunlaşmalar, hem KÖH'ün hem de TDH'nin önünü açacak olumlu tartışmalar olacaktır.
Peki, şu "komünistleri HDP ile ıslah edelim" kampanyası, yahut "tarihsel konumlanmadan hafifçe kopuverip "bugüne/ana sıkışma" hastalığı nereden geliyor?
Sayın Kürkçü'nün kongre konuşmalarının yarısından fazlasını HDK-HDP sürecinden çok, sol-sosyalist güçlere ayırmasının anlamı bir "ıslah kampanyası" değil de nedir?
Kürkçü'nün şimdiki yeni pozisyonunda eleştirdiği duruşlar, kendisinin eski pozisyonunda üstelik dogmatik bir darlık içinde savundukları değil mi?
Ve yine, Kürkçü'nün söylemleri devrimci hareketin gündemine öyle çok da uzak değil, yakın zamanda aynı söylemleri Ufuk Uras'ın ağzından da sıkça dinlemişliğimiz var…
Devrimci hareketten gelenler gayet iyi bilirler ki, kürsü retoriklerinden ya da iyi niyet vaatlerinden ziyade bakılması gereken, önem arz eden yer siyasal paradigma ve ondan çıkan programlardır. Sosyalist hareketlerin, KÖH ile Cephe ya da ittifakın ötesinde bir ortak Parti girişimi gündemleşince, işçi sınıfının tarihsel çıkarlarıyla uyum sağlamayı önemsemeleri, Marksizmde ısrar etmeleri ve program tartışmasının gereğinin hatırlatılması, "bozgunculuk" ya da "dogmatizm" eleştirileriyle bertaraf edilecek bir gündem midir?
HDK ve HDP'nin öncülü olan DBH'ın ilk toplantısında, dogmatik bir kavrayışsızlıkla ilke dayatarak süreci tıkayan Kürkçü'nün konuşmaları kayıtlarda bulunuyor olmalı. DBH zeminine "İşçi sınıfının öncülüğünü dayatma" darlığından "her şeyi kabullenme" genişliğine sıçrayıvermenin, açıklaması nedir? Kürsü retoriği bu sıçramanın üstünü örtebilecek mi? Evet, bugüne dönersek, elbette devrimci siyaset sadece programatik arılık meselesine indirgenemez. Ancak, ortak bir parti programında yeniden yapılanma şiarıyla buluşmak, güncelliğin acil görevlerinin telaşla köpürtülmesiyle, yüzeysel bir kongre süreciyle ya da kürsü retoriğiyle de maalesef yürütülemez.

Kongre neyi işaret ediyor?

HDP Kongresi, BDP'li yoldaşlarımızın HDP'ye katılmasının kongresiydi. Rengarenk ve ekolojik, eşitlikçi, kadın partisi vurgusunun sloganlara, duvarlara, konuşmalara yansıdığı heyecanlı ve çoşkulu bir kongreydi.
KÖH'nin muazzam iradesi ile geldiği noktada, Kürt Özgürlük Hareketi Önderi Öcalan ve Kandil'deki duruş ve Rojava'nın halklara verdiği moral, kendine güven ve sahici bir güçlü duruş, kongrenin çoşkusunu ikiye katlıyordu.
Ancak, kongre tüm bileşenleriyle ortak bir programda buluşan bir parti kongresi miydi? Hayır.
Başta da değindiğim gibi, BDP'li yoldaşlarımızın yeni HDP ile buluştukları parti kongresiydi…
Sosyalist bileşenler ise, kongreyi selamlamak için kısa süreliğine çıktıkları kürsüyle ve sosyalistleri temsilen seçilen eski HDP Başkanı Ertuğrul Kürkçü ve yeni dönemde Başkanlık yapacak olan Figen Yüksekdağ ile temsil ediliyorlardı.
Oysa yeni HDP tartışmalarında en sık dillendirilen şey, temsili siyasetin değil, kitlesel siyasetin olacağı değil miydi? (O da ayrı bir tartışma konusu.)

Yeni HDP, SYRİZA modeline bir yönelim mi?

SYRİZA lideri Tsipras, henüz iktidar olmamışken, Almanya'yı ziyaret edip, sabah Rosa Luxemburg'un anmasında boy gösterip, akşamına Rosa'yı katledenlerle aynı masaya oturup Yunanistan'ın borç ödeme planlarını görüşmemiş miydi?

Türkiye Devrimci Hareketi'ni temsilen HDK ve HDP içerisinde emek vermiş bazı eski yoldaşlarımız, şimdi yeni HDP'ye yaptıkları çağrılarda, Yunanistan SYRİZA modelini örnek gösterip, Dünya'da "kendimize" benzeyen partilerle temas etmekten ve örnek almaktan söz ediyorlar.
SYRİZA'yı oluşturan güçlerin son derece farklı toplumsal-politik yapılardan oluşması HDK zemininde hareketi oluşturulan güçler açısından evet benzeşmektedir ve farklı toplumsal güçlerin biraradalığı son derece önemlidir.
Ancak, ortak bir politik çerçevenin oluşması, bileşenlerin somutluğu üzerinden tartışılırsa, HDP zemininde zorlaştırıcı bir faktör olacaktır. SYRİZA sadece bu yönüyle mi örnek verilmektedir?
SYRİZA, sol popülist söylemleriyle, Türkiye'de kimi devrimci hareketlerde (ve hala) büyük bir heyecan yaratmış, deyim yerindeyse yanılsama kuşatmasına sokmuştu…
Yunanistan'da yaşanan kriz sürecinden beslenerek büyüyen ve sokak muhalefetini de iyi kuran(ki, iki yıl Yunanistan halkının sokağı terk etmediği bir süreci hatırlamalıyız) kemer sıkma politikalarıyla hesaplaşmayı temel sorun sayan SYRİZA, sonrasında, düzen partileriyle beraber tasarruf önlemleri doğrultusunda emekçilerin maaşlarını düşürme anlaşmalarına imza atmamış mıydı?
Yine, SYRİZA lideri Tsipras, henüz iktidar olmamışken, Almanya'yı ziyaret edip, sabah Rosa Luxemburg'un anmasında boy gösterip, akşamına Rosa'yı katledenlerle aynı masaya oturup (Almanya Maliye Bakanı Wolfgang Schauble) Yunanistan'ın borç ödeme planlarını görüşmemiş miydi?
Türkiye halklarına ve devrimci hareketlere örnek gösterilen parti modeli böyle bir parti midir?
Hiçbir şey öncesiz ya da sonrasız değildir. SYRİZA öncesi SYNASMİSPOS'u hatırlayacak olursak, ya da daha geriye gidip, Yunanistan'da komünist olmayan sol kitle partisi olarak yaratılan PASOK'un kapitalizmle hesaplaşmadan "demokratik sosyalizm" vaatlerinde bulunduğu ve iktidara geldiği andan itibaren hızla Yunanistan'ın en Avrupacı Partisi haline geldiği, özel sektör düşmanlığından serbest piyasacılığa geçtiğini de aynı literatürlerden okumuşuzdur.
Şimdi bize, SYRİZA modeli örneğini verenler, bu deneyimlerden şüphesiz habersiz değiller. Öyleyse, neden?
Türkiye'de Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi programını açalım, yahut Yunanistan'da SYRİZA'yı ve şimdi yeni HDP programını aynı masaya koyup, aralarındaki 7 farkı bulunuz oyunu misali mi program tartışacağız? Ya da, kongreyle birlikte yaratılması istenen program ve parti modeli tartışmasını bu minvalde mi yapacağız?

Ne yapmalı?

2013 yılında Gezi İsyanı ile tarihsel bir dönüm noktası yaşanmıştır. Türkiye halklarının ve çeşitli toplumsal kesimlerin 31 Mayıs'tan bugüne yarattığı ve açığa çıkardıkları muazzam bir enerji ve yeni dinamikler boy vermiş ve kendi deneyimleriyle yarattıkları forumlar ve inisiyatiflerle tarihin akış yönü artık asla eskisi gibi olmayacak biçimde değişmiştir.
31 Mayıs itibariyle açığa çıkan ve güç biriktiren toplumsal güçler yeni dönemin ta kendisini oluşturmaktadır. Yeni dönemin görevleri, Türkiye Devrimci Hareketi'ni Gezi ile şekillenen başka bir toplum inşasına çağırmaktadır.
Ancak, sıkça örnek verilen Yunanistan SYRİZA'sı dışında HDK-HDP kongrelerine Rojava ile birlikte asıl damgasını vurması gereken isyan, dinamik, model, örnek neyse o şey, Gezi İsyanı değil midir?
Peki biz HDK-HDP Kongreleri'nde Gezi İsyanı'nı neden duymadık? Kürkçü, Gezi'yi unuttu mu, unutturmak mı istiyor? Gezi'yi unutmak ya da sönümlendirme eğilimlerinin tam aksine, özellikle Gezi isyanı ile birlikte ve içinde yaşadığımız özel tarihsel dönemin özgünlüğünde yeni dönemin açığa çıkardığı görevlere yoğunlaşmalıyız.
Öncelikle, farklı yapı ve yönelimlerdeki politik güçleri kapsayabilme kapasitesine sahip, meclis yapısının öne çıktığı muazzam bir fikriyatın öncülü olan HDK'yi, varlığını tehlikeye sokacak, işlevsiz ve teknik bir araç biçimine dönüştürecek olan, HDP ile aynılaştırma politikasından vazgeçilmeli ve HDK zeminini ve örgütlenme modelini güçlendirme görevine talip olunmalıdır.
Bu aynı zamanda, Gezi İsyanın önümüze koyduğu görevlere talip olmaktır. Açığa çıkan toplumsal güçlerle kazanılabilir ortak ve somut bir hedefe doğru yürüyüşü, alternatif bir toplumsal-politik alan inşasını HDK zemini ile toplumsallaştırabilir, kaosa doğru sürüklenmek istenen yaşadığımız krize "Demokratik Cumhuriyet" perspektifi ile somut bir cevap verebiliriz…

HDK yeniden inşa edilmeli

Bu perspektifin inşa olasılığı, Gezi ile oluşan toplumsal zeminde ve HDK projesinin özünde mevcuttur. O halde, dönemin öncelikli görevi, "Demokratik Cumhuriyet"e doğru bir adım ileri atarken, HDKnin yeniden inşasına soyunmaktır. / 01.07.14

"Çözüm sürecinin" görünmeyen arka yüzünde taraflar savaşıyorlar

Rojava başka bir ülkede mi?

Ülke sınırlarından taşarak bölgesel ve küresel zeminlere doğru iki yönlü fiili genişleme, "çözümün" bir "an" değil "süreç" olarak kavranması gerektiğini bir kez daha gösterdi.

Oğuzhan KAYSERİLİOĞLU

Rojava'da yaşananlar, " Çözüm sürecinin" görünmeyen-gösterilmeyen arka yüzünü, sürecin aktörlerinin uzlaşma ya da barış yapılması bu haliyle imkansız olan gerçek amaçlarını gösteriyor.
Amaca doğru atılan adımlar, bir yönüyle İmralı'da kurulan diplomasi masasında atılıyor ve son yasa teklifiyle bu görüşmeler bir yasal statüye kavuşturuldu. Ancak, masanın tarafları Rojova'da silahlarla savaşıyorlar. Dolayısıyla, "Çözüm" artık fiilen bölgesel bir zemine oturmuş durumda.
Öte yandan, IŞİD'in Musul'u "ele geçirmesi" ve sonrasında Kerkük'ün fiilen Kürdistan topraklarına dahil edilmesinin, bu haliyle ortaya çıkardığı "sonu olmayan bir bölgesel savaş" olasılığı, "Çözüm sürecini" fiilen bölgeyle ilgilenen bütün küresel güçlerin ilgi alanı içine sürükledi. "Çözüm", sadece bölgesel değil, aynı zamanda küresel bir zemine de yerleşti.
İşte, ülke sınırlarından taşarak bölgesel ve küresel zeminlere doğru bu iki yönlü fiili genişleme, "çözümün" bir "an" değil "süreç" olarak kavranması gerektiğini bir kez daha gösterdi.
Sadece bu da değil, aynı zamanda, "çözüm sürecinin", öyle basit bir "barışma" olmanın çok ötesinde ve hatta tam tersine, sürüp gelen Kürt Özgürlük Hareketiyle(KÖH) Türkiye Cumhuriyeti(TC) arasındaki savaşın biçimlerinden biri olduğu da bir kez daha ortaya çıktı.
Ortaya çıkan bir gerçek de, bütün halklar gibi Kürtlerin de içinde farklı sınıfları ve çıkarları barındırdığı gerçekliği oldu. Barzani ve Türkiye'deki taraftarları, TC ile aynı saflara doğru savruluyorlar. Bu da, AKP'nin süreçte en çok hedeflediği sonuç, değil mi? KÖH içindeki burjuva güçlerin de, benzer girişimlerini daha açık ve cesur biçimde yapmaya başladıklarını saptayabiliriz.
Özellikle Rojova'da yoğunlaşarak ve söyledikleri değil de yaptıkları üzerinden "çözüm sürecinin" taraflarının gerçek amaçlarını anlamaya çalışalım.

AKP/TC ne istiyor?

Rojava'da, savaşın şimdi yoğunlaştığı kanton olan Kobane şayet IŞİD tarafından düşürülürse, KÖH güç ve moral kaybına uğrayacaktır.
Bu hedefe ulaşabilmek için, Musul'da kendisi açısından muazzam bir hamle yapan IŞİD, henüz Irak'taki operasyonunu bile bitirmeden, "arkasındaki" güçler tarafından hızla Rojova'ya yönlendirildi. Irak ordusunun bırakıp çekildiği ağır Amerikan silahlarıyla Kürt halkına saldırıyorlar.
Aynı hedef doğrultusunda, Barzani, Rojava sınırını kapatmıştı ve halen bu ihanetini sürdürüyor.
Barzani, ağır saldırı altında acil ihtiyaçlarını bile karşılayamayarak güçsüzleşen ve IŞİD'e yenilen bir Kürt toplumu yaratıp, kendisine biat edilmesini sağlamaya çalışıyor. Bu yönelim, açıkça sınıfsaldır ve Rojava'da güç kazanan emekçi-halkçı ve demokratik bir toplum gerçekliğini henüz doğum halindeyken boğmak isteyen Kürt burjuvazisinin kendi sınıfsal çıkarlarına bağlılığını gösteriyor. Kürtlük, egemen olmanın bir aracından başkası değil, Barzani'nin gözünde.
Son olarak, TC de, kendi topraklarını IŞİD'in lojistik ikmal alanı/monyası altında geniş bir bölge oluşacak ve petrol-doğal gaz sorununu çözen Türkiye kapitalizmi küresel güç dengelerinin daha üst basamaklarını zorlayacak.
Hatta, TC açısından, bugün IŞİD tarafından sınırları fiilen çizilen bir Irak-Sünni bölgesinin de, TC-Barzani eksenine eklenerek, TC'nin hegemonyasında özel bir Türk-Kürt-Arap/Sünni coğrafyası yaratılıp bölgeye dayatılması da gündemde. Ankara'da TC himayesinde konumlanan Sunni Arapların liderlerinden Tarık Haşimi'nin, IŞİD'in Musul hamlesini desteklemesi, elbette rastgele bir tutum değil.
Rojava'da yenilen KÖH ise, "Çözüm süreci" görüşmelerinde zayıf bir konuma sürüklenecek, Kandil'e sıkışacak ve marjinalize edilecek.
Hatta, şayet bir fırsat bulunursa, bir zamanlar konuşulan "Sri Lanka" modeli bir toplu katliamla, Kandil ve ona bağlı emekçi-halkçı iradenin parçalanıp tarihin "yenilen ezilenler ayaklanmaları" arasına itilmesi sağlanacaktır.

Hesaplar doğru mu?

Hesaplar böyle de, eğer bu hedeflere doğru yürünürse, ki apaçık görülüyor ki yürünüyor, "Dimyad'a pirince gidenin evdeki bulgurdan olma" ihtimali de oldukça yüksek.
İşte, kaçınılmaz bir bölgesel hegemonya girişimi sürekli yol alıyor, ama bir dizi direnç ve sürtünme olgusu oldukça güçlü engeller olarak yolun her aşamasında konumlanmış durumda. Erdoğan önderliğindeki TC'nin şimdiye kadar ki bölge pratiği düşünülürse, başarılı olma şansı düşük.
En başta, Irak'ın parçalanmasının, başta İran, bütün bölge güçlerini doğrudan savaş alanına çekerek, hangi gücün ne kadar pay alacağı üzerinden uzun sürecek bir savaşın ve aslında yüz binlerce bölge insanını yutacak bir bataklığın önünü açacağını görebiliriz.
O bölgesel güçlerin arkasında durarak ya da sıkışınca doğrudan savaş alanına çıkarak, küresel güçlerin de doğrudan devrede olacağını ve "parçalanma ve paylaşma" sürecinden "aslan payını" almak isteyecekleri de açıktır.
Bir dizi çakalın paylaşım savaşında bölge halklarının kanı kullanılacak, ve o savaşa meşruluk sağlayabilmek için etnik ve inanç farklılıkları kullanılacaktır.
Böylesine yaygın, güçlü ve karmaşık bir bölgesel savaşın Türkiye topraklarına sıçramamazlık edemeyeceğini ve hatta bir olası dünya savaşını bile tetikleyebileceğini belirtmeliyiz.

Neler olabilir?

Kürdistan'da egemen olan 4 devletin tümünde örgütlü tek güç olan PKK, ayakta kalabilmek için bölgesel dengelerde tutunmak zorunda.

KÖH'ün yönelimlerinin olası sonuçları neler olabilir?
İlkin, Rojava'daki savaş şayet oradaki sistemi zorlayacak noktaya sıçrarsa, şimdi "çözüm süreci" yüzünden askıda olan PKK ve HPG güçlerinin faaliyeti devreye sokularak, Rojova'nın savunmasına destek olunacak ve savaş Türkiye topraklarına da sıçratılacaktır.
İkincisi, sürecin devamı, PKK ile Barzani/KDP'yi karşı saflara yerleştirecek ya da en azından şimdi gizli olan Kürdistan'da hangi gücün/sınıfın egemen olacağı yönündeki gerilimi, daha sert hatta askeri çatışma düzeyine sıçratabilecektir.
Üçüncüsü, Kürdistan'da egemen olan 4 devletin tümünde örgütlü tek güç olan PKK, bölgede oluşan olağanüstü istikrarsızlık ortamında, sadece Kürdistan coğrafyasının tümüne değil, bölgenin tümüne yayılan bir yönelime girmek zorunda kalacaktır. Ayakta kalabilmek için bölgesel dengelerde tutunmak zorunludur. Bölgedeki anti-emperyalist direnişçi güçlerden öne çıkan güçler olan Lübnan Hizbullah'ı ve Irak'taki Sadr güçlerinin İslami niteliği düşünülecek olursa, bölgedeki bütün laik-solcu güçleri ve bütün halklardan kadınları etki alanı içine çekebilecek ve hatta bölgeye özgü bir ortak iradenin öncülüğüne zorlanabilecektir. Zayıflamış da olsa, FHKC, bu iradenin içine girecektir. Ve, KÖH, aynı zamanda, Hizbullah ve Sadr güçleriyle uygun ittifak ilişkileri kurmaya da zorlanacaktır. Bu ise, bölgenin tarihsel-devrimci ve sosyal devrimci güçlerinin ittifakı olur ve bambaşka bir tarihin kapılarını açabilir. Diyarbakır'da yapılan "Demokratik İslam Konferansı" , bölgedeki İslam gerçeğiyle yüzleşmek ve uygun ilişkilenme kanallarını yaratma çabası olarak da özel bir anlam taşıyor.
Dördüncüsü, gelişmelerin yukarıdaki olasılıklardaki seyrinin, KÖH içindeki burjuva güçleri zorlayacağı ve başta Barzani olmak üzere sistem içi güçlerle ilişkilerini güçlendirerek, KÖH içinde denge kurmaktan ayrışmaya dek uzanan bir zeminde farklı biçimlerde tutumlar üretmeye çalışacakları açıktır. *12.07.2014*

'Çözüm süreci', KÖH ve Rojova

Öyle gözüküyor ki, KÖH, TC'nin tam zıddı yönde hareket ederek, her ne pahasına olursa olsun, Rojova'yı korumaya, Musul'un işgalinin yarattığı boşlukları Irak'ta askeri ve politik inisiyatifini arttırarak değerlendirmeye, Türkiye'nin tümünde yasal-meşru zeminde politika yapma kanallarını oluşturmaya ve içindeki burjuva güçlerin yasal alanda artan inisiyatiflerini kısıtlamaya çalışıyor.

Cemil Bayık'ın da belirttiği gibi, bugün Kobane ve aslında tüm Rojava, bir yeni "Amed zindanı" gerçekliğiyle zorlanıyor. Dört yanı kuşatılmış ve yoğun ateş altında ve üstelik Barzani tarafından lojistik destek kanalları tıkanarak çözülmeye zorlanıyorlar. KÖH ise, bir yandan "Çözüm sürecinin" yarattığı imkanları değerlendirirken, Rojova konusunda seferlik ilan etti. Henüz açık bir silahlı destek verilmese de, kitlesel gösterilerle emekçi-halkçı dinamiğin işlemesi, güç kazanması sağlanmaya çalışılıyor.

Zorlukları aşmak

Bayık, aynı demecinde, KÖH'ün zaten böyle var olup geliştiğini, Amed zindan direnişinin hareketin dokularında olduğunu, sürekli olarak zorlukları aşarak kendilerini inşa ettiklerini vurguluyor. Gene aynı alandan gelen demeçlerde, "çözüm sürecinde" geriye çekilen Devrimci Halk Savaşının(DHS) kurucu rolü öne çıkartılıyor ve yeniden başlatılabileceği vurgulanıyor.
Rojova'da YPG'nin askeri ve PYD'nin politik öncülüğünde yeni inşa edilen kantonal sistem, IŞİD saldırısına karşı aktif savunma savaşı veriyor. Barzani'ye yönelik eleştirilerin dozu gittikçe yükseltiliyor. Ayrıca, PKK ve HPG Kandil'e ek olarak Irak-Türkiye-Suriye sınırındaki Şengal bölgesine de yerleşiyor.
Seferberlik doğrultusunda bütün gençler gerillaya katılmaya çağrılır ve gençler bu çağrıya aktif katılımla cevap verirken, Kürt halkının büyük yığınlar halinde Kobane'nin kuzey sınırlarında çadırlar kurması ve giderek sınırları ortadan kaldırarak ortaklaşmanın sağlanması hedefleniyor. Yapılan gösterilerle AKP/TC ve IŞİD ortaklığı protesto ediliyor. HDP ve HDK ile Türkiye'li devrimci ve demokrat güçlerle farklı biçimlerde ittifaklar kurularak, "çözüm sürecinin" imkanları değerlendiriliyor ve nihayet, Demirtaş Cumhurbaşkanlığına aday gösterilerek meşruiyet alanı genişletiliyor.

Zıt hedefler

Öte yandan, yasal alanda KÖH içinde burjuva güçlerin artan inisiyatifine karşı bir önlem olarak da, demokratik özerkliğin fiili-meşru kuruluşuna önderlik edecek militan-savaşçı bir kadro partisi olarak DBP kuruluyor.
Öyle gözüküyor ki, KÖH, TC'nin tam zıddı yönde hareket ederek, her ne pahasına olursa olsun, Rojova'yı korumaya, Musul'un işgalinin yarattığı boşlukları Irak'ta askeri ve politik inisiyatifini arttırarak değerlendirmeye, Türkiye'nin tümünde yasal-meşru zeminde politika yapma kanallarını oluşturmaya ve içindeki burjuva güçlerin yasal alanda artan inisiyatiflerini kısıtlamaya çalışıyor.
O arada, şayet Rojava'daki saldırı sürerse, "çözüm sürecinin" askıya alınacağı ve DHS'nın devreye gireceği açıklandı.

POLİTİKA

AKP Aleviliği kendine göre tanımlıyor ve İslamlaştırmak için camiye davet ediyor

AKP'nin Alevi düşmanlığı nedir?

Sünnici bir politika izleyen AKP'nin desteklediği El Nusra, El Kaide ve IŞİD gibi eli kanlı terörist gruplar Suriye'de sivil ve masum insanları katlederek insanlık suçu işlemektedir. AKP ise açıkça Alevi düşmanlığı yapıyor.

Ahmet GÜVEN

Alevilere saldıranlar belli ve saldırganları koruyan AKP iktidarı. Peki, AKP neden Alevi düşmanlığı yapıyor?
Birincisi, AKP Alevilere İslamcı yaklaşmaktadır. Kendisini dışarda Yeni Osmanlıcı, içerde Osmanlı'nın mirasçısı olarak görmektedir. Dolayısıyla Alevi düşmanlığını tarihsel bir geçmişe dayandırmaktadır.
17 Agustos 2010 tarihinde Başbakan Erdoğan Çorum mitinginde "Ebusuud ile gurur duyan Çorum ile gurur duyduğunu" belirtmiştir. Başbakan'ın gururu Ebusuud, Yavuz Selim'in Şeyhül İslamıdır. "'Kızılbaşların canları, malları ve namusları size helaldir" diye fetva veren kişidir.
Başbakan daha sonra tarihte en büyük Alevi katliamı yapan Yavuz Selim ismini de 3. köprüye veriyordu. 29 Mayıs 2013'de başlayan Gezi direnişinde Alevi gençlerini öldüren polisler için '' Kahraman polisimiz desten yazdı" diyen Başbakan 14 yaşında öldürülen Berkin Elvan için "terörist" diyordu.
Bütün bunlar AKP'nin açıkça Alevi düşmanlığı yaptığını göstermektedir. Dışarıda ise, Sünnici bir politika izleyen AKP'nin desteklediği El Nusra, El Kaide ve IŞİD gibi eli kanlı terörist gruplar Suriye'de sivil ve masum insanları katlederek insanlık suçu işlemektedir.
İkincisi AKP, Alevilere Cemevleri ve '"Alisiz Alevilik" üzerinden saldırmaktadır.
Bunun anlamı şu;
Genelde her dinde insanların ibadetlerini yaptıkları ibadethaneleri vardır. Bu ibadethaneler ve içinde uygulanan ritüeller o dinin karekteristik özellikleridir. Şöyle ki; camilerde Kuran okunur ve namaz kılınır. Cemevleri'nde muhabbet ve Cem yapılır. Dolayısıyla AKP'nin Cemevleri'ni kabul etmesi demek Aleviliğin ayrı bir din olduğu anlamına gelmektedir. Onun için Cemevlerine karşıdan cephe almaktadır.
2012 yılında camisi olan TBMM'de Cemevi'ninde açılması talebinde bulunulmuştu. Meclis Başkanı Çiçek›in Diyanet›i referans göstererek "Alevilik İslam içi oluşum, İslam'ın ibadet yeri camidir"diyerek Meclis'e cemevi açılmasını reddetmişti. Daha sonra Başbakan bir demecinde Karacaahmet Cemevi için "O cemevi bir ucube olarak yapıldı" diyordu. En son Başbakan yardımcısı Emrullah İşler "Cemevini ibadethane olarak kabul edemeyiz" diyerek AKP'nin tavrını göstermiş oldu.
Bilindiği gibi 12 Eylül 1980 faşizminin baskıları sonucu önemli bir Alevi nufusu Avrupa'ya göç etmek zorunda kalmıştı. Bugün Avrupa ülkelerinde Alevilik laik ve inanç özgürlüğü nedeniyle tanınmaktadır. 2012 yılında Hamburg'da Aleviliğin resmen tanınması, Protestan, Katolik, Musevi ve Müslüman cemaatiyele eşit haklara sahip kılıyordu.
BirGün gazatesinin (23 Agustos 2013) tarihli haberinde Nüfusu, 82 Milyon olan Almaya'da nufusu 700 bin civarında olan Alevilerin inancı olan Alevilik Anayasa ve yasalar çerçevesinde kendine özgü bir inanç sistemi olarak güvence altına alınıyordu. Fransa'da Cemevi ve Alevilik diğer inançlarla eşit düzeydedir.İsviçre'de, Danimarka'da ve Avusturya'da Alevilerin hakları yasalarla güvence altına alınmıştır. İngiltere'de bazı okullarda Alevilik ilk ve orta dereceli okullarda ders olarak verilmektedir.
Avrupa'da bu gelişmeler olurken, Türkiye'de Alevilere yönelik ayrımcılık ve inkâr devam etmektedir.
29 Nisan 2014'de Alman Cumhurbaşkanı'nın Türkiye'yi ziyaretinde ODTÜ'de yaptığı konuşmada, Twitter ve Youtube'nin yasaklanması, hükümetin yargıya müdahalesi ve benzeri anti-demokratik yaklaşımların kendisini kaygılandırdığını söylemişti. Ardından Erdoğan partisinin grup toplantısında gözlerini kapayıp, ağzını açıyordu. Anlaşılan ilk toplantıda Almanya Cumhurbaşkanı Alevilerin sorunlarını dile getirmiş olacak ki, bakın Erdoğan Alevilere nasıl saldırıyor? "Almanya'da Ali'siz Alevilik denen bir olay var, yani ateist bir anlayışın, Alevilik kisvesi altında, kendilerinin de desteklemiş olduğu bir yapı var, bunu bize yansıtıyor" diyen Erdoğan, ''Onların diliyle gelip burada konuşuyorlar" diyerek Alevileri iç düşman olarak belirliyordu.
Gerçi diş geçirebilse Almanya'yı dış düşman görmeye hazırdır.
Anlaşılan, AKP Almanya'nın Aleviliği resmen tanımasını kaldıramamıştır. Çünkü AKP Aleviliği kendine göre tanımlıyor ve İslamlaştırmak için camiye davet ediyor.

Erdoğan neyi hedefliyor?

Şimdi sorulması gereken soru şudur; din, devletin kontrolünde olduğu dönemde özgürleşemeyen Aleviler, devletin dinin kontrolünde olduğu AKP döneminde özgürleşebilirler mi?

(6 Agusos 2012) tarihli Hürriyet'de Beşbakan Erdoğan şunları söylüyordu; ''Beni Alevi düşmanı olarak gösterenler var. Ben Aleviliği, Hazreti Ali'yi sevenler olarak biliyorum. Ben bugünkü Aleviyim diyenlere baktığım zaman hepsinden daha Aleviyim. Hiçbiri Hazreti Ali gibi yaşamıyor, ben onun gibi yaşamaya çalışıyorum."
Erdoğan'ın söyleminde şu çıkıyor; Ali İslam için savaşan, İslamın şartlarını yerine getiren, namaz kılmak için camiye giden bir müslümandı. Dolayısıyla Ali'yi seven camiye gider.
Ama gel görki; Aleviler camiye değil cemevine gidiyor, namaz kılmıyor, muhabbet ediyor. Bu durumda Edoğan'ın "Ali'siz Alevilik" saldırısına uğruyor.
Alevilik, Tanrı-evren ve insanı özdeş gören Tanrı anlayışı ile panteist karekterli bir dindir. Dolayısıyla İslam'la bir ilişkisi yoktur.
AKP'nin İslamcı yaklaşımı insan haklarına karşı ve anti-demokratik bir yaklaşımdır.
1924 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kurulmasıyla din devletin kontrolü altına alınmış ve Sünni-Hanefi İslam'ın hizmetine vermiştir. Alevilerden, Ezidilerden, Hıristiyanlardan, Musevilerden ve ateistlerden alınan vergiler İslam dininin ihtiyaçları için kullanılmıştır.
Gelinen aşamada din devletin kontrolünden çıkmış AKP ile iktidar olmuş ve devleti kontrol eder hale gelmiştir.
Bugün Diyanet İşleri Başkanlığı 100 binin üzerinde kadrosuyla, 8 bakanlığı aşan bütçesiyle AKP'nin sigortasıdır.
Ancak Alevi düşmanlığı sadece AKP ile açıklanamaz. Alevilerin demokratik hakları ve talepleri AKP öncesi hükümetlerce de kabul görmemiştir. 1924 yılında Diyanet İşleri Başkanlığını kuran, 1926 yılında Kuran'ın Türkçe tefsirini Hanefi mezhebi doğrultusunda yapan, 1925 yılında Hacı Bektaş dergahını kapatan ve 1921 yılında Koçgiri katliamını, 1938 Dersim katliamını yapan Kemalist CHP'dir.
Türkiye Cumhuriyeti sınıfları inkar eden, tek millet ve tek din projesi üzerine kurulmuş anti-demokratik bir karektere sahiptir. Dolayısıyla AKP'den önce Alevi düşmanlığı yokmuş gibi anlaşılmasın.
Sonuç olarak, AKP'nin Alevi düşmanlığı iki temele dayanıyor.
Birincisi .AKP, Alevilere İslamcı temelde yaklaşmaktadır. Alevileri camiye davet etmekte ve kendi tanımlarına uymadığı için düşman görmektedir. Dışarda kendi tanımlarına uyan Şiilere ise Sünni- İslamcı temelde saldırmaktadır.
İkincisi AKP devletin resmi anlamda tanımadığı Aleviliği ve Alevileri tanımamaktadır. Resmi ideoloji tek din olarak Hanefi-İslam dinine dayanmaktadır. Dolayısıyla AKP. fiilen var olan ve Aleviliğin ayrı bir din olduğunu simgeleyen cemevleri üzerinden Alevilere saldırmaktadır.
Şimdi sorulması gereken soru şudur; din, devletin kontrolünde olduğu dönemde özgürleşemeyen Aleviler, devletin dinin kontrolünde olduğu AKP döneminde özgürleşebilirler mi?
Alevilerin özgürleşmesi devletin demokratikleşmesine bağlıdır.
Ve, din ile ilişkisini kesmeyen bir devlet demokratik olamaz.
Diyanet İşleri Başkanlığı demokrasi önünde en büyük engeldir. Diyanet İşleri Başkanlığı kaldırılmadan, devlet tamamen dinin dışına çıkmadan, cami ve mescit yapmaktan vazgeçmeden, okullarda zorunlu din dersi kaldırılmadan, Diyanet'e bağlı din hizmeti veren müftü, imam ve bütün din adamları devlet memurluğundan çıkarılmadan demokrasiden bahsedilemez.

AKP Aleviliği kendine göre tanımlıyor, İslamlaştırmak istiyor.

Savaş politikasının kıskacındaki Aleviler

Alevilerin gerçek hareketi, kendi öz örgütlenmelerinden doğacak. Anadolu ve Arap Alevileri CHP oyun ve oyalamalarıyla yutulmaya çalışılıyor.

H.ARIKUŞU

Alevilerin direnişçi ve devrimci dinamiklerinin "kökünü kazıma arzusu" görmezden gelinmemeli.
Olağanüstü bir süreçten geçiyoruz. Devletlerarası savaşın yaşanabileceği koşullardan...
Yeni bir Dünya Savaşı dengeleri içerisine sürükleniyoruz.
Ortadoğu politik dengelerin en kaotik koşullarını yaşıyor. AKP hükümeti sermaye çıkarları doğrultusunda, bölgesel hegemonya hamleleri yapıyor.
Bütün amaç, Türk sermayesini büyütmek. Savaşla ve katliamla, sömürü çarkını döndürmek.
AKP hükümeti, Irak'ta ve Suriye de savaşı körüklüyor. Demokrasi yalanları içinde halkları ve mezhepleri birbirini boğazlamaya zorluyor. Kürt, Arap, Türk, Şii, Nusayri, Alevi, Sünni gibi milliyet ve mezhepleri birbiriyle savaşmaya itiyor.
Türkiye politik ortamında Hükümet iki ana iki ana çatışma ortamında toplumu yönetiyor.
Birincisi; Türk –Kürt Çatışması, ikincisi; Alevi- Sünni çatışması.
Devlet gerek Suriye de uyguladığı dış politikada, gerekse de "Gezi Direnişi" sürecinde yine Alevileri baş düşman ilan etti. O kadar düşmanca ki; Alevi genci Ali İsmail Korkmaz'ı döverek öldürüyor, Cem evinde Uğur Kurt 'u başından vuruyor.
AKP/Erdoğan Hükümeti, bu politikasıyla Alevilerin direnişçi iradesini kırmak istemekte. Aynı zamanda Gezi direnişinde ortaya çıkan geniş halk dayanışmasını da darlaştırmak istiyor.

CHP Alevileri yine oyuna getirdi

Hadi AKP'yi anladık. Ya "solcu" görünen, "sosyal demokrat" geçinen CHP' ye ne demeli.
Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yine oyununu oynadı. Alevileri katleden milliyetçi sağ bir partiyle(MHP) ittifaka girerek İslamcı-milliyetçi bir aday olan Ekmelettin İhsanoğlu' nu aday gösterdi. Şimdi utanmadan Alevilerden destek bekliyor.
Bu aday ki, Alevilerin taleplerini savunmamakta ve asla savunamaz. Cem evlerini ibadet yeri olarak kabul etmeyen, Alevileri asimilasyon politikası sonucu Cami- Cem evi ortak projesine karşı gelmeyen bir anlayış geleneğinden gelmekte.
CHP bu politikasıyla Alevilerin oylarını, "hele şu diktatör Tayyip başımızdan bir gitsin, önemli olan budur" zihniyetiyle bir kez daha kazanmaya ve halkları yanılsama kuşatmasında bir politik kamplaşmaya itiyor. "Zaten Aleviler CHP'den başkasına oy vermez" pişkinliği içindeler. Oysa, Ekmelettin İhsanoğlu ola ki Cumhurbaşkanı seçiliverirse Aleviler " yağmurdan kaçarken doluya tutulacaktır."

Aleviler, kendi bağımsız

Örgütlenmesini Oluşturmalı
Alevilerin gerçek hareketi, kendi öz örgütlenmelerinden doğacak.
Anadolu ve Arap Alevileri CHP oyun ve oyalamalarıyla yutulmaya çalışılıyor. Alevilerin direniş ve devrimci dinamiklerinin "kökünü kazıma arzusu" görmezden gelinmemeli.
Katliamlarla ve asimilasyon politikalarıyla milliyetçi faşist partiler, pasifleştirme politikalarıyla ulusalcı sosyal demokrat partiler, evet, bu iki koldan Alevileri tarihten silmeye çalışıyorlar.
Artık yeter demenin zamanı.
Aleviler, inancını ve ibadetini gerçekleştirebilmek için, özgürlükçü-laik yaşam biçimini sürdürebilmek için kendi bağımsız hareketini oluşturmalı. Yoksa, bu kapitalist, zorba düzen, toplu katliamlarla, tek tek gençlerimizi öldüre öldüre; gün gün asimile ede ede Alevileri tüketmeye çalışacak.
Elbette ki binlerce yıldır yok edemediler. Anadolu ve Ortadoğu toprakları, Alevilerin acılı tarihiyle dolu. Osmanlıdan Cumhuriyet dönemine kadar benzer uygulamaları gördüler. Şimdiye kadar yok edemediler. AKP hükümeti de uyguladığı savaş ve asimilasyon politikasıyla, Alevilerin varlığını ve direnişini bitiremeyecek.
29.06.2014

EKONOMİ

Ekonomide kırılganlığın artması iç ve dış şoklara karşı zaafiyeti yükseltiyor.

Ekonomide zincirleme kriz riski

Küresel düzeyde parasal iklim politikaları Türkiye'nin aleyhindedir. 2014 yılının ilk yarısı sallantılı geçti. Türkiye'nin imdadına son anda AMB'sı yetişti. AMBnın, kıta da deflasyon korkusuyla parasal genişleme politikalarına başlaması, Türkiye ekonomisine geçiçi soluk aldırdı.

Volkan YARAŞIR

Türkiye ekonomisi uzun süreli bir kırılganlık içine girdi. Ekonomi nin iç ve dış şoklara duyarlılığı arttı. Küresel sermaye hareketlerinin değişen yönelimleri, yeni finansal türbülanslar ve jeo- politik gelişmeler ekomoyi sarsıyor. Egemen blok içinde yaşanan çatışmalar ve daralma, rejim krizinin derinleşmesi, TC'nin restorasyonun bir parçası olarak gerçekleşecek Cumhurbaşkanlığı seçimleri, ekonomik sorunları yoğunlaştırıyor.
2013 yılı ekonomide kritik bir eşik oldu. Son 10 yılı kapsayan sanal ekonomik performans, küresel finans kapitalin yeni yönelimlerine bağlı bir şekilde, düşmeye, ötelenmiş yada perdelenmiş problemler şiddetle açığa çıkmaya başladı.
Kapitalizmin genel krizinin yeni evresine ve biçim alışına bağlı olarak ortaya çıkan bu gelişmeler, Türkiye dahil, yükselen piyasalar diye tanımlanan ülkeleri şiddetle etkiliyor.
Yüksek cari açıkları ve yüksek dış borcu olan, likidite akışıyla ekonomisi dönen bu ülkeler, sermayenin merkez ülkelere dönmesi ve güvenli pazarlara yönelmesi ve FED'in uyguladığı parasal politikalara bağlı olarak ciddi sorunlar yaşamaya başladı.

En kırılgan ekonomi

Türkiye bu süreçten şiddetle etkilendi. Cari açığı kritik eşikte olan, önemli oranda dış kaynak daralması yaşayan, dış borçları olağanüstü artan Türkiye ekonomisi, çok vektörlü bir kırılganlık yaşıyor. Küresel finans kapitalin farklı kurum ve kuruluşları, bu tehlikeyi dile getirmeye başladı. Türkiye ekonomisi en kırılgan ekonomi olarak tanımlandı. 2014 için ilan edilen büyüme oranı aşağı çekildi. Benzer revizyonu IMF ve Dünya Bankası da yaptı. Bu arada enflasyonda sıçramalar ortaya çıktı.
Ekonomide küçülme ve durgunluk, enflasyon oranında büyüme stagflasyonu tetikler. Bu da ekonomik zaafiyeti iyice artırır. Böylesi bir sarmal ekonomik kırılganlığı son haddine ulaştırır, bu koşularda oluşabilecek sert dış ya da iç stress yıkıcı bir krizin önünü açar. Türkiye tam böylesi bir noktada.
Türkiye'de ekonominin rantiye karakteri ve bu karaktere bağlı ağırlıkta inşaat, hizmet ve enerji sektöründe gelişmelerin yaşanması, yaşanacak likidite darlığında, sert reaksiyonların verilmesini ve inanılmaz problemlerin açığa çıkmasına yol açacaktır. Özellikle emlak sektöründe şişen balon, bu tehlikeyi işaretliyor. Benzer süreci 2008 sonrasında İspanya ve Portekiz yaşadı. Yaşanan emlak krizi bu ülkeleri felç etti. Borç ve bankacılık krizlerinin tetiklediği emlak krizi, ters bir döngüyle bu krizleri besledi ve şiddetlendirdi. İspanya ve Portekiz halen kriz döngüsü içinde yaşıyor.

İmdada AMB yetişti

Küresel düzeyde parasal iklim politikaları Türkiye'nin aleyhindedir. 2014 yılının ilk yarısı sallantılı geçti. Türkiye'nin imdadına son anda AMB'sı yetişti. Avrupa Merkez Bankası'nın, kıta da deflasyon korkusuyla parasal genişleme politikalarına başlaması, Türkiye ekonomisini geçiçi olarak soluk aldırdı. Acil likidite ihtiyacı karşılandı. Özellikle 2013 Mayıs ve Aralık ayında yaşanan döviz şokları ve siyasi tansiyon ekonomiyi alt-üst etmişti. Döviz krizi kapıdaydı.
AMB'nin bu konjonktürel kararı bir müddet sonra değişebilir. Bu durum ekonomik belirsizlik anlamına gelecektir. Önümüzdeki süreç büyük risklere gebedir.
Ekonomide kırılganlığın artması, iç ve dış şoklara karşı zaafiyeti yükseltiyor.
Özellikle emlak balonun patlaması yüksek bir olasılığa dönüştü. Yaşanacak bir emlak krizi, bankacılık krizini açığa çıkaracaktır. İçiçe geçmiş bir krizden bile söz edebiliriz.
Bugün kamuya açıklanmasa da bazı bankaların iflası gündemdedir. Dış kaynak daralmasının yoğunlaşma riski, borç çevrimini kırabilir, bunun anlamı borç krizidir. Artık bu faktörlerin yüksek bir olasılığa dönüştüğü bir konjonktüre girdik.
2014 yılının ikinci yarısında sarsıcı gelişmeler yaşanabilir. Küresel finansal gelişmeler ve büyük türbülanslar, ülke içinde Cumhurbaşkanlığı seçimleri, Ortadoğu'nun katastofik anaforu ve 2015 genel seçimleri, 2014 ve 2015 yılını kritik yıla dönüstürüyor.

ABD'de deflasyon tehlikesi

AB genelinde özellikle son 6 yılda işsizlik oranı arttı Yoksuluk ve güvencesiz yaşam yoğunlaştı. Çalışma koşulları ağırlaştı. Taşeronlaşma yaygınlaştı.

Avrupa Birliği'nde (2008'den sonra, kamu borç krizi biçiminde gelişen ve bankacılık krizini tetikleyen ve özellikle Akdeniz havzasını saran) ekonomik kriz, farklı ve yeni iç evrelere girerek, sürüyor.
Çekirdek ülkelerde görülen 2013›teki kısmi toparlanmaya rağmen, AB›nin birinci periferisinde yer alan ülkelerde ekonomik problemler derinleşiyor. Kıtada ekonomik durgunluk giderek yayılıyor. AB bünyesinde deflasyon riski artıyor. Bu gelişmeler üzerine AMB (Avrupa Merkez Bankası), acil önlemler alma ihtiyacı duydu.
AMB, yeni parasal genişleme politikalarıyla (deflasyon tehlikesine karşı harekete geçti ve) riskli ortamdan çıkmayı hedefliyor. Ayrıca bankacılık sisteminde belirli revizyonlara gidiliyor. AB'nin mali sisteminin bankacılık eksenli olması ve borç piyasalarının ağırlık kazanmasından dolayı, bankacılık sistemindeki sorunlar ciddi tehlike oluşturuyor. Bu durum revizyon ihtiyacını artırıyor. Son olarak krize çare gibi gösterilen, AMB çatısı altında sunulan Avrupa Bankacılık Birliği projesi, bu adımlardan biridir. Sistemde enfeksiyonun hızla, sıçrayarak ve spektrumunu artırarak yayılması, değişik önlemlerle aşılmaya çalışılıyor. Bu yönde Yunanistan, İspanya, Portekiz, İrlanda ve İzlanda gibi negatif deneyimler var. Atılan adımlarla (yeni revizyonlarla) mali sistemin desteklenmesi arzulanıyor.
Ne var ki Avrupa, kapitalizmin eşitsiz gelişim yasasının en çıplak yaşandığı ve görünür olduğu coğrafyalardan biri. AB'nin birinci periferisini oluşturan, kıtanın Akdeniz havzasındaki ülkeler; başta Yunanistan olmak üzere, İspanya, Portekiz, Güney Kıbrıs, İrlanda, İzlanda hatta İtalya ciddi ekonomik problemler yaşıyor. Fransa, 2008 sonrası süreçten sonra yaşadığı sorunları henüz aşmış değil.
AB'nin ikinci periferisi olarak değerlendirebileceğimiz Doğu Avrupa, Balkanlar ve eski Yugoslavya coğrafyasındaki ülkelerdeki durum, daha da vahim bir noktaya ulaştı. Bosna, Kosova, Bulgaristan, Romanya gibi ülkeler enkaz ülkeler olarak öne çıktı. Onun dışında özellikle Macaristan istikrarsızlığıyla dikkat çekiyor. Ekonomik kriz şiddetle sürüyor. Hatta sürecin siyasi yansımaları da oldu. İktidardaki proto-faşist karakterli parti, AB karşıtlığına rağmen, AB'den ekonomik yardım talebinde bulundu.

AB'nin periferisinde sosyal enkazlaşma süreci

AB genelinde özellikle son 6 yılda işsizlik oranı arttı (bazı ülkelerde oran olağanüstü boyuta yükseldi). Yoksuluk ve güvencesiz yaşam yoğunlaştı. Çalışma koşulları ağırlaştı. Taşeronlaşma yaygınlaştı.
2008-2013 arasında (ETUI raporunda), Yunanistan'da işsizlik yüzdelik değer olarak 20, İspanya'da 16, Güney Kıbrıs' ta 12, Portekiz'de 10 puan arttı. Genç işsizlerde tablo daha çarpıcı.
Avrupa'da yine aynı dönemde yoksul yığınlara, 13 milyon yeni yoksul katıldı. Ücretlerde ciddi (Yunanistan'da %23, Güney Kıbrıs'ta %15, Macaristan'da %12.5 oranında) düşüşler yaşandı.

Kolektif anomi hali

Böylesi bir ortam ve sosyoloji bir nevi kıta düzeyinde kolektif anomi hali yaratıyor. İçe kapanma, sosyal köksüzleşme, gettolaşma, ötekileştirme, diskriminasyon, (özelde) cinsel diskriminasyon, rasizm, göçmen düşmanlığı, ignorans, zenofobi, seksizm, kadın düşmanlığı gibi eğilimler güçleniyor. Umutsuzluk, temel içgüdüleri tetikleyen gelişmeler, bunun yarattığı panik ve kaygı ve ön yargılar kolektif ruh haline dönüşüyor.
Gelecek kaygısı artıyor. Bir nevi kitleler çürümeye başlıyor. Seçimlerinde, kıta düzeyinde neo-faşist hareketin ciddi yükselişi bunu gösterdi.
Avrupa'da krizin yeni evresinde siyasal ve sosyal polarizasyonu artırıyor. Sınıfsal antagonizma daha da şiddetleniyor.

Küresel kriz ve finanslaşma

Küresel finans kapital, doğasına uygun hareket ediyor. Manik niteliği ve sürekli daha fazla kâr dürtüsü, kapitalizmin sürdürülemezliğini alenileştiriyor. İçine girdiğimiz süreç küresel jeo-politik odaklarda yeni ve yıkıcı savaşların önünü açıyor.

Kapitalist krizin, konjonktürel (kısa çevrimli) bir kriz olmadığı bugün her çevre tarafından kabul edilmeye başlandı. Bir karşı devrim programı olan ve krize bir yanıt olarak devreye sokulan, neo- liberal yeniden yapılanmanın tetiklediği kriz kendini "büyük durgunlukla" dışa vuruyor. 2008'den bu yana kriz, bir dizi iç evreden geçti.
Kapitalizm, 1970'lerin ortalarında yeniden yapılanma sürecine girdi. Bu süreç kâr oranlarında yaşanan düşüşe karşı, kapitalizm yeni bir forma (yeni sermaye birikim rejimine) geçişini simgeledi. Neo-liberal form, yüksek kâr maksimizasyonu ve göreceli de olsa istikrarlı bir sermaye birikimini olanaklı kıldı.
Bu süreç şiddetli ve derin bir finanslaşmanın önünü açtı. Finanslaşma toplumsal yaşamın tüm alanına sirayet etti. Gündelik hayatın parçası haline geldi. Sistem kitlelerin düzenli borçlandırılması (tüketim terörünün parçası haline getirilmesi) ve toksik nitelikli finansal araçlarla yürütüldü. Olağanüstü spekülatif hareketlerle, daha önce görülmemiş seviyelerde kârlar sağlandı.

Finans kapitalin doğası

Sermaye birikim tarzı ve bu tarzın bir yansıması olan kapitalist büyüme modeli, muazzam varlık balonlarının oluşmasına yol açtı. Özellikle 1990'ların sonları ve ABD'de finanssal mimaride yaşanan değişim ve bu sürecin toplumsal yaşamın bütün boyutlarına yansıması ve toplumun alt kesimlerinin bile finansal sistemle bütünleşme hali giderek ABD'yi krizin odağına dönüştürdü.
2007'ye gelindiğinde dünya toplam gayri safi hasılası 65 trilyon dolarken, finansal varlıkların toplamı (ya da spekülatif sermaye hareketleri) 1000 trilyon dolara yaklaştı.
Bugün özellikle metropollerde çizilen iyi tablolara rağmen, kriz uzun "büyük durgunluk" biçiminde seyrediyor.
Küresel kapitalist pazarlar yaşanan dengesizliği ve spekülatif tahribatı şiddetle yansıtıyor. Öte yandan çevre ülkeler, bu tahribatın temel alanlarına dönüşüyor. Bir nevi işçi cehennemleri, emlak rant alanları ve savaş odakları haline geliyor.
Küresel finans kapital, doğasına uygun hareket ediyor. Manik niteliği ve sürekli daha fazla kâr dürtüsü, kapitalizmin sürdürülemezliğini alenileştiriyor. İçine girdiğimiz süreç küresel jeo-politik odaklarda yeni ve yıkıcı savaşların önünü açıyor. Finans kapitalin; sanayi sermayesi ile spekülatif sermayenin ve savaş sanayinin karmaşık bir bütünlüğü olduğu unutulmamalıdır.

DÜNYA

Ülke sınırları içindeki gelişmelere göre siyaset belirlemek, yanıltıcı ve gelecekteki siyaseti şekillendirebilmekten uzaklaşmak olacak.

Ortadoğu'dan Pasifik'e küresel stratejiler

IŞİD bölge ülkelerinin ve emperyalist güçlerin etkisinden bağımsız ele alınamaz. Burjuva medyasında dahi IŞİD içerisinde çeşitli gizli servis elemanlarının cirit attığını kanıtlayan haberler okumak mümkün. Suudi Arabistan ve Katar bir yana, Türkiye karar vericilerinin Irak ve Suriye'de faaliyet gösteren islamist terör çetelerine sağladıkları destek yeterince biliniyor.

Murat ÇAKIR

1. sayfadan devam

Şüphesiz görüngüler buna işaret ediyor, ama salt burjuva medyasında yer alan yorumlara ve sözüm ona uzmanların iddialarına bakarak gelişmeleri anlamaya çalışmak yanıltıcı olacaktır.
Bir kere IŞİD bölge ülkelerinin ve emperyalist güçlerin etkisinden bağımsız ele alınamaz. Burjuva medyasında dahi IŞİD içerisinde çeşitli gizli servis elemanlarının cirit attığını kanıtlayan haberler okumak mümkün. Suudi Arabistan ve Katar bir yana, Türkiye karar vericilerinin Irak ve Suriye'de faaliyet gösteren islamist terör çetelerine sağladıkları destek yeterince biliniyor.

IŞİD tehdidi

Diğer taraftan IŞİD'in 12 bin kişilik güçleriyle Irak ordusu karşısında başarı elde etmesinin Maliki yönetiminin iktidarını sürdürme çabalarıyla bağlantılı olabileceği iddiası da küçümsenmemelidir. IŞİD vahşeti Maliki yönetimine, IŞİD tehdidi altında olan Barzani Kürdistan'ı ile ılımlı Sünnî kesimleri merkezi hükümetle IŞİD'e karşı ittifaka girmelerini sağlama ve böylece statükoyu koruma fırsatını vermektedir.

IŞİD

Irak'taki gelişmelerin emperyalist güçlerin Ortadoğu'dan Pasifik'e kadar küresel stratejilerinin doğrudan bir sonucu olduğunu söylemek için yeterince neden var. IŞİD ve diğer İslamist terör çeteleriyle ilgili olarak Suriye'deki rejim değişikliği çabalarına işaret etmek yeterli olur. Ancak bunu ABD'nin 1992'den beri geçerli olan "Defence Planning Guidance" başlıklı strateji kılavuzu ve Pasifik'e yoğunlaşmak istemesi, bu bağlamda NATO'nun 2010 Stratejisi ve AB'nin »2030 Ajandası« çerçevesinde ele almak doğru olacaktır. Bu nedenle bu sayfada ABD'nin Pasifik'e yönelmesini ve AB'nin yeni ajandasını kısaca irdelemek istiyoruz. Birbirleriyle bağlantılı olan bu emperyalist stratejiler, Türkiye'nin merkezinde bulunduğu coğrafyadaki gelişmelerin arka planını aydınlatıcı olacağı inancındayız.

Pasifik'te güç kavgası

ABD'nin Pasifik'e yönelmesi, bölgedeki savaş tehdidini artırmasının yanı sıra Ortadoğu'daki dengelerin yeniden düzenlenmesine de neden olabilir.

21. Yüzyıl'ın en önemli ihtilaf merkezlerinden birisinin Pasifik bölgesi olacağını en geç 2014 Şubat'ında yayımlanan "Uluslararası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü" IISS'in silahlanma raporu kanıtlamıştı. IISS Raporu, Çin'in 112,2 milyar Dolar ile ABD'nin (600,4 milyar Dolar) ardından silahlanmaya en fazla para harcayan ikinci ülke olduğunu bildiriyordu.
Devasa bir iç pazara, yüz milyonları bulan ucuz iş gücüne ve olağanüstü büyüme oranlarına sahip olan ve ticaret hacmini 4 trilyon Dolar'a çıkartarak dünyanın en güçlü ekonomisi hâline gelen Çin'in silahlanma harcamalarını bu denli artırması, sadece savunmasını güçlendirmek istemesiyle ilgili değil. Çin ile Japonya arasında Diayou adaları nedeniyle derinleşen ihtilaf; Güney Çin Denizi'nde Brunei, Çin, Filipinler, Malezya, Tayvan ve Vietnam arasında süren ulusal deniz sahası tartışmaları; kendi ürettiği uçak gemisini denize çıkaran Hindistan'ın bölgeye yönelik aktiviteleri ve nihayetinde ABD'nin Pasifik bölgesini öncelikli çıkar alanı ilân etmesi, Çin'in jeopolitik, jeoekonomik ve jeostratejik çıkarlarını askerî gücüyle koruyabileceğini göstermesini zorunlu kılıyor.

Pasifik'te sular ısınıyor

Bu ihtilafların toplamı, Pasifik sularını kaynatabilecek sıcaklıktaki bir potansiyele işaret ediyor.
ABD'nin Pasifik güçleri komutanı amiral Samuel Locklear'ın, Pasifik'i dünyanın en fazla militaristleştirilmiş bölgesi olarak nitelendirmesi bir tesadüf değil.
Bu coğrafyanın bölgesel ve küresel ihtilafların giderek daha da yoğunlaşacağı bir merkez hâline geleceğinden kimse şüphe duymuyor artık, ki bölgeyi 1914 Saraybosna'sı ile benzeştiren de az değil.

ABD'nin bölge stratejisi

Pasifik'te suların ısınmasının en önemli nedeninin ABD'nin bölgeye yönelik stratejisi olduğu söylenebilir. ABD, iki kutupluluğun son ermesinden sonra, SSCB benzeri bir rakibin ortaya çıkmasını engelleyeceğini açıklamıştı. Nitekim 1992'de kamuoyunda "Wolfowitz Doktrini" olarak da tanınan "Defence Planning Guidance" başlıklı strateji kılavuzu hazırlandı. ABD'nin azılı şahinlerinden Dick Cheney ve Paul Wolfowitz'in mimarlığını yaptığı kılavuz hâlâ geçerli. Son yıllardaki adımlar bunu kanıtlıyor.
Telgraf stilinde sıralayacak olursak: NATO'nun 2010 Lizbon Zirvesinde aldığı kararla Avustralya, Endonezya, Filipinler, Malezya ve Yeni Zelanda gibi Pasifik ülkeleriyle askerî ve stratejik işbirliği derinleştirildi ve Japonya'nın bu işbirliğine entegre edilmesi sağlandı. ABD'nin eski savunma bakanlarından Leon Panetta 2012 Haziran'ında ABD'nin 2020'ye kadar deniz kuvvetlerinin üçte ikisini Pasifik bölgesinde konuşlandıracağını açıklamıştı.
ABD askerî işbirliğinin yanı sıra ekonomik işbirliğinin de derinleştirilmesinden yana adımlar atıyor. Kendi öncülüğünde bir "Pasifik Serbest Ticaret Bölgesinin" oluşturulmasını isteyen ABD, en son 2013 Ekim'inde dışişleri bakanı John Kerry'nin ağzından güçlü bir Transpasifik-Partnerliğinin kurulmakta olduğu müjdesini (!) vermişti.

ABD'nin Pasifik yönelimi

ABD'nin bu stratejisiyle hem bölgedeki müthiş ekonomik potansiyeli kontrolü altına almaya, hem de Çin'in askerî gücünü ve ekonomik etkinliğini sınırlamayı hedeflediği biliniyor. Bu açıdan bakınca, kendi askerî-sınaî kompleksine sahip olan Çin'in silahlanma giderlerini artırmasının ve bölgedeki denizlerde – en önemli enerji nakil yolları burada – tam hakimiyet sağlamak istemesinin, Çin'deki kapitalist gelişme sürecinin olduğu kadar ABD stratejisinin de bir sonucu olduğu söylenebilir.
ABD'nin Pasifik'e yönelmesi, bölgedeki savaş tehdidini artırmasının yanı sıra Ortadoğu'daki dengelerin yeniden düzenlenmesine de neden olabilir. Zaten nükleer program çerçevesinde görüşmeler sürdüren ABD ve İran'ın, IŞİD taarruzuyla bağlantılı olarak yakınlaşma tandanslarını artırmaları, İsrail, Katar, Suudi Arabistan ve Türkiye gibi bölge ülkelerinde yeni stratejilerin tartışılmasına yol açmıştı.

Şeytan üçgeni

O nedenle, henüz gelişmelerin hangi yönde ilerleyeceği pek öngörülemese de, Ortadoğu'nun ABD'nin atacağı adımlar sonucunda hayli çalkalanacağı şimdiden belli.
Kadim sorunlar coğrafyasının bir "Şeytan Üçgeninin" kanlı girdabına kapılması için yeterince neden mevcut.

AB'nin 'Yeni Sorumluluğu'

Çoklu kriz ortamının yarattığı tüm zorluklara rağmen, Türkiye donanmasının yeni duruma uyum sağlamaya hazır olduğunu söylemek yanlış olmayacak.

Obama yönetiminin 2010 Mayıs'ında karar altına aldığı yeni "Ulusal Güvenlik Stratejisi" ve Pasifik'e yönelme kararı doğal olarak ABD'nin en yakın müttefiki AB'nin stratejik konumlanışını da belirliyor. 2000'de gerçekleştirilen AB Lizbon Zirvesinin koyduğu dünyanın en yüksek rekabet yetisine sahip ekonomi mevkii olma hedefi, mütemadiyen askerî araçlarla savunulabilecek (!) kıvama getirilmeye çalışılıyor.
Özellikle Ukrayna Krizi bağlamında Doğu Avrupalı AB üyesi ülkelerde açıkça dile getirilen, "Avrupa sadece ABD'nin korumasına güvenmeden kendisini koruyabilecek askerî yetiye sahip olmalıdır" görüşü, Brüksel'de ve AB'nin itici gücü Berlin'de bu kadar açıklıkla savunulmasa da, AB karar vericileri arasında genel kanı hâline gelmiş durumda. AB Komisyonunun hazırlattığı "Avrupa Deniz Güvenliği Stratejisi" (EMSS) ve bu çerçevede Alman düşünce kuruluşlarında yürütülen tartışmalar bunu teyit ediyor. Hazırlanmakta olan strateji belgesi, AB'nin Avrupa ve Afrika kıyıları ile Akdeniz'de çekilecek olan ABD donanmasının görevlerini üstlenmesini öngörüyor. Özellikle Almanya "yeni sorumluluk" başlığı altında görevin büyük bir payını üstlenmeye hazırlanıyor.

Küresel müdahaleler

Bu adımın ardında, ABD'nin boşaltacağı yeri doldurmanın yanı sıra, Batının deniz kuvvetleri ile küresel çapta müdahalede bulunma tekelini kaybetme kaygısının yattığını söylemek, yanlış olmaz. Küresel çapta müdahale yetisine şu anda ABD ile Britanya ve Fransa donanmaları sahip. Ancak Britanya ve Fransa şu andaki kapasitelerini korumakta güçlük çeker ve Alman deniz kuvvetleri henüz bu kapasiteye dahi kavuşamamışken, Çin ve Hindistan deniz kuvvetlerini güçlendirmek için devasa bütçeler ayırıyor, kendi uçak gemilerini inşa ediyor ve askerî-sınaî komplekslerini geliştiriyorlar. "Yaşlı kıta" bu gelişmeden rahatsız. Örneğin Şansölye Merkel'in doğrudan kontrolü altında olan "Bilim ve Siyaset Vakfı" Çin ve Hindistan'ın en geç 2030'da deniz aşırı operasyonlar gerçekleştirebilecek güce erişeceklerini belirtiyor.
Diğer yandan, ki Ukrayna ihtilafı bir kez daha gözler önüne seriyor, dünya siyasetinde belirleyici rol oynamak isteyen Rusya modernize ettiği donanmasını Akdeniz'e göndererek, "stratejik olimpiyatlara" katılmaya hazır olduğu sinyalini veriyor.

Hegemonya savaşları

Rusya geçen yılın ilkbaharında çeşitli savaş gemilerinden oluşan bir filosunu Doğu Akdeniz'e göndermişti. 2014 Ocak'ında da uçak gemileri Akdeniz'de manevralar gerçekleştirmişlerdi.
Bu durum sadece Suriye konusunda değil, diğer Arap ülkelerine – bilhassa Süveş Kanalının sahibi Mısır'a – yönelik stratejik bir adım olarak algılanmıştı. Odessa ve Sivastopol limanları Akdeniz'deki Rusya filolaları açısından son derece büyük önem taşıyorlar. Ukrayna ihtilafını bir de bu açıdan değerlendirmek gerekiyor. Ancak, SWP'nin de belirttiği gibi, asıl belirleyici olan 2030'a kadar deniz nakliyat yollarının, özellikle Indo-Pasifik bölgesinin, dünya ticareti için artacak olan önemi ve ABD'nin 2011'de dünya ekonomisinin gelecekteki merkezi olacak Doğu Asya ve Pasifik bölgesini küresel stratejilerinin ağırlık noktası olarak ilân etmiş olmasıdır.

Türkiye nasıl etkilenecek?

Pasifik'teki gelişmeler, ABD'nin askerî kapasitelerini planlanandan çok daha önce Akdeniz'den ve Afrika kıyılarından çekerek, Pasifik bölgesine aktarmasını gerektiriyor. ABD donanmasının boşalttığı yerlerde ise AB üyesi ülkelerin, daha doğrusu başta Almanya olmak üzere, Britanya ve Fransa donanmalarının konuşlandırılması bir zorunluluk olarak görülüyor. Yani Avrupa'daki NATO ülkeleri deniz savunmasını üstlenerek, donanmalarının güçlendirilmesi için bütçeler ayırmaları gerekmekte.
Bu gelişmeler Ortadoğu'nun en önemli ülkelerinden Türkiye'yi nasıl etkileyecek? Türkiye'deki iç politik tartışmaların ve çoklu kriz ortamının yarattığı zorluklara rağmen TSK'nin, bilhassa Türkiye donanmasının yeni duruma uyum sağlamaya hazır olduğunu söylemek, yanlış olmayacak.Barbaros Türk Deniz Görev Grubunun 2014 Mart'ında Ümit Burnu'nu geçmek üzere Afrika seferine çıktığını anımsarsınız. Dört savaş gemisiyle üç ay boyunca uluslararası görev antrenmanını yapacak TSK, NATO'nun en büyük ordularından birisi olarak yeni strateji çerçevesinde önemli roller üstlenmeye aday. Salt ülke sınırları içindeki gelişmelere göre siyaset belirlemek, toplumsal muhalefet açısından sadece yanıltıcı olmayacak, Türkiye'nin gelecekteki siyaseti şekillendirebilmekten uzaklaşmak anlamına gelecektir.

DÜNYA

Ülke sınırları içindeki gelişmelere göre siyaset belirlemek, yanıltıcı ve gelecekteki siyaseti şekillendirebilmekten uzaklaşmak olacak.

Doğu Ukrayna ateş altında

Emperyalist ideolojik aygıtların dünya çapında etkisi öylesine güçlü ki, gün ortasında sendika binası yakılıp içerideki insanları katledilirken, şehirler bombalanıp insanlar öldürülürken ortalığı koyu bir sessizlik kaplıyor

Cenk AĞCABAY

Ukrayna'da yeni başkan Proshenko'nun ilan etttiği ateşkesi son erdirmesinin ardından, ülkenin güneyinde muhaliflerin kontrol ettiği kentlere dönük hava ve kara kuvvetlerini kapsayan yeni bir saldırı dalgası başladı.
Sivil binaların da hedef alındığı bombardımanlarda 400'ün üzerinde insanın öldüğü bildirildi.
Donetsk ve Luhansk'ı hedef alan saldırılar Halk Savunma Güçleri adını taşıyan muhalif milis örgütlenmesi ile halk arasındaki bağlantıları koparmayı hedefliyor.
Donetsk ve Luhansk kentleri Ukrayna sanayisinin ağırlıklı bölümünü barındırıyor; işçi sınıfı ve sendikal örgütlenmesi güçlü olan bu bölgede Halk Savunma Güçleri de bu birikimden besleniyor. Donetsk ve Luhansk, yeni hükümetin IMF ile imzaladığı anlaşmada önemli ögelerdi. IMF'nin anlaşmanın geçerli olabilmesi için öne sürdüğü şartlardan biri, bu kentlerin muhaliflerden temizlenmesiydi.
26 Haziran'da Kiev'de, Sağ Sektör ve Svoboda üyesi faşist gruplar Sendikalar Konfederasyonu'nun kendi binasında düzenlemiş olduğu konferansı bastı. Konferans salonunu dağıtan, binanın koridorunu yakan faşistler, sendikacıların ve sendikaların yeterince "vatansever" olmadığını dile getirdi. Faşistler, sendikaların ve sendikacıların vatansever çizgiye gelmek zorunda olduğunu belirtti ve tehditler yağdırarak binadan ayrıldı.
Aynı dönemde faşistlerin baskı ve şiddetinden nasibini alan bir başka odak liberal Vesti gazetesi idi. Faşistler Vesti'yi de yeterince "vatansever" bulmuyordu, ancak ironik olan, hem Sendikalar Konfederasyonunun hem de Vesti'nin "Maiden Devrimi" yanlısı olmalarıydı. Faşistler, Ukrayna'da gerek devlet yapısı içinde gerekse toplumsal kurum ve ilişkiler ağı içinde etkinliklerini arttırıyorlar.

Ukrayna'da çatışmanın niteliği

Faşistler daha önce Odesa'da da Sendikalar Birliği binası önünde çadır kuran muhaliflerin çadırlarını ve Birliğin binasını yakmış ve bir katliam gerçekleştirmişti. Ukrayna'da yaşananları değerlendirirken yapılan önemli hatalardan birisi, gelişmeleri sadece jeo-politiğin bakış açısından değerlendirmek.
Kuşkusuz, en genel anlamda emperyalist Batı Bloğu ile Rusya-Çin ekseni arasında hegemonya mücadelesinin bir boyutunu Ukrayna oluşturuyor. Ancak bu noktada bölgenin tarihsel ve toplumsal özgüllüklerini; güçlü köklere ve tabana sahip faşist hareketin kazandığı etkinlik ve meşruiyet zeminini dikkate almak gerekiyor.
Doğu'da gelişen halk hareketi gerek çatıştığı güçlerin niteliği, gerekse tarihsel ve toplumsal kaynakları gereği anti-faşist bir karakter kazanıyor. Emperyalist ideolojik aygıtların dünya çapında etkisi öylesine güçlü ki, gün ortasında sendika binası yakılıp içerideki insanları katledilirken, şehirler bombalanıp insanlar öldürülürken ortalığı koyu bir sessizlik kaplıyor. 200.000 Rusça konuşan Ukraynalı can güvenliği olmadığı için Rusya'ya göç etmek zorunda kaldı.
Sol ne Ukrayna'daki katliamlara, ne de anti-faşist muhalefetin direniş çabasına vurucu gücünü faşistlerin oluşturduğu, emperyalistlerin desteklediği "Maiden Devrimi"ne gösterdiği kadar ilgi göstermiyor. Çünkü genel olarak emperyalizmin ideolojik aygıtlarının gösterdikleriyle yetiniyor.
Solun hızla Ukrayna'daki gerçek muhalefet güçleriyle devrimci dayanışmayı yükseltmesi gerekiyor.
13-7-2014

İslami terör ve kıtlığın pençesinde Somali

Dünyanın en tehlikeli ülkelerinden biri sayılan Somali'de, iç savaşın başladığı 1991'den bu yana güçlü bir hükümet kurulamadı. Batı destekli hükümet, ülkenin neredeyse dörtte üçünde kontrol sağlayamıyor. Bu bölgeler, başta Eş-Şebab olmak üzere islamcı terör örgütlerinin hakimiyetinde

Neslihan KAYSERİLİOĞLU

Dünyada, kanlı iç savaşların, açlığın, kıtlığın ve bulaşıcı hastalıkların yol açtığı felaketlerle tanınan Somali, karadan Kenya, Cibuti ve Etiyopya ile, denizden ise Yemen ve Suudi Arabistan ile komşu. Yemen Körfezi ve Babül Mendeb Boğazı'na kıyısı bulunması nedeniyle ülke jeopolitik bir öneme sahip.
20 yılı aşkındır iç savaşın yaşandığı Somali'ye başta ABD olmak üzere Etiyopya ve Kenya gibi komşu ülkelerden çeşitli askeri operasyonlar düzenlendi. Operasyonlarla, irili ufaklı islami örgütlerin faaliyetleri belli ölçülerde bastırılmışsa da tümüyle yok edilmeleri mümkün olmadı. Ve dolayısıyla, 1991'den bu yana ülkenin tamamını kontrol eden etkin bir hükümet kurulamadı.

İki dönüm noktası

1916'ya dek Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliğinde olan Somali, daha sonra İngilizler ve İtalyanlar tarafından yönetildi.
1960'ta bağımsızlığını kazanan ülke, tarihinin son yüzyılında iki dönüm noktasına sahne oldu.
İlki, 1969'da Muhammed Siad Barre'nin darbeyle Somali'de iktidara gelerek Stalinist eğilimli sosyalist bir rejim kurması.
İkincisi ise, Barre rejiminin 1991'de yıkılmasının ardından günümüzde de devam eden kanlı iç savaşın başlaması ve ülkenin Somaliland ve Puntland olarak ikiye bölünmesidir.
Stalin dönemini anımsatan uygulamaları benimseyen Barre, idaresi karşısında bir tehlike olarak gördüğü, sosyal veya siyasal bütün yönleriyle islamı savunanlara karşı savaş açtı. İslamcılarla hükümet arasındaki tam kopuş, Barre'nin idama varan sert müdahalesiyle yaşandı. Sufi İslam anlayışının neredeyse halkın tümü tarafından kabul edildiği ülkede, Barre hükümetine karşı, 1983'te Vahhabi bir hareket olan İslam Birliği Örgütü kuruldu.
2004'te İslam Birliği Örgütü'nün ABD ve Etiyopya kuvvetlerince yok edilmesi üzerine, ülkede bir arayış içerisinde olan ve İslami olarak nitelendirilen gruplar, 2006 yılında yeni bir oluşum içerisine girerek İslam Mahkemeleri Birliği Örgütü'nü (İMB) kurdular. Ele geçirdiği bölgede şeriat yönetimini uygulayan örgütün askeri kanadını Mücahit Gençlik Örgütü/Hareket Eş Şebab El Mücahidîn oluşturdu.

Eş Şebab'ın ortaya çıkışı

2006'da Baidoa'yı ele geçirmek isteyen İMB, sert bir müdahaleyle karşılaştı. ABD destekli Etiyopya ordusu karşısında büyük bir yenilgi aldı. Bu durumun Somali'deki iç karışıklıkları tırmandırması üzerine, Hareket-iş Şebab-il Mücahidîn (Eş Şebab) yeni bir direniş örgütü olarak faaliyetlerine başladı. Örgüt üyeleri, işsiz ve eğitimsiz gençlerden oluşuyor.
Ülkenin orta yaş ve altındaki grupları eğitimsiz. İşsizlik oranının %20'leri bulduğu, açlığın ve kıtlığın halkı çaresiz bıraktığı Somali'de, terör örgütleri sığınılacak bir kapı olma özelliği taşıyor. Zira, ülkede kişi başına gayrisafi milli hasıla 600 dolar, ortalama ömür 48 yıl, üniversiteye kaydolma oranı % 3, ki zaten ülkede bir üniversite var. 12.750 kişiye bir doktor düşüyor. Doğan çocukların büyük kısmı hastalık ya da açlık sebebiyle ölüyor.
Somali'de birçok kabile tarafından desteklenen Eş Şebab, ülkenin kurtuluşu için islami yönetim anlayışı benimsenmesini savunuyor. İslam Birliği ve İslam Mahkemeleri Birliği örgütlerinin dönüşümünden ortaya çıkan Eş Şebab, ideolojik olarak yakın olduğu El Kaide ile 2012'de birleşti.
Eş Şebab, kendisine hedef olarak, başlarda yabancı işgal güçlerini seçtiyse de, bu güçlerin Somali'den çekilmesi ve Federal Geçiş Hükümeti'nin etkisini artırması üzerine bürokratları ve parlamenterleri kendisine hedef seçti. Birleşmiş Milletler ve Uluslararası Kızılhaç Örgütü gibi yardım kuruluşları da Eş Şebab'ın saldırılarına maruz kaldı. Örgüt, yardımların ülkeye girişini engelleyerek halkı kendisine muhtaç hale getirmeyi amaçlıyor.

Taşeron terör faaliyetleri

Eş Şebab'ın, bölgedeki yabancı varlığının meşruiyet kaynağı olmasından ötürü sonunun geleceğini söylemek zor. Somali'nin jeopolitik önemi dikkate alındığında, bu bölgede güçlü bir devletin varlığının, bölgesel ve küresel güçleri rahatsız etme olasılığı oldukça yüksek. Bu nedenle de Eş Şebab terör örgütünün taşeron olarak terör faaliyetlerinde bulunmak üzere Somali siyasi hayatında eksik olmayacağını söylemek yanlış olmaz.
17.07.2014

Uzak Asya'da militarizm yükseliyor

Abe geçtiğimiz hafta 9. maddeyi, partisi Liberal Demokrat Parti ile koalisyon ortağı olan ve "Budizm"e yakın duran Yeni Adalet Partisi'nin desteğiyle değiştirerek, Japonya'nın çatışmalarda ve anlaşmazlıklarda güç kullanabilmesinin önünü açmış oldu.

Caner MALATYA

Dünya'nın gözü Ortadoğu'da gittikçe büyüyen yangındayken, Asya'da da var olan gerilimler yükselmeye başladı. Bu gerilimlerin en büyüğünü içeren Çin ve Japonya arasındaki gerilim Japonya'nın hamlesiyle yeni bir boyuta ulaştı. Yeni hamle; Japon Başbakanı Shinzo Abe'nin Anayasanın 9. Maddesini değiştirmesi.

Pasifizmden aktivizme

2. Dünya Savaşı'ndan yenilgi ve iki atom bombası felaketiyle çıkmış Japonya'nın anayasası ABD'nin başını çektiği savaşın kazananları tarafından hazırlanmıştı. 1947'de yürürlüğe giren "Barış Anayasası" genel olarak pasifizmi içeriyor, Japonya'nın silahlı kuvvetlerini iç düzeni sağlamakla yükümlü "polis" gücünden ibaret kılıyordu. Bunu da, anayasanın ünlü 9. Maddesi sağlıyordu: "Adalet ve düzene dayalı bir uluslararası barışa içtenlikle gönül veren Japon halkı; savaşı ulusal egemenlik hakkı, tehdidi ve güç kullanımını da uluslararası çatışmaların çözüm aracı olarak görmekten sonsuza kadar vazgeçmektedir. Devlete hiçbir zaman savaşma hakkı tanınmayacaktır."
Japonya her ne kadar üst düzey teknolojik savaş araçları üretmiş olsa da, bu "pasifist" çizgiyi uzun süre uyguladı. Fakat 2000 yılından itibaren Afganistan ve Irak savaşına verilen lojistik ve "geri hizmet" destekleriyle birlikte "pasifist" çizgiden ödünler verilmeye başlandı. Nitekim 2007'den sonra 2012'de tekrar iktidara gelen Shinzo Abe'nin "Ulusal Güvenlik Konseyi"ni (Japonya tarihinde ilk kez) kurmasıyla "aktivizm" çizgisine geçiş yapılmıştı.
Ve Abe geçtiğimiz hafta 9.maddeyi, partisi Liberal Demokrat Parti (LDP) ile koalisyon ortağı olan ve "Budizm"e yakın duran Yeni Adalet Partisi'nin desteğiyle değiştirerek, Japonya'nın çatışmalarda ve anlaşmazlıklarda güç kullanabilmesinin önünü açmış oldu.

"Nihon No Kokoro"

Shinzo Abe, "Nihon No Kokoro" yani Japon Ruhu'yla Japonya'yı eski parlak günlerine döndüreceğini söyleyerek neoliberal-milliyetçi bir çizgi izleyeceğini belirtmişti. İktidara geldiğinden bu yana askeri harcamaları artırarak 51 milyar dolara (2013 yılı askeri harcaması) çıkartan Abe, 9. Maddeyi değiştirmekle Çin'e karşı "güvenlik" önlemi almış oldu. Nitekim bu "güvenlik" önlemine en büyük destek ABD'den geldi. ABD Savunma Bakanı Chuck Hagel, 'Japonya'nın bölgesel ve küresel barış ve güvenliğe daha fazla katkı yapmasını sağlayacak önemli bir adım' olarak niteledi. Daha önce de ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Çin ve Japonya arasında tartışmalı olan Senkaku/Diaoyu adaları (petrol ve zengin balık havzalarına sahip adalar) meselesinde Japonya'nın yanında olduklarını belirtmişti.
En büyük tepki ise Çin'in yanı sıra Güney Kore'den geldi. Japonya gibi ABD'nin müttefiği olan G. Kore 'kendi güvenliğini etkileyecek politika değişikliklerini kabul etmediğini' bildirdi.
Japonya'nın yanıtı ise geçtiğimiz hafta Kuzey Kore'ye yapılan yaptırımların hafifletilmesi kararını alması oldu. Dolayısıyla bölgedeki gelişmeler ittifak/müttefik dengesinin "değişken" olduğunu gösteriyor.
Bunlarla birlikte "Japon militarizmi"ne karşı köklü bir direniş geleneğine sahip olan Japon halkı, yaptıkları eylemlerle bu madde değişikliğine sert tepki gösterdi. Tokyo'da da bir kişi protesto için kendini yaktı.
Abe'nin uyguladığı neoliberal "Abenomi" programının giderek daha çok ezdiği Japon emekçilerin bu "militarist aktivizme", "sınıf aktivizmi" ile cevap vermesi ise olanak dışı görülemez.
09.07.2014

GENÇLİK

Özgür, demokratik, halk üniversitelerinin inşasına bir taşta sen koy!

Özgürlükçü Gençlik yaz kamplarına!

Özgürlükçü Gençlik olarak birlikte sorgulayıp, tartışıp, birlikte ürettiğimiz yaz kamplarımızda yeni dönem ve üniversite mücadelesi üzerine oturacak olan etkinliğimizde, sen de ol, özgür, demokratik, halk üniversitelerini inşamıza bir taş da sen koy!

Asım Umut AKARCA

8. kez bir araya geleceğimiz yaz kampımıza sayılı günler kaldı. İçinden geçtiğimiz tarihsel dönemin önemi ve yitirdiklerimizden aldığımız öfkeyle bu yıl bir kez daha bir araya geliyoruz. Yaz kampı içeriğini, öğrenci gençlik hareketinin temel ihtiyaçları ve doğrultusunda belirledik ve etkinliğimizi ülkenin tüm bölgelerinden üniversitelilerin katılımıyla gerçekleştireceğiz.

Gençlik hareketinin tablosu ve ihtiyaçları

Gezi direnişi sırasında üniversite gençliğinin yoğun katılımını ve sokaklarda kitle dinamiğini tuttuğunu görmeyen kalmamıştır. Özellikle 90 kuşağının, lise dönemlerinden üniversiteye geçişe kadar bütün eğitim kurumlarında bir şekle sokulmaya çalışılmasına karşı biriken tepki, kitlesel öfkeye dönüşmüş ve bu enerjisini de sokağa aktarabilmişti direniş günlerinde.
Daha önceleri dar bir çevreyle sınırlı kalan üniversite hareketi, Gezi sonrasında, yaşanan tüm toplumsal sorunlar karşısında daha geniş kitlelerle kaynaştı. Sorunların toplumsallaşması, tepkilerinde toplumsallaşmasını sağladı. Böylelikle özgür halk üniversitelerini inşa etme yolunda daha fazla meşrulaşmış ve toplumsallaşmış bir zeminin kurulmasında bir adım atılmış oldu.
Üniversitedeki mücadelenin somut toplumsal eksenini belirleyen esaslar; finans-kapitalin üniversiteleri ticarethaneye çevirmesi ve AKP iktidarının kendi çizmiş olduğu rejim doğrultusunda bir gençlik tipolojisi yaratmaya zorlamasıdır.
Özellikle eğitimin özelleştirme programının geçmişten günümüze kadar, üniversiteyi temelden sarstığı çok açık. Eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim mücadelesine egemenler tarafından şiddetli bir saldırı olarak karşılık verilmesi bu yüzdendir. Sermayenin can damarını kesmek demek bu mücadele...

Özgürlük bayrağı yukarı

YÖK Yasa Tasarısı üniversitelerde özgürlük bayraklarını yükseltme çağrısıdır. Gezi direnişi sonrası bir türlü gündeme getirilemeyen YÖK yasa tasarısı, şimdi yeni hali ile tekrar karşımızda. 1996 ve 2012 yılındaki tasarı hamlelerinin geri çevrilmiş olması, yine üniversite gençliğinin mücadelesinden ve dinamiklerinden korktukları içindi.
Gençlik, geçmiş dönem ve Gezi'den aldığı direniş birikimiyle, sadece yasa tasarısına karşı olmakla sınırlı kalmayan mücadele hattını, bu dönem daha güçlü örecek ve bu mücadele üniversitedeki bütün alanlara yeni mevzilerin açılmasını doğuracaktır.
Tasarıdaki özel, vakıf üniversiteleri ve mütevelli heyet gibi başlıklar, YÖK'ün tekelci ve merkeziyetçi tarzının ve anti demokratik uygulamalarının göstergesidir. Ayrıca, bunun bütün üniversiteye yönelik oluşu, yeni dönemde eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim mücadelesinin büyütülmesi gerektiğini gösteriyor.
Mücadele süresince hedef tahtamız sadece YÖK'e ve bağlı olduğu idari kurumlara indirgenmemelidir. Bu mücadele direkt olarak sermaye egemenliğine ve bu egemenliğin ön görmüş olduğu toplumsal eşitsizlik, kapitalist üretim sürecinin üniversiteleri şirketleştirmesine ve üniversite gençliğinin bu sorunlara yabancılaşma karakterine karşı durmaktan geçiyor.
İşte tüm bu bağlamlar içerisinde özgür halk üniversiteleri hayallerimizden çıkıp yanı başımıza kadar yaklaşmakta.
Yeni dönemin hızlı ve hareketli geçeceğini gösteren emareler, gençlik hareketini süreci karşılamaya ve üniversiteyi sahiplenmeye çağırıyor.
Özgürlükçü Gençlik olarak birlikte sorgulayıp, tartışıp, birlikte ürettiğimiz yaz kamplarımızda yeni dönem ve üniversite mücadelesi üzerine oturacak olan etkinliğimizde, sen de ol, özgür, demokratik, halk üniversitelerini inşamıza bir taş da sen koy!

Eğitimden ticarete

Gençliğe düşen rol, "eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim" şiarıyla harekete geçip, sermayenin çıkarları için değil, halkın çıkarları için bilim üreten üniversite modelini egemenlere dayatmak.

Gözde ÇELİK

Neo-liberal sistemin kendini var edebileceği yeni alanlar açma isteği ve devletin üniversitelerin ihtiyaçlarına cevap üretemeyişi, Bologna sürecinin Türkiye'ye uyarlanma sürecini hızlandırdı. Bu süreç içerisinde üniversitelerin birer rant alanına, öğrencilerinse vasıflı birer işçiye dönüştürülmesi hedefleniyor.
Yüksek öğretimin yeniden yapılandırılması, 2012 yılında "Yeni Yök Yasa Tasarısı" ile gündeme gelmişti. AKP hükümeti, üniversitelerin yönetim mekanizmalarını her geçen gün daha fazla kontrolü edebileceği tarzda şekillendirmeye çalışıyor.
Bu girişim kapsamında YÖK kalkmayacak, sermayedarlar ve AKP kadrolarından oluşan mütevelli heyetlerince yönetilecek, yönetimde söz hakkına sahip olmayan üniversite bileşenleri ise, esnek çalışma modeliyle sömürülecek.
Yürürlüğe sokulmak istenen yasayla tüm gücü tekelinde toplamak isteyen AKP, sermaye çıkarlarına ve taleplerine cevap üretebilmeyi amaçlıyor.
Gel gelelim ki, işler pek te AKP'nin istediği gibi gelişmedi; öğrenci gençliğin sert tepkisiyle karşılaştı.
Tasarı maddelerini hatırlayacak olursak, tepkilerin doğallığını kavrayabiliriz. Bologna süreci ile birlikte aşağılara çekilmiş olan eğitimin niteliği, bu tasarıda, bir ürün pazarlarcasına "kalite" olarak adlandırılmıştı.
Sermayenin ticari çıkar sağlayacağı eğitim bölümleri bu tüccar zihniyeti tarafından tasfiye ediliyor. Öğretim üyelerinin akademik çalışmalarına kota getirilip, ticari değeri yüksek çalışmaların önünü açan maddeler konuldu.
Bir tüccar mantığıyla üniversite yönetimini ele geçirmek isteyen hükümete, en büyük tokadı patlatan öğrenci gençliğin direnişi oldu ve yasa tasarısı bir süre rafa kaldırıldı.
Vesselam, bizler bu soğumuş yemeğin önümüze bir şekilde yeniden getirileceğini biliyorduk.

Aynı tas aynı hamam

17 Aralık'la birlikte derinleşen çatlağı bir türlü kapatamayan ve Cemaat güçleriyle kadro yarışına giren AKP, tüm alanları Cemaat kadrolarından arındırıp kendisine korunaklı alanlar yaratma çabasına girdi. İlk hamle olarak dershaneleri kaldıracağı yasayı öne sürdü ve şimdi de raftan çıkartıp tazelediği Yök Yasa Tasarısını geçirme planları yapıyor.
Elbette tek derdi Cemaati saf dışı bırakmak değil. Diğer hedef, Gezi isyanı boyunca bir gün olsun geri adım atmayan, barikat ateşini harlayan, forumlara şekil veren ve yaratılan özgürlük atmosferinin en önemli öznelerinden biri olan gençliğin özgürlük arayışını tasfiye etmek.
Bunu görmek için yeni yasanın maddelerine şöyle bir göz atmak yeterli.
- Kayıtlı olduğu bölümün öğrenim süresi içinde mezun olmayanlar ek ceza ödeyecek.
- Belirlenen süre içerisinde bölümden mezun olamamış öğrenciler, katkı payı ya da öğrenim ücretinin yanı sıra her dönem için ayrıca ücret ödeyecek.
YÖK'ün belirlediği azami süre içinde mezun olamayanların ise bölümle ilişiği kesilecek.
- Unvan verme yetkisi, bağımsız bir kuruluş olan Üniversiteler Arası Kurul'dan alınıp YÖK'e devredilecek.
- Akademik personelin çalışma alanları da buradan belirlenecek, bilimsel ve özgür alanda çalışma yapma imkansızlaşacak.
- Üniversitelerin araştırma alanlarını YÖK belirleyecek ve istediği alanda çalışma yapmaya zorlayabilecek.
Bu düzenleme, bağımsızlığı tümüyle elinden alınan üniversitelerin büyük bir yıkım yaşayacağının sinyallerini veriyor.
- Sağlık Bakanlığı'na bağlı ve merkezi İstanbul'da olacak Sağlık Bilimleri Enstitüsü kurulacak. Türkiye'deki tüm Tıp fakülteleri üzerinde karar alma yetkisine sahip olacak bu enstitü, bir anlamda 'Sağlık YÖK'ü gibi hareket edecek.

Gençliğin rolü

Yeni dönemde gençliğe düşen rol, "eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim" şiarıyla harekete geçip, "sermayenin çıkarları için değil halkın çıkarları için bilim üreten" üniversite modelini egemenlere dayatmaktır.
Gezi direnişiyle sinyalleri verilen yeni toplumun adımlarından biri de, demokratik halk üniversiteleridir.

Ok yaydan çıktı bir kere, liseliler geliyor!

Yeni bir toplumu inşa etmeye devam ederken liseli gençlik olarak, Berkin Elvan'dan, İbrahim Aras'tan ve yitirdiğimiz nice canlardan aldığımız cesaret ve onurla liseleri örgütlemeli, bu köhnemiş sistemde var olan eğitim düzeni yerine kendi taleplerimizle okullarda var olmalıyız.

Meltem Aksu

AKP iktidara geldiğinden beri demokratik, özgür ve insanca bir yasam için sokaklara inen kitleleri baskı politikası ile ezmeye, sindirmeye ve korkutmaya çalıştı. Gerek açık ve canice polis şiddetiyle, gerekse de mahkemeleriyle, güdümünde bulunan yandaş medyasıyla...
Hükümetin toplumun tüm kesimlerini hedef alan 11 yıllık pratiği karşısında biriken öfke taşınca, sokağı güzelleştiren o günler hükümetin kabusu oldu. Geziyle birlikte başlayan süreç sadece iktidarı değil, sokağı çıkanların hayatını da değiştirdi. En çok da direnişin tıkanan yerlerine adeta sihirli dokunuşlarıyla müdahale eden gençliğin... Özelinde liseliler desek, yanlış bir iddiada bulunmuş olmayız sanırım.

O gaz tüm liselilere atıldı!

Yeni bir toplumun temellerini attığımız o günlerin şu an üzerinde bulunduğumuz zemini belirlemesi tesadüfi değil elbet. Liselerde ders boykotlarıyla, bulundukları her yerde Berkin' e sahip çıkan liseliler,..
Yaşanan toplumsal olaylara müdahale eden liseli hareketi, Berkin Elvan'ın ölümüne elbette ki sessiz kalamazdı. Okul, sıra ve mücadele arkadaşları, ekmek almaya çıkan Berkin' e atılan gaz fişeğinin kendilerine de yöneltildiğini iyi biliyorlardı.
Düşmanı uykudan uyandıran AKP, oku yaydan çıkardı bir kere. Sokaklara çıkan liseli hareketi, Soma katliamında da sınıflarında, bahçelerinde ve alanlarda Geziden öğrendikleri yaratıcılıkla çeşitli eylemlilikler gerçekleştirdi. Geziden sonra liselilerin gösterdiği direnişi kırmak, liselileri baskı altına almak için MEB yönetmeliğine uyarı yapan hükümet, tüm liselere soruşturma açmasıyla ve devamsızlığı 10 güne düşürmesiyle liselilerin alanlara çıkmasını engellemeye çalıştı ama istediğini başaramadı.
Artık çok daha güçlü, korku duvarını aşan, hızla politikleşen bir liseli hareketi var, oluşmaya devam ediyor.
Okullar kapandı, karneler alındı. Eve beklediği karneyi götüremeyenler hem psikolojik hem de çevresel birçok baskıya maruz kaldı, kalıyor. Çünkü rekabet üzerine kurulu bu sistemde amaç bilgi vermek değil, yarıştırmak.

Berkin ve İbrahim'e sözümüz var!

Yaz tatili ile staj adı altında sömürü süreci de başlamış oldu. Meslek öğrencisi olarak ya da ailesinin maddi zorluklarından kaynaklı çalışmak zorunda olan liseli öğrenciler...
Tıpkı Soma'da kaybedilen canlar arasında 15 yaşında yitirdiğimiz Kemal Yıldız gibi güvencesiz ve zor şartlar altında çalıştırılan liseliler, koşulların kendiliğinden düzelmeyeceğinin bilincinde olup geleceğin işsizleri olarak mücadelede yerlerini almaya başlıyorlar.
Yeni bir toplumu inşa etmeye devam ederken liseli gençlik olarak; Berkin Elvan'dan, İbrahim Aras'tan ve bu yolda yitirdiğimiz nice canlardan aldığımız cesaret ve onurla liseleri örgütlemeli ve bu köhnemiş sistemde var olan eğitim düzeni yerine kendi taleplerimizle okullarda var olmalıyız.

Kenan olmak!

Kenan'a sözümüz öylesine verilmiş bir söz değil, sınıfın hareketinin içinde konumlanmak, onunla yaşayıp, nefes alıp, davranmak, tıkanan noktalarda öncülük yapmak, yaratıcı ve sonuç alıcı hamle yapmak demekti.

Oğuzhan KAYSERİLİOĞLU

Geleneğimizin kurucu önderlerinden Kenan Budak, polis tarafından öldürülmesinin 33. yılında bir kez daha anılacak.
Ancak, geçen yılki anmada manevi kişiliğine verilen söz ve sonrasındaki çalışmalar, bu anmayı, artık bir devrimci ritüel olmaktan çıkardı.
Kenan'ı anmak, artık, aynı zamanda, sınıfla ve sınıf hareketiyle ilişkilenme düzeyinin değerlendirilmesi için bir fırsat.
Kenan'ın manevi kişiliğine söz verilmişti;
Haziran sonrasında açılan yeni dönem, hem isyanın bütün kurucu toplumsal dinamikleriyle uygun ilişkiler kurarak kapsanacak, hem de işçi sınıfının varlığı ve hareketiyle iç içe geçip davranarak, dönemin talep ettiği siyasal duruş inşa edilecekti.
Böylesi karmaşık ve zorlu bir duruşu inşa edebilmenin ana anahtarı olarak da, genç işçileri Toplumsal Özgürlük hareketinin merkezine ve politik öncüsü konumuna yerleştirme hedeflenmişti.

Öyle sözler vardır ki…

Evet, Kenan'ın manevi hatırasına söz verilmişti; Hareket sınıfın, özellikle de genç işçilerin, merkezi ve öncü güç olacağı bir zemine sıçratılacaktı.
Bu, öylesine verilmiş bir söz değil, aynı zamanda Türkiye Devrimci Hareketi'nin ana ihtiyacının dillendirilmesi anlamına geliyordu.
Bu, öylesine verilmiş bir söz değil, sözün bittiği andan itibaren, özellikle Türkiye'de kapitalizmin en çok geliştiği 15 ilde ve ana işçi havzalarında, pratik ve somut bir güç olarak konumlanmak, kurumlaşmak ve fabrika önlerini-işçi mekanlarını mesken yapmak anlamına geliyordu.
Bu, öylesine verilmiş bir söz değil, sınıfın hareketinin içinde konumlanmak, onunla yaşayıp, nefes alıp, davranmak, tıkanan noktalarda öncülük yapmak ve durgunluk zamanında ateş olup karanlığı aydınlatmak, ama her durumda "orada " olmak ve sürekli hamle yapmak, başka türlü değil, yaratıcı ve sonuç alıcı hamle yapma demekti.

Sözümüz: Emekçi Gençlik

Bu, öylesine verilmiş bir söz değil, işçi sınıfına bir örgütlenme alanı olarak araçsal yaklaşımı tümüyle ret edip, kendisini bir sınıf duruşu ve hareketi olarak inşa etmek, sınıfın bütün yaşamıyla ve sorunlarıyla iç içe geçmek demekti.
Bu, öylesine verilmiş söz değil, sermaye ve politik-askeri güçlerinin yürüttüğü sınıf savaşına karşı, yaratıcı ve geleceğe yönelen bir devrimci kimlik kazanmak; sadece bu da değil, aynı zamanda geleceğin günümüzdeki inşacısı bir kurucu kimlik kazanmak demekti.
Bu, öylesine verilmiş bir söz değil, geleneğe ve onun politik iradesine kaynaşarak bağlanma, özellikle de bozguncuların onu yıkmaya çalıştığı zamanlarda onların iradesini felç eden bir kararlılıkla öne çıkıp "Ben buradayım!" demekti.
Kenan, bütün bunların toplamıydı, böyleydi; ona verilen söz, bir ağırlık, sorumluluk ve "layık olma" gerilimi yüklerdi.

Kenan yaşayacak!

O'nu arkasından vurarak ve kan kaybından ölmesi için hastaneye götürmeyip uzun bir süre ekip otosunda gezdirerek katleden sermayenin uşakları, geleneğimizin dokularına sınıf kinini ve savaşçı kimliği bir daha sökülmeyecek bir derinlikle kazımış oldular.
Hiçbir zaman unutmayacağız.
Verdiğimiz sözü yerine getiriyoruz; eksiklerimiz var, biliyoruz, ama irademiz kesin bir kararla kitlenmiş, hedefine doğru yol alıyor.
Ülkenin bütün işçi havzaları Kenan'ın afişleriyle donanacak.
Ve, şimdiden kimi emareleri gözüken sınıfın isyanında, bir biçimde Kenan'ın ruhuyla beslenmiş, sınıf kini ve savaşçılığı kazanmış genç işçiler her yerde ve en önde olacaklar.

Taşeron Cumhuriyeti'ne karşı İşçi direnişleri büyüyor

AKP hükümeti, tartışılan taşeron sistemine dair çözüm önerisinde, taşeron işçilerin gözlerinin içine baka baka ve adeta Soma katliamıyla alay edercesine, yasanın kapsamını genişleterek yasallaştırılıyor.

Serkan NAR

Küresel güçler soğuk savaş sonrasında yaşanan renkli devrimlerle eski Sovyet ülkelerini parçalayıp sistemin içine alırken, kapitalizmin "mutlak zaferi"ni yani tarihin sonunu ilan eder. Ve küresel sermaye kendi eliyle ve çeşitli yöntemlerle hakimiyet kurduğu coğrafyalarda neoliberal politikaları uygulayacak hükümetleri devreye sokar.

Tarih küresel sermayenin istediği gibi akmaz

Kapitalizmin yapısal krizine bağlı olarak gerçekleşen krizler, küresel sermayenin kar marjının düşmesi ile realize olur. Ki bu krizler önemli oranda kapitalist ülkelerde beklenen büyüme oranlarının tahminlerin altında sonuçlanmasıyla açığa çıkar. Bu yapısal sorun sistemin kılcal damarlarının tıkanmasına yol açar ve sistem nefes alamaz hale gelir. Sermaye ise, çözümü işçi sınıfının tüm kazanımlarının tasfiye edilmesinde ve neoliberal politikaları topyekûn uygulamakta bulur.

AKP iktidarıyla nasiplenen Türkiye

Neoliberal politikalarda ustalaşan ve görevini laikiyle yerine getiren sermeye sözcüsü AKP iktidarı, "ustalık" dönemi marifetlerine bir yenisini daha ekledi.
AKP hükümeti, Soma'da yaşanan katliamın hemen ardından, halihazırda tartışılan taşeron sistemine dair çözümü, taşeron işçilerin gözlerinin içine baka baka ve adeta Soma katliamıyla alay edercesine taşeron sistemin kaldırılması şöyle dursun, kapsamını genişleterek taşeronu yasallaştırılıyor.

Taşeron yasası ne getiriyor?

TBMM Bütçe komisyonunda görüşülen torba yasa içerisinde tavşan dışında her şey var. Taşeron işçilere 'müjde' olarak sunulan taşeron yasası, Maden işçilerinin yer altı çalışma saatini 45 saatten 36 saate indirilmesinden başka hiçbir iyileştirme içermiyor. Aksine taşeron uygulama kapsamını genişletiyor.
Birincisi; asıl işlerde taşeron çalıştırma yasal değilken, taşeron, asıl işverenin işçilere ödediği emsal ücreti ödediği takdirde sürekli olarak taşeron işçi çalıştırabilecek. Bu da kamu dahil tüm işletmelerde kadrolu pozisyondan taşeronlaşmaya hızlı bir geçişi sağlayacak. Yasa ile kamu ve özel sektörlerde kadro alımı için dava açılsa bile, taşeron işçiler kadroya alınmayacak.
İkincisi, kamu emekçilerinin yaşam ve çalışma koşullarının temelden değiştirilmesi.
Şimdiye kadar "sürgün, görevden alma ve atma" durumlarında dava açılıp kazanıldığı takdirde, kamu emekçileri hemen işlerine geri dönebiliyordu. Şimdi ise, iktidar muhalif gördüğü herhangi bir kamu emekçisini görevden alıp bir başka ile ya da ilçeye atayabilecek ve bu atama yargıdan döndüğünde, idare iki yıl boyunca yargının hukuka aykırı bulduğu atamayı (sürgünü) aynen devam ettirebilecek.
İki yıl sonra da aynı göreve değil, "kazanılmış hak aylık derecesine uygun başka bir kadroya" atayabilecek.
Soma katliamı ardından gelen taşeron yasa tasarısında, madenlere dair düzenlemeler dışındaki yasa maddeleri, ülkeyi adeta bir taşeron cumhuriyetine çevirecek, güvenceli çalışmayı olanaksız hale getirecek, taşeronu tüm alanlarda esas çalıştırma biçimi haline dönüştürecek. Böylesi bir yasa girişimi katliam boyutuna ulaşan iş cinayetlerinin "kutsanması" ve tüm ülkeyi "taşeron cumhuriyeti"ne çevirmek anlamına gelir.

Şimdi tam zamanı

Türkiye tarihinin önemli ayaklanmalardan birini yaşayan ve yeni toplumu müjdeleyen Haziran direnişinin işaret fişeğiyle beraber, neredeyse ülkenin dört bir yanına yayılan işçi direnişleri (Feniş, Kazova, Greif, Bedaş, Şişecam vs.) kendi özgül deneyimleriyle "İşgal, Grev, Direniş" şiarıyla yol almaya devam ediyor.
İşçi sınıfının sermayenin "Taşeron Cumhuriyeti'ne" karşı, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sosyal ve siyasal haklarını genişletecek, örgütlenmelerinin önündeki engelleri kaldıracak bir "Demokratik Cumhuriyet"' inşa etmek zamanı.
Bizleri Tarihin karanlık dehlizlerinden çıkaracak olasılık, gerçekleşebilir.
Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde bir dönüm noktası olarak bilinen 15-16 Haziran direnişini ve günümüzde Gezi Direnişi'nin taşımış olduğu o muazzam enerji ve dönüşümle beraber düşündüğümüzde, her an tarihin seyrini değiştirebilecek bir momentten geçtiğimizi söylemek yanlış olmaz.
İşçi sınıfının tarihsel rolünü oynama olasılığı güncel bir olasılık. Ki bu olasılık, dün hiç olmadığı kadar bugün yakın duruyor. Şimdi onu oradan çekip almak zamanı.

Grev ve direnişin ustaları: Cam işçileri

Cam işçisinin ortaya çıkardığı her birikim, sınıfın kolektif bilincine kazınacak, cam işçilerinin direnişi, başta Toplu İş Sözleşme dönemi yaklaşan metal işçilerinin mücadelesi olmak üzere, diğer sektörlerdeki direnişleri de etkileyecektir.

Cam işçisinin zaferi, işçi sınıfının kazanımı olacak.

"İşgal, Grev, Direniş" şiarı Türkiye'nin sadece metropollerinden değil, taşra kentlerindeki irili ufaklı işletmelerden yankılanıyor.

Mücadele geleneği sürüyor

Son yılların en kitlesel grevi olan Şişecam'da,Türkiye'nin farklı illerinde, 10 fabrikada, 5800 cam işçisi 20 Haziran'da greve çıktı. 11 yılın ardından, insanca çalışma şartları, eşit işe eşit ücret, iş güvenliği ve işçi sağlığı gibi taleplerle Şişecam işçileri greve çıktı.
Cam işçilerinin direniş ve mücadele geleneği, Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihiyle eşdeğer. Cam işçisinin ilk olarak 1903 yılında Osmanlı'da başlayan grev geleneği, 1966'daki Paşabahçe grevi ile devam eder. Ardından 1971 ve 1980'de iki büyük grev olmak üzere, 2001 ve 2003'te yaşanan grevlerle cam işçisi hakların, direne direne kazanılacağını ve grev yoluyla geliştirileceğini gösterir.

Reel ücretler düşüyor

Görece iyi çalışma şartlarına sahip olan cam işçilerinin hakları, sermayenin çıkarları doğrultusunda günden güne kırpılmakta. İşverenin enflasyonu baz alarak açıkladığı yüzde 11,79 oranındaki zam, 80 kuruştan 93 kuruş gibi komik bir artışa tekabül ediyor. Enflasyonun gerçek rakamının hiçbir zaman doğru olarak açıklanmadığı halde zam oranlarının enflasyona göre belirlenmesi bir aldatmaca. İşe giriş ücretinin düşük tutulması ve yeni işe başlayanların da asgari ücretle çalıştırılması reel ücretlerin azalmasına neden oluyor.
İşçilerin taleplerinden ilki zam oranın 1,85 çıkarılması iken diğer talepleri; işçi rahatsızlandığında ve işe gelmediğinde ikramiyesinden kesintiye neden olan 32. maddenin ve işverenin "daralma"yı bahane ederek fabrikayı başka şehre taşıyarak işçilerin topluca işten çıkarılmasını sağlayan 53. maddenin kaldırılması. Eskişehir'den Mersin'e, Trakya'dan Bursa'ya büyük bir coşku ve kararlılıkla taleplerinin kabul edilmesi için greve giren cam işçilerinin grevi, 8. gününde bakanlar kurulu kararı ile "milli güvenliği" ve "genel sağlığı" tehdit ettiği gerekçesiyle 60 gün ertelendi. Cam işçilerinin tarihinde grev üçüncü kez ertelenmiş durumda.
Çalışma koşullarının iyileştirilmesinde işçilerin silahı olan grevlerin ertelenerek, grev hakkının elinden alınması, işçi sınıfının köleliğe ve güvencesizliğe mahkum edilmesinden başka bir şey değildir.
AKP hükümetinin bu zamana kadar ertelediği 6. grev. Kastedilen "milli güvenlik" tehdidi esasında, sermaye güvenliğinin tehdidi dir.
Şişecam'ın hatırı sayılır ortaklarından olan İŞ bankası dolayımıyla, CHP yani "muhalefet" de grevin ertelenmesinin, işçilerin haklarının gasp edilmesinin suç ortağıdır.

Cam işçilerinin zaferi, işçi sınıfın kazanımı olacak

Cam işçisinin ortaya çıkardığı her birikim, sınıfın kolektif bilincine kazınacak, cam işçilerinin direnişi, başta Toplu İş Sözleşme dönemi yaklaşan metal işçilerinin mücadelesi olmak üzere, diğer sektörlerdeki direnişleri de etkileyecektir.
Grev yasağına karşı, fiili meşru mücadele biçimleri ortaya konmalıdır.

EKOLOJİ

GDO'ların çevreci bir teknoloji olduğu iddasının aksine, GDO kullanan ülkelerin çevre ve biyolojik çeşitliliği tehlikede

GDO'ların biyolojik çeşitliliğe etkileri

Türler arası alış verişin yapısı tam olarak ortaya konulmadan ekosistem içine bırakılan GDO'ların nasıl bir etki yaratacağı öngörülemez.

Emine AYHAN

GDO'ların çevre üzerinde doğrudan ya da dolaylı olarak olumsuz etkileri ve özellikle türler arasındaki gen kaçışının ekosistemde oluşturacağı sorunlar, GDO'ların doğuracağı risklerin başlıcaları. Bitkiler arasında gen alışverişi hayvanlara göre daha kolay olduğundan, gen kaçışı, genetiği değiştirilmiş bitkilerin barındırdığı en önemli risk.

GDO kullanan ülkelerin biyolojik çeşitliliği tehlikede

GDO'ların ekosistemdeki tür dağılımına etki ederek dengeleri bozabileceği ve bu nedenle küresel bir çevre ve besin krizine yol açabileceği belirtiliyor. Bu nedenle bitkilerin ekiminden kaynaklanan çevresel etkiler irdelenmeli, ülkenin coğrafi konumu, iklimi, fauna ve florasının özellikleri, ayrıntılı olarak bilinmeli.
Aktarılan genler, doğal bitki türlerine atlayarak, bulundukları çevrenin doğal türlerindeki genetik çeşitliliğin kaybına yol açıyor. Bu durum, yabani türlerin doğal yapısında sapmalara neden olur. Çünkü tek yönlü kimyasal uygulaması sonucu tek yönlü evrim teşvik ediliyor.
Böylece ekosistemdeki tür dağılımındaki dengenin bozulmasına yol açabilecek bir tehlike ortaya çıkıyor. Türler arası alış verişin yapısı tam olarak ortaya konulmadan ekosistem içine bırakılan GDO'ların nasıl bir etki yaratacağı öngörülemez. Buna bir örnek olarak, böcek öldürücü gen aktarılmış Bt (Bacillus thuringiensis) mısırı poleninin, Kuzey Amerika'da yaygın bulunan Monarch kelebeğinin larvaları üzerinde öldürücü etkileri olduğunun saptanması verilebilir.
Bu kelebekler mısırla beslenmemekte. Ancak, Bt mısırı polenlerinin kelebeğin temel besin kaynağı olan ipek otu üzerine bulaşması, bu kelebekler üzerinde öldürücü sonuç doğurmuş ve biyolojik çeşitliliğe zarar vermiştir.
Çapraz tozlaşma sırasında bitkilere aktarılan yeni genetik özelliklerin, doğal türlere, yabani türlere ve böceklere kaçışı söz konusu olabilir. Tozlaşmanın rüzgârla 30 km, arılarla 5 km'lik çapa ulaştığı biliniyor.
Aynı durum, ıslah yöntemleriyle elde edilmiş bitki türleri için de geçerli. Tarım ilaçlarına dayanıklılık geni aktarılmış veya böcek öldürücü zehir üretebilen genler, transfer edilmiş bitkiler de istenmeyen sonuçlara yol açmakta.
Aktarılan genlerin, çapraz tozlaşma yoluyla yabani türlere geçmesiyle çok zor ortadan kaldırılabilecek süper otlar gibi yabani türler oluşabiliyor.
GDO'lu bitkilerden yabanıl bitkilere gen kaçışı sonucu, yok edici gen teknolojisi nedeniyle yeniden döllendiğinde üreyemez ve tükenme tehlikesiyle karşı karşıya gelebilir.
GDO'lu bitkilerin ekim alanları çoğaldıkça, ekilen türlerin tek tipi hâkim olduğunda ve sonrasında tek tipte hastalık yapan bir organizma ile karşılaşıldığında, ürün çeşitliliği kalmadığı için dünya açlık tehdidiyle karşı karşıya kalabilir.

Daha fazla tarım ilacı

Gen kaçışı GDO'lu genlerin besin olarak kullanılması, polenler, köklerden süzülme, böcek ve hayvan dışkısıyla ve sulara karışma yoluyla olabiliyor.
Yapılan çalışmalarda, genetiği değiştirilmiş ürünler yetiştiren ABD'li çiftçilerin, geleneksel tarım yapan çiftçilere göre daha fazla tarım ilacı kullandıkları tespit edilmiş. Bu bitkiler tarım ilaçlarına karşı da dirençli olduğundan, çiftçiler zararlı böcekleri öldürmek için daha fazla tarım ilacı kullanılmakta. Sonuçta çevreyi dolaylı kirletici bir etki oluşturmaktalar. GDO'ların daha az tarım ilacı kullanılmasına olanak veren çevreci bir teknoloji olduğu iddasının aksine, 2009*da GDO'lu bitki ekim alanlarının çoğu tarım ilacına dayanıklı olanlardı; 83.6 milyon hektarı tarım ilacına dayanıklı olanları, 21.7 milyon hektarı zararlılara dayanıklı olanları, 28.7 milyon hektar ise her iki özellikte aktarılmış olanları içermekteydi.

HES yapma boşuna, yıkacağız başına!

Biline, şirketlerin derelere yoğun HES saldırısına cevabımız daha çok isyan olacak.

Seda ADEMOĞLU

Yaşam alanlarımıza hızla ve zorla sokulan Hidroelektrik Santral projeleri ile birlikte, HES karşıtı mücadeleler de yaygınlaştı.
HES'ler akan suyun gücünü elektriğe dönüştüren sistemlerdir doğru ancak HES leri sadece bu yönüyle ele almak eksik bir bakış açısıdır. Birçok HES projesi koruma alanı olması gereken endemik türlerin bulunduğu alanlarda, halka rağmen ısrarla kurulmaya çalışılıyor. Yapılması planlanan tüm projeler hayata geçirildiğinde toplam elektrik üretimindeki payının %5 olacağı bilinen,ömürleri yaklaşık 50 sene olan HES'ler ne pahasına kuruluyor?

Akarsu sadece akan su değildir

Akarsuları doğal sermaye olarak gören, akarsuyun canlıların hayatındaki yerini bilmeyen rant kafası, dereye baktığında yalnızca boşa aktığını görür. Oysa ekosistemin her parçası birbiri ile karşılıklı ilişki içindedir.
Bu ilişki ağından bir parça çıkarıldığında, diğer tüm parçalar etkilenir. Akarsuyun ne kadarının kullanılacağı şirketlerin insafına bırakılmış olan, üzerinde birçok HES kurulan dere yataklarının kuruma noktasına geldiğini ve o derelerden beslenen bitkileri, hayvanlarıyla tüm canlı yaşamın etkilendiğini biliyoruz.
Biraz daha yakından bakarsak; yeryüzündeki suların %97'si tuzlu su olarak denizlerde, %2'si buz halinde kutuplarda bulunuyor. Tüm su kaynaklarının sadece %1'i içilebilir nitelikte olup akarsular ve yer altı suları tarafından karşılanıyor. Bunun yanı sıra akarsular suyun süzülmesi, temizlenmesi, mikroklima, sıcaklık kontrolünü sağlama, balıklara ve yaban hayatına yaşama ortamı sunma, orman oluşturma, mineral, oksijen ve alüvyonları taşıma gibi pek çok işleve sahip. HES ile borulara hapsedilen akarsu bu işlevleri yerine getiremez ve ekosistemin dengesi bozulur.
HES ile birlikte yapılan betonarme yapılar, yol inşatı için gerekli kum ve çakıl genellikle akarsu yatağından ve orman alanlarda açılan taşocaklarından elde ediliyor. Orman alanında taş ocağı açılması ya da tünel, yol çalışması, elektrik hatları kurulurken ormanlık alan tahrip edilir. Ormansız alanlar sık sık sellere maruz kalır, su akıp giderken verimli toprak tabakasını da götürür. Ormanların tahribi iklim değişikliğine yol açar. Taş ocaklarında kullanılan dinamit bölgede yaşayan canlılara zarar verir. Kum ve çakılın akarsudan alınması suyun bulanıklığının artmasına; çözünmüş oksijen seviyesinin azalmasına yol açar. Santral inşaatı sırasında oluşan çeşitli atıklar bölgenin kirlenmesine neden olarak orada yaşayan canlıları olumsuz etkiler. Akarsuların doğal akış yapısının, suyunun azalması sonucu suda ve karada yaşayan tüm canlıların yaşamı tehlikeye girer. Doğal yaşam ortamlarının bozulması sonucu bazı bitki ve hayvan türleri neslinin tükenmesi tehlikesi oluşabilir.

HES karşıtı mücadele

Plansız alelacele kurulmaya çalışılan HES'lerin çevresel tahribatı böylesine bir zincirleme etkiye sahip. Bu tahribatı yakından gözlemleyen yöre halkı HES'lere karşı davalar açıyor, mücadele ediyor. İşte böyle bir mücadele sonucu, Alakır nehri ve vadisinin tamamı 1. Derece Sit alanı ilan edildi. Ama farklı coğrafyalarda kurulacak HES'ler için acele kamulaştırma kararları çıkarılıyor. HES'lere karşı açılan davalar yürütmeyi durdurma kararı ile sonuçlansa da santral inşaatları mahkeme kararlarına rağmen devam ediyor. Biline, şirketlerin derelere yoğun HES saldırısına cevabımız daha çok isyan olacak; dereler özgür akıncaya dek.

Hayvanların değil, insanların çıkarını koruyan yasa

Hayvan katliamı yasasına hayır

Yasa tasarısı, yüzyıllardır insanlarla iç içe yaşayan sokak hayvalarını nereye kurulacağı belli olmayan, kentlerden uzak, yalıtılmış ve toplu halde hapsedilmiş "besleme odaklarına" taşımayı hedefliyor.

Kenan DAĞAŞAN

Haziran ayı içerisinde Hayvanları Koruma Kanunu değişikliği gündemi ile toplanan TBMM Çevre Komisyonu mevcut hayvanları koruma kanununda değişiklik taslağı hazırladı.
Yürürlükteki 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanununda değişiklik teklifi sunan taslak, koruma bir yana, hayvanların deneylerde serbestçe kullanılmasının önünü açmakta.
Yasa değişikliği teklifinde, yunus parklarının ve hayvan sirklerinin kapatılmasına dair bir madde sonradan çıkartıldı. Çevre Komisyonu üyesi Mehmet Metiner'in bu maddenin çıkartılmasına ilişkin gerekçesi yasa değişikliğinin niyetini ortaya koymaya yeter: "Bu parklar ülke ekonomisine katkı sağlamalarının ötesinde, çok önemli sosyal ve kültürel rol üstlenmektedir." Çevre Komisyonu üyesi Mehmet Metiner'in bu tutumu, Çevre Komisyonu'nun neye hizmet ettiğinin de göstergesi. Komisyon, yasa teklifi görüşmeleri süresince, hayvan haklarını korumanın ötesinde, insan çıkarının ne şekilde korunacağına kafa yorarak gerçek niyetini ortaya koydu.

Hayvanlara toplama kampları

Göze ilk çarpan nokta, hâlihazırdaki 5199 sayılı yasanın 6. maddesinin -sokaklardan toplanan hayvanların tekrar alındıkları yere bırakılmasına ilişkin maddenin- tasarıda değiştirilmesi.
Yasa tasarısı, yüzyıllardır insanlarla iç içe yaşayan sokak hayvalarını nereye kurulacağı belli olmayan, kentlerden uzak, yalıtılmış ve toplu halde hapsedilmiş "besleme odaklarına" taşımayı hedefliyor.
Hâlihazırda ülkemizde elli kapasiteli hayvan barınaklarına bile yeterli desteği sağlayamayan, hayvanları buralarda ölüme terk eden anlayışın, yüzlerce hayvanı, tasarıda tanımı bile yapılmayan bu besleme odaklarında adeta ölüme terk edeceğini tahmin etmek hiç de zor değil.
"Modern Şehir" yaratma sevdası daha önce yüz binlerce yoksulu "kentsel dönüşüm" adı altında yaşam alanlarından sürmüştü. Şimdi sıra sokak hayvanlarında. Sokak hayvanlarına da zenginler için yaratılacak yaşam alanlarında yer yok.

Sokak hayvanları ne olacak?

Çalınan minarenin kılıfı daha önce hazırlanmıştı. Yine bu sayfada ele aldığımız üzere 2011 yılında çıkartılan "Deneysel Ve Diğer Bilimsel Amaçlar İçin Kullanılan Hayvanların Refah Ve Korunmasına Dair Yönetmelik" ile hayvan deneylerinin önü açılmış, Türkiye bir hayvan deneyleri cenneti haline getirilmişti.
Bu yönetmeliğin ikinci adımı olarak 5199 sayılı kanunda yapılması planlanan değişiklik, sertifika alan herkesin hayvan deneyi yapabilmesinin önünü açıyor. Üstelik tasarı "uygun olan" sokak hayvanlarının deney merkezlerine satılmasının önünü açmaktadır.
Tasarının bir diğer maddesi ise, bakımevi kurma yetkisinin yerel idarelere verilmesinin önünü açması.
Bu değişiklik, barınaklarda belediyelerin sebep olduğu hak ihlâllerinin, mevzuata aykırı arazi seçimi ve uygulamaların da artmasına sebep olacaktır. Bu ekleme, sokakları hayvanlardan arındırmak isteyen yerel yönetimlere ekmeğine yağ sürecektir.

Sirkler kapatılmalı

Yasa tasarısı sunulurken, hayvan sirklerinin, hayvanat bahçelerinin ve yunus parklarının kapatılmasının yanı sıra, hayvanlara işkence edenlerin cezalarının arttıracağı ileri sürülmüştü.
Ancak yazının girişinde de belirttiğimiz gibi, yunus parklarının ülke ekonomisine katkı sağladığı, sosyal ve kültürel roller üstlendiği belirtilerek bu madde taslaktan çıkartıldı!
Yasa taslağındaki bir diğer trajik madde ise, evde beslenen hayvanlara dair. Bu maddeye göre, hayvan beslemek için önce belediyeden hatta muhtardan izin alacaksınız, ardından kaç tane hayvan besleyeceğinize yine muhtar ve belediye karar verecek.
Acil eylem çağrılarıyla İstanbul ve Ankara'da yasa taslağı protesto edilirken, daha geniş kamuoyu oluşturulmadığı takdirde yasanın komisyondan geçmesi büyük olasılık dahide. /*03.07.2014*

KADIN

AKP'nin "cinsel istismar suçları" için düzenlediği yeni yasa tasarısı, alenen tacizciyi ve eylemini koruma girişimidir.

Bu yasayı hazırlamak suçtur!

Peki, devlet yargısı ve medyasıyla erkeği korumaya devam ederse, kadınları suçlulardan koruyacak radikal bir kadın hareketinin ortaya çıkmasını kim engelleyebilecek? O durumda, böyle bir kadın hareketinin meşruiyetini sorgulamak sizin harcınız olabilecek mi?

Meral ÇINAR

AKP hükümetinin torba yasa kapsamında "cinsel istismar suçları" için düzenlediği yeni yasa tasarısı, alenen tacizciyi ve eylemini koruma girişimidir.
Hali hazırda var olan yasa bile cinsel istismar suçlarının ve suçluyu koruyan cezai uygulamaların önüne geçmezken, yeni tasarı eskisinin üstüne tuz-biber ekmek gibi olmuş.
AKP, bütün önemli yasa değişikliklerini"torba yasa" usulü ile bir arada sunarak, muhatapları ile tartışmadan ve tabiri caizse hasıraltı ederek meclisten geçiriyor.
AKP hükümetinin meclisten "torba yasa" kapsamında geçirdiği yasa tasarılarının içeriği bir yana tasarıların hazırlanış yöntemleri bile bir biçimde suç teşkil ediyor.
AKP hükümeti, eski yasanın üzerinde akrobatik hareketlerle yapılmış düzenlemelerle, erkeğin lehine uygulamaları değiştirmeye niyetli olmadığını bir kez daha göstermiştir.

Flört edenler hapse

Akranlarıyla cinselliği keşfederken flört eden kadın ve erkeklere ağır cezalar gelirken; eğer çocuk şikâyetçi olmazsa, kendisinden yaşça iki kat büyük erkeklerin cinsel istismarına maruz kalması suç sayılmıyor.
Cinselliğin kelime anlamını bile bilmeyen, hala kendisini leyleklerin getirdiğine inanan çocuklarda evlenmek için "rıza" aramak, onları ölüme mahkûm etmekten farklı değil.
Bırakın çocukları, genç kadınlar bile rızasıyla evlendirilmezken, bir çocuğun elli, altmış ya da yetmiş yaşında bir sapıkla evlenmeye "rıza" göstereceği algısı, ancak yine öyle sapık zihniyetlerin ortaya çıkaracağı bir sonuç olabilir.

Ruh sağlığı bozukluğu mu, erkek egemenliği mi?

Tasarıda en dikkat çeken düzenleme ise, taciz veya tecavüz eden erkeklerin ruh sağlığının bozuk olduğu tespitinin yapılması.
Yasa tasarısında suçluların "tedavisinden" söz edilmesi, devlet nezdinde eylemin hala bir suç değil, "hastalık" olarak görüldüğünü bize gösteriyor.
Üstelik tecavüz eden erkeklerin ruh sağlığı bozuk oluyor, ama tecavüze uğrayandaki sağlık bozukluğu, sadece fiziksel sonuç yaratmışsa cezai uygulama söz konusu oluyor.
Taciz, tecavüz ve giderek artan öldürülme korkusu yüzünden sokağa çıkmaktan bile çekinen kadınları görmüyor musunuz?
Yaşamaktan korkar bir duruma düşecek kadar ruh sağlıkları bozulan kadınları göremeyecek kadar kör mü oldunuz? Yoksa zaten kadınların böyle olmasını mı hedefliyorsunuz?
Peki, nasıl bir tedavi uygulanacak bu "hastalara"?
Kadınların ezilen cins olmadıkları, kendilerinin kaburga kemiğinden yaratılmadıkları, istedikleri gibi taciz edebilecekleri, öldürebilecekleri ve tecavüz edebilecekleri cinsel bir obje olmadıkları mı öğretilecek? Bu gerçekler anlaşılmadığı ve erkek egemenliği kırılmadığı müddetçe, hangi tedavi uygulanırsa uygulansın taciz tecavüz biter mi?
Ya da devletin böyle bir derdi var mı? Hayır, tabi ki… Sırtları sıvazlanmasa iyidir.
Suçu işleyenler bir yana, böylesi yasa tasarılarını hazırlayarak suçluyu koruyanların ruh sağlıklarını ve sapık zihniyelerini tedavi etmek gerekiyor.

AKP'ye soruyoruz

Gözünüzü, sevgililerin ve âşıkların üzerinden çekip; yatak odalarında kendilerinden onlarca yaş büyük erkekler tarafından öldürülen çocuklara çevirebilecek kadar yüreğiniz var mı?
Yoksa 'imza attı, siz izin verdiniz' diye çocuklar tecavüz edilerek öldürülebilir mi?
Sizin çocukları koruma anlayışınız; üzerine bombalar yağdırmak, hapishanelerde tecavüz etmek ve böyle yasalar çıkararak ölüme mahkûm etmek midir?
Bundan dolayı kanlanmış ellerinizle, körelmiş vicdanlarınızla, kaybolmuş insanlığınızla mutlu musunuz?
Soruyoruz, ama cevabını da biliyoruz. Ne devlet ne de onu temsil eden hükümetten veya muhalefetten böyle bir beklentimiz yoktur. Hepsi bir şekilde erkek egemenliğini devam ettirecek, koruyup kollayacaktır.
Peki, devlet yargısıyla ve medyasıyla erkeği korumaya devam ederse, kadınları erkeklerden koruyacak radikal bir kadın hareketinin ortaya çıkmasını kim engelleyebilecek? O durumda, böyle bir kadın hareketinin meşruiyetini sorgulamak sizin harcınız olabilecek mi? *02.07.2014*

'Benim yanımda çalışıyorsun, ben senden pis miyim?'

Kirleten maddelerle uğraşanların kendileri de "kirli" görülür. İşleri hijyen sağlamak olan ev işçilerinin, "kirli" addedilmeleri, işverenleri tarafından aşağılanmaya ve dışlanmaya maruz kalmalarına neden olur. "…Uzun yoldan gelmişti ve ayakları epey pisti. Masajdan sonra gidip ellerimi yıkadım. Peşimden geldi ve 'Ne yapıyorsun?' diye sordu. Bana 'Sen benim yanımda çalışıyorsun, ben senden pis miyim?' diye sordu…

Rana KUDDAŞ

Bu sözler ev işlerinde çalışmak için Ermenistan'dan Türkiye'ye göç etmiş Rita Karapetyan'la yapılan bir söyleşiden alınmıştır. Karapetyan'ın işvereni ile yaşadığı bu can sıkıcı olay, sınıfsal ayrımların kirlilik ve temizlik üzerinden nasıl üretildiğini gösteren önemli bir örnek. Feminist tarihçi Leonore Davidoff, İngiltere'de temizliğin, hastalıkları açıklayan mikrop teorisi buluşundan çok önce, orta sınıflarla alt sınıflar arasındaki sınırları gösteren önemli bir faktör olarak ortaya çıktığından söz eder.

Sınıfları kesen sembolik ayrımlar: temiz /kirli

Mary Douglas, "Saflık ve Tehlike" kitabında, kirliliğin esas olarak düzensizlik olduğunu, temizleme ve sınır çizmeye ilişkin fikirlerin esas işlevinin, düzensiz olan bir deneyime düzen katmak olduğunu savunur. Örneğin, ayakkabılar pis değilken, onları yemek masasına koymak pisliktir. Yemek pis değilken, giysinin üzerine sıçramış yemek lekesi pistir. Kısaca, kirlilikle ilgili davranışımız, benimsediğimiz sınıflandırmalara ters düşen ya da onları altüst eden her tür nesneyi veya fikri uygunsuz görme tepkimizdir.
Toplumsal gruplar arasındaki mesafeleri koruma konusunda hassas olan orta ve üst sınıflar, doğacak karışıklıklardan korkarlar. Zaten sınırlar da iktidar tarafından dayatılır. Üstelik iktidar eyleyicilerinin kendi egemenliklerini meşru kılmak için kullandığı koskoca bir sembolik sistem mevcuttur.
Fransız sosyolog Bourdieu, iktidar olarak algılanmayan ama tanınma, itaat ya da hizmet beklemenin meşru talepler olarak görülmesini sağlayan bir iktidar biçimi olarak, 'sembolik sermaye' kavramını geliştirir. Bu şekilde toplumsal eşitsizliklerin yeniden üretim süreçlerinde, sembolik biçimlerin rolünü vurgular. Egemen sembolik sistemler, egemen grupları bütünleştirirken, alt sınıfların hiyerarşik yapıyı kabullenmelerini sağlar.
İşte bu yüzden, sembolik sistemler aynı zamanda egemenlik araçlarıdır. Çeşitli pratik alanlarda kişileri veya nesneleri sınıflandırmak için dikotomilerden faydalanırız. Yüksek ile alçak, hafif ile ağır, biricik ile sıradan, temiz ile kirli gibi. Bu ikilikler bilişsel düzeyde işlerken, aynı zamanda toplumsal ayrımcılık biçimleri olarak da ortaya çıkar. Kısaca bu ikiliklerin ardında koskoca bir toplumsal düzen yatar.

Sınıfsal olarak; "kirlilik"

Ev hizmetinde çalışan kadınlar ve işverenlerinin girdiği ilişkiye baktığımızda, sınıfsal karşılaşmanın çok özel bir biçimini oluşturduğunu görürüz. Ev işçisi kadınlar, toplumsal sınırları aşarak, kendisinin ait olamayacağı bir mekana, orta ve üst sınıfların evlerine girerek bir bakıma düzeni ihlal ederler.
Bu derece mekansal yakınlık (nerdeyse iç içe olma durumu) kirletilme korkusunu da beraberinde taşır. Kirli işlerle uğraşanlar hiyerarşinin en altındakilerdir.
Birçok toplumda bedensel maddeler 'sınırları ihlal eden maddeler' olarak görülür ve bu yüzden tehlikeli sayılır.
Dolayısıyla kirleten maddelerle uğraşanların kendileri de "kirli" görülür. İşleri hijyen sağlamak olan ev işçilerinin, "kirli" addedilmeleri, işverenleri tarafından aşağılanmaya ve dışlanmaya maruz kalmalarına neden olur. Bu da kimi zaman yemek yediği tabağı, bardağı ayırmakta kendini gösterir, kimi zaman işvereninin Karapetyan'a "pis" olduğunu söylemesi örneğinde. İşte sembolik düzen böyle işler.

Oysa neler istemiştik hayattan...

Virgina Woolf, geriye pek çok kitap, mektup ve "belki"ler bırakmıştır. Kadın hareketinin elden düşürmediği kitaplardan Kendine Ait Bir Oda ve Mrs. Dalloway bunlardan en önemlileridir.

Elif DEMİREL

Kolay olduğunu hiç söylemedi. Çünkü hiç görmedi. Arayışlarla geçen bir yaşam. Buradan bakınca pek fiyakalı gibi görünebilir ama öyle değil. Ölüm yolları arayarak geçen bir hayata neresinden bakarsan bak yaşanılacak gibi değil. Arayış gider geriye hayal kırıklığı kalır. Hayal kırıklığı gider, yarası kalır. Yarası gider izi kalır. İzi gider anısı kalır. Anımsamak kelimesinin sözlükteki karşılığı cehennem olmalı. Cehennem, ama yakıp kül etmeyeninden. Mütemadiyen süründüreninden...
O'na kalırsa çok basitti. Hayat zulüm gibiydi. Aslında, biraz da ölüm gibiydi. Durdu, düşündü ve yaşamak istemediğine kanaat getirdi. "Tanrı'nın verdiği canı" yine Tanrı'nın almasına izin vermeyecekti, çünkü biletini kendi elleriyle kesecekti. Elleri. Annesini anımsatan zarif elleri. Dertlendiğinde, muhakkak bir sigara tutan elleri.
"Sonu intihar olan kadınlar", "Ne yana dönse acıya çarpan kadınlar"… Bu cümleleri saklamış ve sakınmış olmasının bir nedeni olmalıydı. Ne de olsa, bu lanet olası hayatta her şeyin bir nedeni olmalıydı.

Virginia Woolf'a dair

İntihar ettiği günden beri hakkında yığınla kitap yazılan bir yazar, Virgina Woolf.
Çünkü hiç kimsenin yaşamı, O'nunki kadar entelektüel ve aynı derecede trajik değil.
Geçtiğimiz günlerde Danell Jones, Woolf'un yapıtlarına ve söylediklerine dayanarak kurguladığı bir yazarlık kitabı çıkardı piyasaya.
Kitap, tıpkı Woolf'un yapmış olduğu gibi bas bas bağırıyor: "Ne düşünüyorsan, cesurca yaz!"
Bilirsiniz, yazılmadıkça bitmeyen şeyler biriktirirmiş kadınlar.
Bipolar kişilik bozukluğundan mustarip olan, defalarca intihar girişiminde bulunan, kerelerce bakımevlerinde gözetim altında tutulan Virgina'nın zihninin içindeki sesleri susturabilmek için sığındığı bir liman olmalı sözcükler.
"Neden hayat böyle trajik, neden böylesine bir uçurumun üzerindeki daracık bir kaldırım gibi. Aşağı bakıyorum başım dönüyor, sonuna kadar nasıl yürüyeceğim bilemiyorum."
Sonu, intihar olan pek çok kadın yazar gibi… Sylvia Plath gibi, Nilgün Marmara gibi. "Öyle güzeller ki, kuş koysunlar yollarına."
Dünya ağrısına dayanamayan güzel kadınların yollarına...

Kadınlara "yazın" diyen cesur kadın

Virgina Woolf deyince, çoğu insanın aklına intihar ve çakıl taşları gelebilir. Londra'daki Ouse Nehri'nde, ceplerini çakıl taşlarıyla doldurup intihar etmiştir çünkü.
Dünya bir bütündür ve O bu bütünün dışındadır. Belki de, yavaş yavaş her şeyin onu delirtmesinden sıkılmıştır. Ötüşen kuşların kendisine küfrettiğini zannederek delilik nöbetleri geçirmekten bunalmıştır.
İlk intihar denemesini 22 yaşında, odasının penceresinden atlayarak yapmış fakat kurtulmuştur. Belki de tüm kurtuluşlarının rövanşını almaya çalışmıştır.
Geriye de pek çok kitap, mektup ve "belki"ler bırakmıştır. Kadın hareketinin elden düşürmediği kitaplardan Kendine Ait Bir Oda ve bilinç akışı tekniğini kullanarak yazdığı Mrs. Dalloway bunlardan en önemlileridir.
Okudukça kasvete kapılırsın ve parçalara ayrılırsın. "Bu yaşam çok kısa, çok kırık dökük."
Sözcüklere toslaman, ne yana dönsen acıya çarpman, çarpıla çarpıla çirkinleşmen bu yüzden.
"Hayat bir düştür, uyanmak bizi öldürür." Bizi öldürmeye çalışan ne çok şey var. Buna rağmen yaşamak yerine ölmeyi tercih ettiğinde deli kabul ediliyorsun.
"Delilik bir başkaldırıdır hayata karşı, insanları buna inandıramıyorsun." Yatağına uzandı. Biraz allak bullak olmuştu ama yadırgamadı. İntihar eden kadınları çok sevdi. Virgina'nın da yazmış olduğu gibi şaşılacak bir şey yoktu. Kadınlar bazen kadınları severdi. Bunu anlayamayanlardan nefret etti. Bir sigara yaktı, dumanıyla havaya berrak bir nehir çizdi. Nehrin dibine çakıl taşları yerleştirdi. Yüzüstü uzandı, hiçbir şey söylemeyen tavanla bakışmaktan usanmıştı. Saçlarını sevebileceği zamanların gelmesini istedi. O gün geldiğinde eline yakıcı, delici, uyuşturucu hiçbir madde almayacaktı. Belki, bu kadar karanlık da olmayacaktı.

KENT/EKOLOJİ

Emlak balonu şişti. Kize doğru.

Ekonomide artan kırılganlık

Büyümenin motoru olan inşaat sektörü, teklemeye ve kriz potansiyeli taşımaya başladı. Sektör ağırlıkta konut yapımı (kentsel dönüşüm adıyla ve TOKİ operasyonlarıyla olağanüstü hamleler yapıldı ve rant alanları açıldı), kentsel alt yapı yatırımları, duble yol, hava meydanları, kamusal alt yapı inşaatlarını kapsadı. Sektör iç pazar eksenli muazzam bir gelişme gösterdi.

Volkan YARAŞIR

Kapitalizm genel krizi yeni bir evreye girdi. FED'in yeni para politikalarından sonra yükselen piyasalar diye tanımlanan, bol likiditeye bağımlı bir gelişme trendi gösteren, yüksek cari açıkları bulunan ülkeler hızla kriz anaforuna sürüklendi.
Önce 5'li kırılgan ülke diye bir tanımlama yapıldı. Daha sonra bu kırılgan ekonomilerin sayısı hızla yükseldi. Aslında gelişmeler genel krizin yeni bir aşamasını ifade ediyordu. Kriz bu evrede emperyalist- kapitalist sistemin ikinci kuşağında yer alan ülkeleri, yani bir dizi çevre ülkeyi sarsmaya başladı.
Türkiye, IMF ve Dünya Bankası raporlarında "en kırılgan" ülke olarak ilan edildi.
Türkiye ekonomisi daralma sürecine girdi. 2014 % 4 oranındaki büyüme beklentileri, hızla geri çekildi. Büyüme oranı % 2- 2,5 düşürüldü. Enflasyon oranı % 10 -11'e yükseldi.
Bu konjonktürde Merkez Bankasıyla, Başbakan arasında faizlerin düşürülmesi ya da aynı konumda tutulması üzerinden yürütülen "tartışma" son derece sahte bir tartışma ve imaj oluşturma çabasıdır.

Emlak krizi kapıda

Türkiye ekonomisi, küçülme, durgunluk ve stagflasyondan hızla bir kriz senkronu içine girebilir. Özellikle emlak balonunun oluşması ve balonun patlama olasılığı alt üst edici sonuçlara yolaçacaktır.
AKP iktidarının bütün yaldızlı büyüme tanımlamalarına karşın, bu zamana kadar TC'nin genel büyüme trendinin yakalandığı ve bunun da olağanüstü dış borçlanma ve cari açıkla, "sanal" bir biçimde gerçekleştiği biliniyor. Büyüme küresel sermaye hareketlerine bağlı bir şekilde, rantiye ekonomisine dayandı. Büyüme tarım ve sanayi gibi üretken alanlarda olmayıp; inşaat, hizmetler ve enerji sektörü gibi alanlarda gerçekleşti. Türkiye (başta İstanbul, Ankara, İzmir gibi metropoller) bir inşaat alanına döndü. Ve bu süreç tam bir rantiye ekonomisi yarattı. Ama artık yolun sonuna gelindi.
Genel krizin yeni evresi ve sermaye hareketlerinde farklılaşma, ekonominin bugüne kadar ki dengelerini alt üst etti.

Kentsel dönüşüm operasyonu

Özellikle büyümenin motoru olan inşaat sektörü, teklemeye ve kriz potansiyeli taşımaya başladı. Sektör ağırlıkta konut yapımı (kentsel dönüşüm adıyla ve TOKİ operasyonlarıyla olağanüstü hamleler yapıldı ve rant alanları açıldı), kentsel alt yapı yatırımları, duble yol, hava meydanları, kamusal alt yapı inşaatlarını kapsadı. Sektör iç pazar eksenli muazzam bir gelişme gösterdi. Döviz yutan bir makinaya dönüştü. Dış kaynağın ağırlıkta bu alanlarda kullanılması, döviz açığını besledi. Cari açığı yükselten temel faktör oldu.
Medyanın şiddetli manipülasyonuyla fiyatlar afaki noktalara ulaştı. 2013-2014 arasında konut fiyatları % 20'i oranında arttı.
2013 yılı sektör için bir kırılmayı işaretledi. Kapitalizmin genel krizinin yeni seyri, bağlantılı olarak FED'in yeni para politikaları, yaşanan döviz şokları, 17 Aralık operasyonu, politik tansiyonun yüksekliği gibi faktörler sektörü şiddetle sarsmaya başladı.
2014 yılının ilk 4 ayında (TÜİK verilerine göre) toplam konut satışlarında % 7.5 kredili konut satışlarında % 34'e yakın düşme görüldü.
Konut stokları büyüdü. Bu büyüme anormal bir noktaya ulaştı. Sektörde oluşan balonun patlama noktasına gelmesi uzun sürmeyebilir. Merkez Bankası istatistiklerine göre, arz fazlasından dolayı, sektörde 400 bine yakını İstanbul'da olmak kaydıyla, 1 milyonun üzerinde stok bulunuyor.

İnşaat sektörü kilt nokta

Başta konut olmak üzere inşaat sektörü, ekonomide kilit bir role sahip. Oluşan emlak balonun patlama olasılığı, iç ve dış streslerin çoğalmasıyla artıyor. Bu durum zincirleme bir reaksiyonun önünü açacaktır.
Türkiye'nin birbirini besleyen ve tetikleyen bir kriz senkronu içine girme olasılığı yükseliyor.

Kuzey Ormanları Savunması İğneada'da

Sermayenin çılgın projeleri için arzuladığı taş ve maden ocaklarına, Termik ve nükleer santrallere, HES'lere, sermayeye karşı yüzlerce yaşam savunucusu, 5-6 Temmuz'da İğneada'da buluştu.

Neşe YAMAN

Yüzde 89'u ormanlarla kaplı, Avrupa'nın en önemli Longoz (subasar) Ormanları'na ve 35 km. kumsala sahip olan Kırklareli'nin Demirciköy ilçesinde yer alan İğneada adeta bir doğa harikası. İğneada cenneti, sermayenin rantsal dönüşüm projeleriyle ve yeni yatırımlar kapsamında termik ve nükleer santraller kıyımına uğramak üzere. ÇED süreci devam eden termik santral beklemede ve yine İğneada'da düşünülen Türkiye'nin 3. Nükleer Santrali kapıda.

Gezi isyanının çocuğu KOS

Kuzey Ormanları Savunmasıb sermayenin çılgın projeleri için arzuladığı taş ve maden ocaklarına, Termik ve nükleer santrallere, HES'lere, sermayeye karşı yüzlerce yaşam savunucusuyla birlikte 5-6 Temmuz'da İğneada Kampı'nda buluştu.
Muktedirlerin tüm engelleme girişimlerine ve yandaş medyanın karalama kampanyalarına karşı, İstanbul'dan ve Marmara Bölgesi'nden gelen yaşam savunucuları kentsel talana ve ekolojik tahribata karşı, İğneada Kampı'nı gerçekleştirdi. Çeşitli atölye çalışmaları (Kuş Gözlem Atölyesi, Ağaç Tırmanma Atölyesi, Nükleer Karşı Platform Atölyesi, Tarlataban Atölyesi) ve forumlardan oluşan kamp programında, Trakya bölgesinden çeşitli kent ve ekoloji platformlarının da katılımıyla Marmara Bölgesi'nin mücadelelerini birleştirmeye yönelik, yeni döneme ilişkin kararlar alındı.
Gezi İsyanı'nın çocuğu Kuzey Ormanları Savunması, İğneada Kampı'nda da yaşam savunucularıyla büyük bir komün kurarak, Yeryüzü Sofraları kurdu, forumlar üzerinden örgütlenmeyi konuştu.

Yaşam savunucuları örgütleniyor

Yaz süreciyle birlikte, "Bu daha başlangıç" şiarıyla, Marmara Bölge Forumlarını güçlendirme, hem yerellerden hem de ortak eylemliklerle mücadeleleri birleştirme ve bölgesel katılımın kuvvetlendirmesini de önüne koyan bir "Kuzey Ormanları Mitingi" yapılması kararları alındı.

Doğa katliamları derhal son bulmalı!

İğneada Kampı'nda DAYKO/Doğal Yaşamı Koruma Vakfı Başkanı Nusret GÜRKAN ile sermayenin talanına karşı yerel mücadele deneyimlerini, Longoz Ormanlarını ve yeni dönemde örgütlenme modelleri üzerine konuştuk.

Röportaj: Neşe YAMAN

DAYKO Vakfı'nın mücadelesi ve çalışmalarından bahseder misiniz?

DAYKO, Hem bilimsel hem toplumsal çalışmalar yapıyor, hem de mücadele temelinde yöre halkına dayanan bir mücadele anlayışıyla çalışmalarını yürütüyor. Genç, dinamik yani farklı bir temelde halkıyla birlikte hareket etmeye çalışıyor. Bütün yerel yönetimleri bu konuda çalışmalara katmaya çalışıyor.
Istrancalar bölgesi, Trakya'dan Bulgaristan'a kadar devam eden bir alandır. Avrupa'nın en zengin biyolojik bölgesi aynı zamanda. İstanbul'un ve Trakya'nın, Marmara'nın da yaşam kaynağı, İstanbul'unda tek klima kapısıdır. Özellikle kuzey rüzgarlarının bıraktıkları hareketler dokuz aydır bölge üzerinde, yoğun bir su havzasının oluşmasına sebep olmuştur.
Dolayısıyla bu yaşam kaynağına müdahale edecek proje hareketleri hem İstanbul için hem Trakya için hayata, yaşama müdahaledir.
DAYKO, bu konuyu kendine misyon alanı olarak görüyor, ama hareket ederken de etrafındaki diğer yaşam savunucusu hareketleri, bu işin içerisine katma gayreti güdüyor.
Termik ve Nükleer Santral, altın madenleri, taş ocakları, HES'ler, çimento fabrikaları, (Dünya ormanlarında çimento fabrikasına sahip tek ülke olan Türkiye) ıstrancalar içerisinde bir hilkat garibesi gibi ormanların ortasında gözükmekteler.
Biz bu tür projelere daha başındayken müdahale etmeye çalışıyoruz. Örneğin, Termik santral kurulma aşamasındaki Beğendik'te başarılı olduk bu projeyi de ertelettik, ama bitmiyor çünkü arkasından altın madenleri, taş ocakları geliyor…
Şu an mahkemeler iptal kararı verdi, ama sürekli bunun üzerine gitmeye çalışıyorlar. İptal kararları önemli başarılar, Türkiye'de ki yaşam savunucuları için.
Üç kez kurulmak istenen çimento fabrikalarını da engelledik. Elbette, ortaklaşa yaptığımız çalışmalarla, özellikle yerel yönetimleri işe katarak kazanım sağlıyoruz. Bulgaristan ile ortak çalışmalarımız var, Istrancalar için birlikte çalışıyoruz.
Asıl arzumuz bu yaşam savunusuna gençliği odaklamak. Çünkü gençliğe doğanın hissini, gücünü tattırdığımız zaman, onları kendi bölgelerinde, kendi yaşam alanlarına kentlerine dönüp, sadece AVM'lerde gezmekten öte başka bir yaşamında önemini vurguluyor ve bu yaşam yürüyüşünün kendi yaşamları önünde de örnek olmasını istiyoruz.
Istrancalar'da bir doğa eğitim merkezimiz, aynı zamanda Türkiye'nin tek sivil örneği olan Istranca Ormanları ziyaretçi merkezimiz var.
Bu bölgede bir üs olarak bu çalışmaları başlattık, bu yönde gençlik kamplarıyla farklı faaliyet imkanları yaratıyoruz ve bölgeyi tanıtmaya çalışıyoruz.

Istrancalar ve Trakya Bölgesi'ndeki mücadeleye Gezi İsyanının ne gibi bir etkisi oldu?

Istrancalar Ormanı, kuzeyin en sınır noktası, buradan ötesi yok ve diğer etraftaki köyler, kasabalar, şehirler bunun yeni yeni farkına varmaya başladılar. Gezi İsyanı ile birlikte yaşam savunusu mücadelesi yaygınlaşmaya, doğa ve kentsel talana karşı yeni inisiyatifler, platformlar kurulmaya başladı. İstanbul'daki Gezi katılımcıları bölgemize çalışmalarını taşıdılar, bu Gezi ruhunu bölgeye getirmektir aslında. Trakya Bölgesi gençliği de bunlardan esinlenecektir.

Gezi İsyanı ardından özelikle forumlarla birlikte çeşitli inisiyatifler,yeni toplumsal hareketlenmeler ve çeşitli mücadele modelleri şekillendi. Sizce yeni dönemde nasıl bir mücadele tarzı örülmeli?

Metropol şehirlerdeki mücadeleler, yereldeki mücadeleye aynı oranda yansımıyor. Bir köyde belde ya da kasaba düzeyinde yapılan bir mücadele, İstanbul kadar birlikte ve ses getirici olamayabiliyor. Çünkü, yakınlarda yapılan başka bir mücadeleyle ortak noktaları birleştiremiyoruz. Gezi'den sonra boy veren inisiyatifler ve forumlar mücadeleleri birleştirme adımlarının müjdecisi.
Istrancalar bölgesinde 29 tane belediye var, 3 tane vilayeti kapsıyor. Şu an Marmara'nın Kuzey Bölgesi'nde yaşama ve doğaya yönelik kentsel dönüşüm talanlarıyla, HES'lerle, Termik ve Nükleer Santrallerle çok yoğun bir müdahale, sermayenin tahribatı var. Bu müdahalelere tek başına köylülerin veya yerellerin karşı çıkmaları çok fazla ses getirmiyor. Çünkü 100-200 kişilik köyler, en fazla 2000 kişilik kasabalar. Ama biz mücadeleyi birleştirmenin araçlarını arıyoruz. Örneğin İstanbul'da kent ve ekoloji hareketlerini, yaşam mücadelesini savunan aktivistleri bu bölgelerdeki yerel mücadelelere katmanın yollarını arıyoruz, buradaki örnekleri de görmelerini istiyoruz. Çünkü Türkiye'de son yıllarda doğaya ve yaşama çok büyük rantsal müdahaleler yapıldı. 1999 Marmara Bölgesi Orman haritalarına baktığımızda, bir de 2014 haritalarına baktığımızda yüzde 80 oranında orman kaybımız olduğu görülüyor. Bu son kalan kırıntıları da sermaye müdahalesine kurban edilmek isteniyor. Karşısında biz de hükümeti uyarıyoruz ve çılgın projelerin derhal durdurulmasını istiyoruz.

Talan edilmiş kıtanın nev-i şahsına münhasır romancısı

Büyülü öykülerin yazarı Marquez

Hrant Dink ölmeden önce "kendimi ürkek bir güvercin gibi hissediyorum" diye yazmıştı. Santiago Nassar ile Hrant Dink bambaşka coğrafyalarda aynı kaderi yaşarken bunu sezen ve ölümsüzleştiren bir yazardı Marquez.

E.H.BEREKETOĞLU

"Hiçbir Şey İnsana, Kendi Ölümü Kadar Benzeyemez."
Marquez'den ilhamla; "hiçbir ülkenin edebiyatı tarihine bu kadar benzeyemez" cümlesini Latin Edebiyatı için kurabiliriz.
Latin Amerika edebiyatıyla ilgili bir yazı düşündüğümde hep aklıma Latin Amerika'nın Kesik Damarları gelir. Eduardo Galeano Latin Amerika'nın Kesik Damarlarında şimdilerde "Latin Amerika" diye adlandırılan bölgenin Avrupalılarla başlayan ve ABD ile devam eden sömürge hikayesini anlatır.
Kitap gayet yalın bir dille kıtaya ilk gelen Avrupalıların nasıl bir açgözlülükle Aztek ve İnka medeniyetlerini yağmaladıklarını sindire sindire verilerle anlatıyor. Eduardo Galeano Latin Amerika'nın damarlarından akan kanların sorumlularını ifşa ediyor.
Siz bakmayın, Latin Amerikalıların romanlarda böyle mutlu, hayata heveskar gözüktüklerine; aslında onlar bütün kederlerin doruğundan mecbur bir mutluluğa boyun eğmiş ay çiçekleri; hayata eğiyorlar boyunlarını.
Bizlere düşen Latinlerin edebiyata gizlenmiş derin keder kıvrımlarında, onları anladıkça kendi "Ortadoğulu" kederimizi kavramamız ve enternasyonalist bir entelektüel birikime katkı vermemizdir. Zira, bizi Ortadoğulu onları da Latin adına mahkum edenler kadim medeniyetlerimizi yok saymaktan başlamadılar mı? Sömürgecilere karşı ilk isyan fişeklerinden olan Marquez artık aramızda değil.
Marquez'in ölümüne ağıt yakanlar ısrarla onu sömürgeciliğe karşı direnişini yok saydılar.
Marquez, uzun yıllar hasta yatağında ölüme direndiğinde bile, O'nun anısına defalarca saygısızlık yapıldı. "Entellektüel sazanlık"la izah edilebilecek bir tavırla O'na ait olmayan mektup, defalarca Marquez'in "Veda Mektubu" adıyla yayınladı.
Fidel Castro ile samimi ilişkisi ve

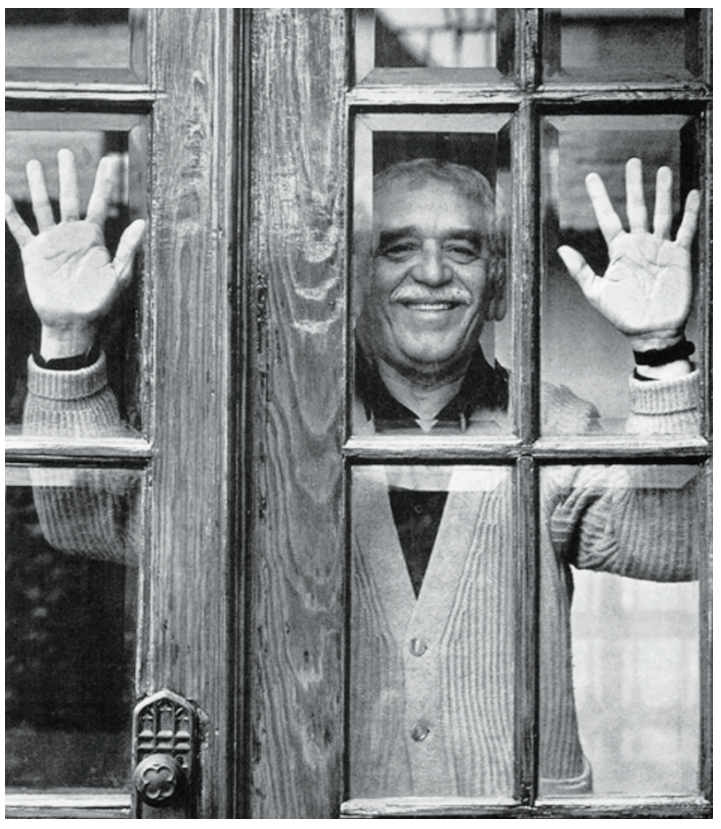

Marquez'i ilerde dünya halkları elbette unutmayacaktır.

güncel siyaseti takip etmesi görmezden gelindi. Oysa, Marquez yaşadığı kıtanın halklarına ve sorunlarına sırtını dönmedi.
Bu devrimci tutumu onun Dünya edebiyatının yüz akı olmasını sağlamıştı. Diyebiliriz ki; Marquez, Meksico City'de öldüğünde Anadolu da bir parçasını yitirmiştir. Kült eserleri elbette dünya halklarının belleğine kaydedildi.

Yüzyıllık Yalnızlık

Yüzyıllık Yalnızlık romanı Dünya'da en çok bilinen romanlar arasında. Marquez'i kıtanın dışına taşıyan ve O'na Nobel Ödülü'nü kazandıran büyülü gerçekçiliğin sembolü.
Yüzyıllık yalnızlık, bitince haritalarda beyhude yere Macando Kasabası'nı aratır; yetmez Ursula gibi bir büyük anne arayışına girersiniz. Marquez kitabın masalsı havası eşliğinde aslında Kolombiya'yı ve Latin Amerika'yı usul usul anlatır. Maconda hayal olabilir, ama kitapta yaşanan liberaller-muhafazakarlar arasındaki savaş dahil, maalesef son kana kadar gerçektir.

Kırmızı Pazartesi

"Kırmızı Pazartesi" romanında ise, herkesin öldürüleceğini bildiği bir gencin öyküsünü kaleme alır Marquez. Bu uzun öykü "Santiago Nassar öldürüleceği günün sabahında, saat altı buçukta dışarı çıktı."cümlesiyle başlar. Öyle cesur bir yazardı işte Marquez. Kim romanın sonunu daha ilk cümleden ifşa eder ki? Herkes Nassar'ın öldürüleceğini bilir, biz de. Öykü buna rağmen, heyecanla bizi çeker. Marquez'in sihri evrensel olanı yakalamakta. Hrant Dink ölmeden önce "kendimi ürkek bir güvercin gibi hissediyorum" diye yazmıştı. Nassar ile Dink bambaşka coğrafyalarda aynı kaderi yaşarken bunu sezen ve ölümsüzleştiren bir yazardı Marquez. Marquez'i ilerde dünya halkları elbette unutmayacaktır. Onu ezilenlerin yoldaşı, egemenlerin düşmanı olarak hatırlatmak da bize düşecektir.

Yeni bir açık siyaset meydanı olarak; sosyal medya

İktidar bir taraftan sosyal medyayı tümüyle yasaklamaya çalışırken, bunu başaramayınca, yine aynı mecra üzerinden, kendi reklamını, sanki toplumun genel algısıymış gibi insanlar üzerinde manipülatif etki yaratarak, yapmaya çalışıyor.

Emir CAYNAK

Günümüzde, sosyal medya üzerinden örgütlenme yaygınca kabul görmüş bir gerçek. Geleneksel medyanın gücü ana akım medya olarak tabir edilen haber şirketlerinden gelirken, sosyal ağlar gücünü doğrudan halktan alıyor. Bu durum, siyasilerin sosyal ağlar üzerindeki kontrolünü güçleştirirken, halka, olaylar hakkında hızlı ve görece tarafsız haber alma imkânı sağlıyor.
İktidar özellikle Gezi İsyanı sonrası sosyal medyaya savaş açtı. Erdoğan'ın Gezi'de "başımızda twitter denilen bir bela var" söylemi, iktidarın sosyal medya karşısındaki çaresizliğinin bir ispatı olarak karşımıza çıkıyor. Elbette, temel gerekçe olarak iktidarı sürdürebilme korkusu gösterilebilir. Erdoğan'ın bu korkusu yersiz değildir. Zira sosyal medya, "böyle gelmiş böyle gider, aman rengini belli etme" gibi toplumsal baskıların asıl sebebi olan 12 Eylül'den bu yana, elimizden alınan özgür ifade hakkının, yeniden ve bu sefer kontrolsüzce büyüyen bir biçimde, adeta güçlenerek, can bulmasıdır.
İktidara geldiği günden bu yana temel hak ve özgürlükleri gasp etmeye devam eden AKP, karşısında çığ gibi büyüyen tepkiye, özgür ifade imkânı sunmasıyla sosyal ağlar, hiç olmadığı kadar toplumsal bilinçlenme sağladı. "Bir apolitik nesil yetişiyor" nidalarıyla gelen 90 kuşağının Gezi'de bu denli faal olmasını bu tez ile açıklayabiliriz. Özellikle Gezi sırasında ana akım medyanın sessizliği karşısında, sosyal ağların hiç olmadığı kadar özgür haber ve özgür siyaset ile çalkalanması rastlantı değildir.
Toplumsal baskı olarak ifade edilen güç, sosyal medyada da kendine yer edinmiş, güncel siyaseti takip eder hale gelmiş, pratiğin içinde politikleşmiştir. Bu bağlamda sosyal medya, yaygın inanışın aksine insanları adeta bir yumak halini almış çeşitli ideolojilerle, geleneksel medyanın yetersiz kaldığı, farklı görüşlerin aynı havuzda toplanması konusundaki eksiğini kapatıp, kişiye onlarca farklı ideolojiyi bir arada sunuyor. Dolayısıyla sosyal medya üzerinden siyasi örgütlülüğe katılımın, özellikle 'Gezi' sonrası tavan yapmış olması şaşırtıcı değil. İktidarı belki de en çok korkutan detay, bu ivmenin yarattığı hızlı bilinçlenme olabilir.

İktidarın korkulu rüyası

Sosyal medyanın sağladığı ifade özgürlüğü, kişilerin "acımasızca" sermaye odaklarına karşı gelmelerine olanak tanır. Bu durumu, ortaya çıkan yolsuzluk tapelerinde adı geçenlerin sosyal medya ortamında adeta bir linç kampanyası ile karşı karşıya kalmalarında görmekteyiz. Üstelik kimi zaman bu durum yalnızca sosyal medya ortamında kalmayıp, halkın, onlar gibi düşünenlerin çoğunluk olduğunun farkına varmasıyla, gerçek hayata da taşınıyor. AKP, sosyal medyaya karşı tüm araçlarını kullanarak, sosyal medyanın yarattığı bu dalgalar karşısında, çaresiz çırpınışlarına devam ediyor,'troll' Ak Gençlik üyelerini öne sürmekten de çekinmiyor. İktidar bir taraftan sosyal medyayı, tümüyle yasaklamaya çalışırken, başaramayınca, yine aynı mecra üzerinden, kendi reklamını, toplumun genel algısıymış gibi insanlar üzerinde manipülatif etki yaratarak, yapmaya çalışıyor. Sosyal medyanın politikleştiren yanı, bu planın kısa vadede dahi işe yaramayacağını açıkça ortaya koyuyor.
Twitter'da ne zaman bir muhalif gündem, trend topic haline gelse hemen altında AKP'yi destekleyen başlıklar trend haline geliyor. Facebook'ta, özgür habercilik yapan kurumların manşetleri bu ak-troll'lerin yorumlarıyla doluyor. Gelgelelim sosyal medyanın dinamik yapısı, bu girişimleri sonuçsuz bıraktığı gibi, iktidarın halk nezdinde daha da küçük düşmesine sebep oluyor.

Müşterekler tartışması ve tüm bunların göçmenlerle ne alakası var?

Atölyelerimizde bizlerden daha ucuza çalışan ve ülkesindeki ekonomik krizden kaçarak gelen Afrikalı göçmenler, savaştan kaçıp ülkemize sığınan ve iş bulmadığı için dilenen Suriyeliler, dilini anlamadığımız Afganlar…

Merve ÇAĞRIŞLI

Etrafta, dozu her geçen gün artan bir nostalji güzellemesi dolaşmakta. Eskiden hayatın daha kolay, hayatın daha yaşanılası, insanların birbirlerine karşı daha anlayışlı, yiyeceklerin daha lezzetli, havaların daha güzel, keyiflerin daha kıvamında olduğuna dair eski zamanlar güzellemeleri. Bu güzellemelerin büyük bir kısmı gerçeklik payı taşısa da, nasıl bir hayat yaşayacağımızı belirleyen şey tatsız durumlar karşısındaki tavrımız. Sarkaç birbirinden iki farklı yöne doğru savrulmakta, tıpkı hızla kutuplaştırılan bölge toplumları gibi…
Öbür yandan elimizdeki resim çok net. İnancı ve umudu yanlarına alanlar mücadeleyi daha fazla güçlendirmekte ya da en azından yeni güçlendirme yolları aramakta, umut ışığını göremeyenler ise, güvensizlik ve karamsarlığın derinleştirdiği muhafazakârlık girdabında kendini daha fazla kaybolarak, kendisini bildik güvenli alanlara hapsetmekte…

Neoliberal kapitalizm nedir?

Bugünkü kapitalizmin, önceki dönemlerden farklılaştıran bir yanı var. Aslında bunu hepimiz bir şekilde çok derinden yaşıyoruz, ama adını koymaktan imtina ediyoruz. Sanki günümüz dünyasının sırrını bu ahir zamanlara yakışır bir kurtarıcı gelip bizlere sunacakmış gibi.
Sahi nedir allasen bu neoliberal kapitalizm dedikleri şey ve onu bildiğimiz kapitalizmden farklılaştıran? Cevap basit; belirsizlik, güvensizlik!….
Sevgili Marx Amca'yı ve Kapital'i de yanına alıp, bu meseleleri tartışmaya girişen önemli bir düşünür var aslında. Gerçi pek çok isim var, ama bunlardan en bilineni David Harvey.
Lütfen hemen Harvey'e doktor muamelesi yapıp ondan bu hastalıklı durumumuza dair reçete istemeyelim. David Harvey bugünkü kapitalizmin kriz ve belirsizlikten beslendiğini söyler: ekonomik krizler, doğal krizler, savaş gibi insani kriz, güvencesiz çalışma koşulları, kentsel dönüşüm. Hepsi birbirinden alakasız gibi görünen ama en nihayetinde birbirine göbekten bağlı durumlar örgüsü…. Kapitalizmin gelişme aşamasındaki ilkel birikim sürecine bir geri dönüş yaşadığımızdan bahseder Harvey. Biraz daha basitleştirecek olursak; insan emeğinden artı değer üreten kapitalizmin artık insan emeğine el koymak ile de kendisini sınırlamadığını ve insanı insan yapan tüm ihtiyaç ve değerlere el koyarak kendisini var ettiğini ortaya koyar.
Belirsiz ve güvencesiz çalışma koşulları ile, ekonomik sisteme bağımlılık, temiz toprak ve su kaynaklarının enerji yatırımları bahanesi ile çitlenmesi ve en temel fizyolojik ihtiyaçlarımıza el konulması, hukuk alanının yeniden düzenlenerek muktedirlerin karşısındakileri terörist diye damgalayarak politik eylemlilikleri, söz söyleme haklarımızı gayrı meşru alanlara ittirme çabası...
Tüm bunların bir reçetesi yok, kurtarıcımız da yok. Ancak Harvey bunları derli toplu anlatarak bizlere içinde bulunduğumuz toplumu ve üretim ilişkilerinin resmini sunuyor ve bu noktada kurtarıcı herhangi bir kahraman ismin olmadığını bilerek ortak ve müşterek iyiyi bulmak üzere yola çıkanlar doğru bir hamle yapmış oluyor. Herşey olup giderken ve ülke gündemi hızla değişirken yaşadığımız mahallede, sokağımızda önemli değişimler baş gösteriyor. Atölyelerimizde bizden daha ucuza çalışan ve ülkesindeki ekonomik krizden kaçarak gelen Afrikalı göçmenler, savaştan kaçıp ülkemize sığınan ve iş bulmadığı için dilenen Suriyeliler, dilini anlamadığımız Afganlar… Bilmediğimiz, tanımadığımız bu insanlar tedirginlik kaynağına dönüşebiliyor bizler için. Sahi tüm bunların müşterekler ile ne ilgisi var allasen?

DÜNYA

El Nura, IŞİD, İslami Cephe, Şii Hilalini dağıtmak amacıyla emperyal merkezler ve Ortadoğu'daki işbirlikçleri tarafından beslenen gerici odaklardı.

Ortadoğu: IŞİD yolu açıyor İsrail vuruyor

IŞİD vahşi bir saldırganlıkla halklar üzerinde bir dehşet fırtınası estirirken; emperyalist merkezlerde yaşanılanların "despotik ve mezhepçi" Maliki yönetimine karşı bir Sünni ayaklanması olduğu yolunda yorumlar yapılmaya başladı.

Cenk AĞCABAY

1. sayfadan devam

Irak'ta mezhep-ulus çatışması mı petrol savaşı mı?

Emperyal merkezlerden dalga dalga yayılan yukarıda sözünü ettiğimiz açıklama, gerçekliği bütünüyle ters yüz ediyor; yaşanan çatışmaların sonuçlarını nedenler olarak ortaya koyuyor ve ortadaki korkunç tablonun gerçek sorumlularını aklıyor.

Irak'ta mezhepler arasındaki çatışma ABD işgali sonrasında, ABD'nin kışkırtma ve yönlendirmeleriyle doruk noktasına ulaştı. Maliki despottu ama mezhepçi değil bir ABD uşağıydı. Uşaklığının düzeyini ise, ABD işgaline karşı savaşan ve gönüllü Şii savaşçılara dayanan Sadr yönetimindeki Mehdi Ordusuna karşı 2008'de ABD askerleri ile birlikte düzenlediği kanlı saldırılarla ispat etmişti.

Zincirleme ilişkiler

ABD işgaline karşı savaşan Şii milislere karşı mücadele ettiği günlerde Maliki'nin gününün yarısını o dönemin ABD Büyükelçisi Ryan Crocker ve ABD işgal kuvvetleri komutanı general Petraeus'la birlikte geçirdiğini, haftada bir gün ABD Başkanı Bush'la telekonferans yoluyla görüştüğünü; Maliki sıradan bir milletvekili iken onu keşfeden ve elinden tutup onu zirveye taşıyan ABD'nin Irak'ta en uzun süre çalışmış yetkilisi Ali Khedery'nin Washington Post'a (July 2014) yazdığı Irak ve Maliki konulu yazıdan öğreniyoruz.

Irak'ın işgalinden sonra görev yapmış 5 ABD Büyükelçisinin ve 3 ABD işgal kuvvetleri komutanının başdanışmanlığını yapan Khedery, aynı zamanda ABD petrol ve Petro-kimya devi Exxon Mobil'in Ortadoğu danışmanlığını uzun yıllardır yapmaktadır.

Petrol lobisi

Khedery, Wahington Post ve başka bazı kaynaklara göre, 2011 yılında Exxon Mobil ve Kürdistan Bölgesel Yönetimi arasında imzalanan, Exxon Mobil açısından "tarihsel nitelikli" olduğu söylenen milyarlarca dolarlık petrol anlaşmasının mimarı ve politik uygulayıcısıdır. Bölgede ve ABD'de son derece geniş ve derin bir ilişkiler ağına sahiptir.

Khedery, "keşfedip" zirveye çıkardığı Maliki'yi Irak'taki işgalci ABD yönetimine nasıl tanıttığını, Maliki hakkında kuşkuları olan bölge liderlerinin kuşkularını gidermek için nasıl bir lobi faaliyeti yürüttüğünü yazısında uzun uzun anlatıyor. Khedery, 2010 yılına gelindiğinde artık Maliki'nin tüm gücü kendi ellerinde toplamak istediğini ve bunun için de İran'la ilişkilerini sıkılaştırdığını, devletin yönetici kadrolarına Iran yanlısı unsurları doldurmaya başladığını ifade ediyor.

Khedery bu durumu tespit ettiğinde, ABD çıkarlarının tehlikede olduğunu görerek, ABD yönetimini Maliki konusunda uyardığını ifade ediyor. Khedery, O dönemde İran'ın Kudüs Ordusu komutanı Kasım Süleyman'ın önemli Irak liderleri ile Tahran'da bir toplantı yaptığını ve ABD'nin bölgeden gidici, ancak İran ve Irak'ın kalıcı komşular olduğunu söylediğini, hesapların buna uygun yapılmasını istediğini belirtiyor.

Batının hedefi: Kudüs Ordusu

Cihatçı güçler, "bir sabah ansızın" ellerini kollarını sallayarak Sünni halkın temsilcisi olarak Musul'a girdiler ve hızla ilerlemeye başladılar.

Işid'in Musul'u işgalinin ardından New York Times'ın etkili dış politika yorumcusu Friedman şunları yazdı: "Bölgesel hegemon olmak isteyen, silahlandırdığı Şii milislere ABD askerlerini öldürten, ABD askerlerinin Irak'tan çıkarılması için çalışan, 2011'de ABD askerlerinin Irak'ta kalmasına olanak sağlayacak anlaşmayı imzalamaması için Maliki'ye basınç yapan İran ve General Kasım Süleyman komutasındaki Kudüs Ordusu Devrim Muhafızları… İyi… Şimdi bizim askerlerimiz evlerinde ve İran'ın Kudüs Ordusu Devrim Muhafızları Irak, Suriye ve Lübnan'da zorluklar içinde… İyi günler." (İnternational New York Times, June 23.)

Suriye, Irak ve Lübnan'daki vekalet savaşlarının emperyalist Batı cephesindeki en açık, en veciz ve en alçakça ifadesi olma özelliğini taşıyan bu satırlardaki ana hedef Khedery ile aynıydı: İran Devrim Muhafızlarının en önemli parçasını oluşturan Kudüs Ordusu ve onun komutanı Kasım Süleyman.

Suriye'de rejim güçlerinin kazandığı askeri başarıların ardından Irak ve Lübnan'da cihatçı çetelerin artan saldırıları üzerine; Suriye'de ilerleme kaydedemeyen ABD, AB, İsrail, Körfez Monarşileri ve Türkiye'nin, Irak ve Lübnan'da yeni cepheler açarak çatışmaya bölgesel bir nitelik kazandırmaya, vekalet savaşını genişletmeye çalıştığını Toplumsal Özgürlük'te yaklaşık bir yıl önce saptamıştık.

Hızlı gelişmeler

Yaşanan askeri ve politik gelişmeler bu yönde ilerledi; Suriye'nin yıkıma uğratılması sürecinde emperyal merkezlerden ve bölge devletlerinden aldığı güçlü destekle palazlanan, bölgesel etkinlik alanları oluşturan, lojistik ve askeri olanaklarını genişleten cihatçı güçler, "bir sabah ansızın" ellerini kollarını sallayarak Sünni halkın temsilcisi olarak Musul'a girdiler ve hızla ilerlemeye başladılar.

Maliki, İran'ın basıncını ciddiye almış, bölgeyi yavaş yavaş terk eden ve boşluklar yaratan bir ABD görüntüsü karşısında İran'a yanaşmış; bunun nişanesi olarak da ABD'de Neo-con ve liberal odakların göz bebeği olan bir başka özgürlük savaşçısı örgüt İran karşıtı Halkın Mücahitleri'nin Irak'taki merkezi olan Eşref Kampına askeri baskın düzenletmiş ve kampı dağıtmıştı.

Musul işgali ardına

Uzun zamandır ABD Neo-conlarının sağladığı fonlarla yaşayan Halkın Mücahitleri yöneticilerinin Irak'taki yasal ve mali hakları bu operasyonun ardından ellerinden alınmıştı.

Maliki'nin Exxon Mobil ve BP gibi dünya petrol devleriyle yaşadığı sorunlar günlük basının sayfalarında yer almaya başlamışken; Maliki'nin Exxon Mobil'i hizaya sokması için Obama'ya geçtiğimiz aylarda yazdığı mektup basına sızdırılmıştı.

IŞİD'in Musul'u işgali sonrası artan Irak haberlerinde en dikkat çekici yönlerden birisi, iki Çin petrol şirketinin Irak'ta yoğunlaşan faaliyetleri ve yaptıkları milyarlarca dolarlık yatırımlardı. ABD finans tekelleriyle çok yakından bağlantıları bulunan ve Irak'ta oluşturulan finans sisteminin dünyayla bağlantısında önemli bir pozisyon işgal eden Irak Merkez Bankası Başkanı Sinan el Şabi ve Devlet Ticaret Bankası Başkanı Hüseyin el Uzri'nin Maliki tarafından görevden alınması da emperyal merkezlerle açılmaya başlayan mesafenin işaretleri idi.

Ancak Maliki'nin emperyal merkezlerle sorunlu bir ilişki yaşamasında belirleyici etki yapan asıl faktör, geçtiğimiz Ağustos'ta Suriye'ye yönelik bir emperyalist saldırı gündeme geldiğinde aldığı tutum olmuştu.

Maliki emperyalist saldırıya karşı çıkan net açıklamalar yapmış, daha önce İran-Suriye- Hizbullah olarak kodlanan Şii Hilali, İran-Irak-Suriye-Hizbullah olarak kodlanmaya başlanmıştı.

IŞİD: Gericiliğin koçbaşı

Filistinliler ve bazı ilerici yazarlar soruyor: Arap ülkeleri, Ortadoğu halkları bu acımasız vahşet karşısında nerede? Tayyip Erdoğan'ından IŞİD'ine, Müslüman Kardeşlerden Selefilerine "Şii Hilalinin Belini Kırma" işindeler. Onlar yolu açıyor, İsrail vuruyor!

Kuşkusuz ki, bu hareketlere katılan yoksul Müslüman kitlelerin çocukları hakim ekonomik ve toplumsal ilişkilere tepki duyan, öfkeli yoksullardı. Libya'da, Suriye'de sokaklara çıkan, öfke ve özlemlerini haykıran yoksul kitleler emperyalizmin kışkırttığı değil, eşitsizlik ve yoksulluğun harekete geçirdiği insan yığınlarıydı.

Ancak, ideolojik ve politik bir netlik ve buna uygun bir devrimci örgütlenmenin olmadığı koşullarda, bu öfke ve enerji başka kanallara da akıtılabilmekte, emperyalizmin bölgesel düzeydeki yıkıcı faaliyetlerinin yakıtı haline de dönüştürülebilmektedir.

Vekalet savaşı performansı

IŞİD, ABD işgaline karşı İslami bir isyan olarak doğmuş; kısa süre sonra kanlı bir mezhep çatışmasının asli öğesi konumuna gelmişti. 2008 yılında Sünni aşiretlerin karşı örgütlenmesiyle büyük ölçüde etkisiz hale getirilmişti. IŞİD'i bugünkü gücüne ve konumuna ulaştıran süreç Suriye'deki vekalet savaşındaki performansı; bölgeyi tam da emperyal merkezlerin istediği gibi etnik ve mezhepsel temellere dayalı bir mezbahaya çevirme yönünde attığı cüretli adımlardır.

İsrail'in Hizbullah ve Şii Hilali karşısında 2006'da aldığı yenilgi, tüm bu gelişmelerin üst belirleyenidir. Emperyalist Batı Bloğu, "Bir daha asla" demiştir. Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da gelişen halk hareketleri, ideolojik-politik-önderlik sorunlarını aşamadığı ve bir üst evreye sıçrayamadığı için, bu hareketlerin dinamikleri, 2006 yenilgisinin rövanşını alma hamlesinde öznelere dönüştürülmeye çalışılmaktadır.

Bir provokasyonla başlatılıp İsrail'in Gazze'ye acımasız bir saldırısına dönüştürülen operasyon, asıl gücünü bölgedeki cihatçıların yarattığı koşullardan almaktadır. Filistinliler ve bazı ilerici yazarlar birkaç gündür soruyor: Arap ülkeleri ve Ortadoğu halkları bu acımasız vahşet karşısında nerede? Onlar Tayyip Erdoğan'ından Işid'ine, Müslüman Kardeşlerinden Selefilerine, "Şii Hilalinin Belini Kırma" işinde! Onlar yolu açıyor, İsrail vuruyor!

İsimler tesadüf mü?

2012 Ekim'inde düzenlenen AKP Kongresi'nde yabancı konuklar bölümünde oturan ve isimleri okunduğunda salondan yoğun alkış alanlardan birisi, IŞİDin Musul işgalini "Sünni Devrimi" olarak selamlayan, kendi ülkesinde Şii katliamlarını düzenleyen bir örgütü kurmak ve yönetmekten ceza almış olan ve önce Kürdistan Bölgesel Yönetimine, daha sonra Türkiye'ye sığınan eski Irak Cumhurbaşkanı yardımcısı Tarık Haşimi idi.

Onun yanında Kürdistan Bölgesel Yönetim Başkanı Mesud Barzani vardı. Barzani'nin yanında o dönemki Mısır Başkanı Mursi oturuyordu. Mursi'nin yanında ise, Filistin halkının katili Lübnanlı faşist örgüt Falanj'ın şefleri Emin Cemayel ve Semir Caca bulunuyordu.

"Belini kıracağız"

Bu ekibi Ankara'da bir araya getiren bağ ise, Batı Emperyalist Bloğuna uşaklık ve ortak düşmanları Şii Hilali'ni yok etme arzularıydı. Aynı günlerde Türk basınında çıkan bir röportajında Suriye'deki Müslüman Kardeşler'in lideri olan ve bir süredir Türkiye'de yaşayan Şukta : "Hiçbir ülkenin sağlamadığı rahatlığı Türkiye sağladı bize" diyor ve "bölgede oluşan "Şii hilali"nin belini kıracaklarını" sözlerine ekliyor."du.

Devrimci güçlerin görevi

Irak'tan Filistin'e uzanan son saldırılar Şii Hilali'nin belini kırma operasyonunun Suriye ile birlikte daha da derinleştirilmeye çalışıldığının işaretlerini veriyor. Bölgenin ve dünyanın tüm devrimci-demokratik güçlerinin temel görevi Batı emperyalist bloğunun saldırganlığına karşı durmak ve işçilerin birliği-halkların kardeşliğini bıkmadan savunmaktır. Petrol gelirlerinin paylaşımı için kavga eden egemenlerle, onların sömürdüğü yoksul emekçilerin aynı çıkarlara sahip olmadıklarını; ulusal ya da dinsel aidiyetlerinin sınıfsal çıkarlarını ortaklaştırmadığını, bunun sadece bir yanılsama olduğunu bıkıp usanmadan anlatmak gerekiyor.

toplumsal özgürlük

Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Ulaş Taştekin
Adres: Şehit Muhtar Mahallesi Nane Sokak No: 15/3 Beyoğlu -İstanbul
Baskı: Ceylan Matbaa Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi B Blok 2NB3 Topkapı-İstanbul (0212) 613 10 79